la humanitat

Any V — Núm. 1.003 — Preu: 10 cèntims

Fundador: LLUIS COMPANYS

Barcelona, dijous, 9 de maig del 1935

EL TEMPS. — A Catalunya el cel està cobert pel Segrià, La Segarra, Priorat i Baix Ebre; gairebé cobert o semi-cobert per la resta, llevat al Pallars i la Cerdanya on apareix serè. Els vents són forts del N. pel Baix Empordà; moderats de la mateixa direcció per l'Alt Empordà i Camp de Tarragona i del S. pel Priorat; fluixos del NE. pel Gironès i del W. per la conca d'Igualada; per la resta són molt fluixos o en calma. Gruix de la neu: 1.30 m. al Port Bonaigua i 5 cm. a Núria.

LA DECLARACIO MINISTERIAL DAVANT EL PARLAMENT

Dintre aquest mes el Govern presentarà la proposta de reforma constitucional

Aixó ho anuncià el President del Consell en la declaració llegida ahir a la sessió del Congrés

El Govern es compromet a mantenir la llei del 2 de gener, que establia a Catalunya el règim transitori

Madrid, 8. — A les quatre i vint-i-cinc minuts obre la sessió el senyor Alba. Hi ha gran concurrència als escons i tribunes. Entra el Govern i fa la desfilada davant la Presidència de la Cambra, i estreny la mà al senyor Alba.

Es nota l'absència als escons dels radicals, de molts diputats autonomistes valencians i gallecs i molts dels que assisteixen a la sessió romanen dempeus.

Es llegeix i s'aprova l'acta de la sessió anterior i es concedeix la paraula al president del Consell.

EL SR. LERROUX LLEGEIX LA DECLARACIO MINISTERIAL

El senyor Lerroux des de la tribuna de secretaris llegeix la declaració ministerial.

Senyors diputats: En compliment d'ineludible deure, el Govern que tinc l'honor de presidir, es presenta davant la Cambra a donar compte dels seus propòsits i recabar d'ells si mereix la seva aprovació i confiança. Per a ningú que pensi serenament no ha pogut ésser cap sorpresa la composició d'aquest Gabinet. Cap ocasió tan propícia com la present per a poder provar la fermesa i la lleialtat dels sentiments polítics. I heu-nos ací, senyors diputats, lliure, espontàniament, discutint públicament la seva actuació aquests valors polítics, sense la collaboració dels quals abans i ara, el règim hauria pogut viure moments molt difícils. A la República se la pot servir igualment des de la dreta com des de l'esquerra. Quan en un règim democràtic l'opinió pública reparteix desigualment la seva confiança no és poca fortuna per al que es troba desfavorescut pel repartiment, aconseguir per intel·ligència la coalició desinteressada i honesta i que la suprema direcció política romangui a les seves ordres.

LA CRISI DE LES PENES DE MORT

Una discrepància de tàctica més que de doctrina produí la crisi del 29 de març. Els homes que compartien el Govern i dimitiren aquell dia, sentien tots amb la mateixa sensibilitat la responsabilitat que sobre ells pesava. Vàrem voler oferir a l'opinió la resultant d'aquell mandat, perquè ella pels òrgans del seu partit ràpidament rectifiqués o es retirés.

I EL GOVERN DELS TRENTA DIES

Un altre Govern, per als ministres del qual el meu cor i la meva memòria viuran en perpètu homenatge, actuà fins el dia 3 de maig amb encert i fortuna que podran ésser difícilment superats i servint el país i el règim amb abnegació, perquè sabien que no tenint a les Corts majoria ministerial, la seva missió estava inevitablement limitada a facilitar que fos possible aconseguir-la, per aquells mateixos partits que abans constituïren la majoria; i gràcies a la seva abnegació, a la seva participació, hem obtingut l'èxit que cercàvem.

JA ENS TENIU ACI

Heu-nos ací. Nosaltres no som un Govern de partit ni de classes. No hem fet res per a servir interessos de partit ni tampoc per a perseguir els seus contraris que visquin i es desenvolupin dintre de la llei. Aquests res no hauran de témer de nosaltres. Nosaltres venim a defensar i servir els interessos nacionals dins del règim que per la nostra sobirana llei, legal i pacificament hem conquerit.

Ens preocupen principalment els greus problemes, comuns a tots els espanyols que no s'hagin collocat fora de la llei. La pau social, la convivència social i política amb quants preconitzen la vida política respectant la llei, són, per a la nostra tasca democràtica republicana, postulat indeclinable.

Portem una bandera, símbol de les aspiracions nacionals, no un penó de guerra símbol de persecucions, amenaces i provocacions. I a l'ombra d'aquesta bandera ens hem promès recíprocament prescindir, fins que hàgim aconseguit aquell noble i elevat propòsit, de tot el que pugui dividir-nos per a afavorir l'acció comuna, l'autoritat del Govern i la consolidació de la República.

VOLEM RESTABLIR LA NORMALITAT

Volem caminar ràpidament cap a un total restabliment de la normalitat legal, social i econòmica; però, a aquests propòsits, tant com a altres activitats previsores del Govern, poden i han de contribuir tots aquells que despitats i impacients declaren tots els dies la guerra a la societat i al règim.

Nosaltres no som socialistes, però proclamem el dret que neix en el nostre propòsit de realitzar una obra de justícia social, sense lluites de classe, sense persecucions, perquè es cerquin per altres camins aquestes solucions compatibles amb la legalitat.

Per a aquests fins i per a altres, recabo el concurs del Parlament, sempre necessari, més necessari quan la consciència universal alarmada i pertorbada per sinistres presagis, demanem a tots els espanyols una exaltació de ciutadania i de patriotisme, i de serenitat i de resolució, capaços de ressuscitar en el present, l'ànima d'aquelles generacions que il·luminaren la nostra història amb les flames d'immortalitat.

LA TASCA QUE ES PROPOSA FER EL GOVERN

Ja s'ha declarat; el Govern es proposa realitzar metòdiques i perseverantment una labor parlamentària i governamental, que procuri la resolució de problemes nacionals, d'interès nacional, sense donar plaça a qüestions secundàries, i disposat a no permetre que es plantegin qüestions de Govern dintre ni fora del Parlament i del gabinet, per causes alienes a la seva lliure composició i previ acord.

Atendrem en primer lloc amb urgència i sense demora, a la solució o atenuació dels seus rigors més cruels de l'atur obrer, portant projectes de llei ja articulats i discutint seguidament la de repoblació forestal que estendrà equitativament els seus beneficis a tot el país.

A tots, a tots per igual interessa el renaixement a la normalitat le-

(Passa a la pàg. 5)

Guió del moment

OPEREM SOBRE LA REALITAT

En la impossibilitat d'argumentar amb elements polèmics i polítics la nostra posició — ja veuen els lectors de quina manera surten, és a dir, de quina manera no surten, els nostres editorials — anem a veure, amb permís del censor, si ens és possible de dir només això:

Per a governar el règim i per a intervenir en la seva direcció s'ha de cridar a plena veu i sense enrogir: Visca la República!

* * *

Ja que no ens és possible de comentar com voldríem i com honradament pensem, la constitució del nou Govern, la filiació dels seus ministres i la trajectòria seguida de 19 de novembre ençà, sense oblidar les jornades d'octubre, abandonem de moment el tema. La consciència republicana i catalana del nostre poble sap de totes maneres a què atenir-se. Les mitges paraules o els silencis tenen també valor d'arguments. Durant la dictadura foren set anys de mitges paraules i de silencis, i ja en sabem les conseqüències. Hi ha, a més, com a punt de referència permanent, els actes de cada dia dels qui, presidits per Lerroux, ocupen avui, per determini de S. E., els llocs de Govern de la República proclamada pel poble en la jornada gloriosa i categòrica del 14 d'abril.

Observar atentament aquesta conducta i, mentrestant, preparar l'esperit i l'organització per a les futures batalles cíviques que caldrà donar, heus ací les dues consignes primordials de les esquerres catalanes.

Durarà l'actual situació? Es previsible el seu acabament i la forma del seu acabament? On pot arribar, en ordre a una direcció determinada, l'actuació de determinats homes en determinats ministeris que segueixen essent punt neuràlgic — per dissort — en les palanques de comandament del país? Heus ací preguntes difícils de contestar. I potser val més, de moment, prescindir-ne. No per a oblidar la seva transcendència, sinó perquè, vista la situació creada a la República, allò primordial és actuar intensament per a contrarestar i superar la trajectòria d'avui.

Les dretes són al Poder. Heus ací el fet cert, categòric, incontrovertible. Ja ni cal, de moment, discutir sobre això. Hi són, i prou. Atenem-nos a aquesta realitat i operem sobre aquesta base. Només una atenció i una actuació intensa, coordinada, disciplinada de les esquerres pot frenar i aturar la davallada pel perillós pendent que podria portar-nos a l'abisme. Un abisme que té noms i antecedents concrets i dramàtics sobre el mapa de l'Europa d'avui.

Quant més intensa i eficaç sigui aquesta actuació, menors seran els perjudicis i més curta la zona perillosa dintre de la qual ens trobem les esquerres i el règim. Ara es veurà — a Catalunya ho veiem fa set mesos— si, com s'ha afirmat lleugerament alguna vegada en sectors extremistes i doctrinaris, la República originària del 14 d'abril, era un mot sense significació i una etiqueta sense contingut.

En la declaració ministerial que ahir llegí a la Cambra el President del Consell, s'afirmà una vegada més que va a normalitzar-se la vida del país. Molt bé. Esperem i reclamem aquesta normalització que, pel que fa a Catalunya, ha de començar pel restabliment de les garanties, per la llibertat de propaganda i per la reobertura i legalització d'entitats polítiques. Des del 6 d'octubre una zona majoritària de Catalunya està fora de la Llei. El fet gravíssim es consignava afortunadament en la nota que els parlamentaris d'esquerra de Catalunya presentaren, en mans del senyor Marial, a S. E. el President de la República. El senyor Lerroux, oficialment, assegura aquesta normalització. Que es vagi immediatament a realitzar-la. Per les esquerres catalanes ha d'ésser qüestió primordial. Insistim-hi. Demanem-la. Reclamem-la. Tots els esforços han d'adreçar-se a aquesta finalitat. Els diputats de Catalunya han de recordar el fet cada tarda al Parlament, fins a obtenir el compliment de l'oferta que acaba de fer Lerroux des del banc blau.

Amb la necessària llibertat d'acció, l'actuació de les esquerres catalanes ha de mantenir-se en una constant intensitat, sense oblidar la perfecta coordinació amb les esquerres espanyoles. Cal preparar els efectius per a quan sigui, però cal iniciar l'actuació immediatament. La propaganda ha d'ésser constant i àmplia; l'organització interna, efectiva; la disciplina, absoluta; la unitat, inflexible; la preparació electoral, completa i madurada.

No hi ha temps per perdre, ni lloc per a personalismes i tertúlies. Tot plegat té massa importància perquè es pugui donar beligerància a anècdotes de vanitat i d'egoisme. Per aquestes anècdotes van perdre's les eleccions de novembre del 1933. Els seus resultats els estem tocant. No és nou el contacte, però entra en la zona més greu i perillosa. Es, la d'avui, la que la democràcia republicana i catalanista té al davant, una qüestió de vida o mort.

Per temperament, per convicció, per patriotisme, no som ni volem ésser pessimistes. Però la nostra fe de sempre no ha de fer-nos oblidar la crua, la greu, la dolorosa realitat.

DIUMENGE VINENT

La conferència de Carles Pi i Sunyer

La Comissió organitzadora d'aquest importantíssim acte polític continua amb tota activitat les gestions per a la seva celebració, de la qual anirem donant detalls a la democràcia catalanista i republicana.

L'acte tindrà lloc el proper diumenge, dia 12, a les onze del matí, al local

GRAN PRICE (Casanova-Floridablanca)

I CARLES PI I SUNYER desenrotllarà el tema:

«Esquerra Republicana de Catalunya» davant el moment actual

En pròximes edicions donarem tota mena de detalls de l'acte, l'anunci del qual, que publicava el nostre diari d'ahir, ha produït a tot Catalunya una gran expectació.

PELS PASSADISSOS DE LA CAMBRA

Les esquerres i el debat polític

Madrid, 8. — Pels passadissos i saló de sessions del Congrés els diputats d'esquerra comentaven el fet que no participessin en el debat polític amb motiu de la presentació del Govern, els senyors Azaña i Martínez Barrio.

L'abstenció de l'ex-President i ministre de la Guerra, especialment, era objecte de vius comentaris. Els diputats d'esquerra es lamentaven que en una ocasió com la present — de tanta transcendència per al règim — el senyor Azaña no intervingués, com a veu més representativa de la totalitat de les esquerres espanyoles, per tal de fer sentir a tot el país, ben alta i ben clara, l'opinió dels republicans autèntics que reivindiquen per a la República la garantia de govern que dissortadament no li ha estat donada.

—Ja que no ha vingut Azaña — deia un destacat diputat d'esquerra — cal esperar que iniciarà tot seguit, sense perdre temps, una activíssima campanya política fora del Parlament. Crec que la seva presència i la seva veu eren avui inexcusables, donada la seva autoritat i personalitat. Calia dir-li avui a Lerroux, a la C. E. D. A., i a tots, on som, què pensem i què exigim per la seguretat de la República i per la continuïtat dels postulats del 14 d'abril. El més indicat per a fer-ho era Azaña. Es sensible que es vagi callant així i que només es parli en comptadíssimes ocasions. La representació i el càrrec parlamentari exigeixen més. Azaña ha de veure-ho, i ha d'intervenir constantment. Aquest silenci d'avui em sembla una profunda equivocació. Convé advertir-la i exigir una activitat immediata i constant en la propaganda.

La política del nou ministre de la Guerra

El pensament militar del general Franco

L'òrgan periodístic de la Lliga, que tant ha cooperat a l'estat de coses actual i, d'una manera indirecta i a condició de tenir-hi algun ministre, a la formació del Govern que acaba de constituir-se, es refereix al nou ministre de la Guerra, senyor Gil Robles, i a la direcció que el líder de la C. E. D. A. pensa imprimir al ministeri.

Es interessant la referència de La Veu, *que deu estar ben informada a través del senyor Villalonga i altres amics del senyor Cambó pertanyents a la C. E. D. A. Diu així:*

«El senyor Gil Robles aconsegueix ocupar la cartera de Guerra, que tant desitjava, on pensa desenrotllar el pensament militar del general Franco en la reconstrucció i reorganització de l'exèrcit. Som, doncs, a les envistes d'una nova etapa de reformes militars.»

Un interessant comentari de «El Siglo Futuro»

Sobre el mateix assumpte, El Siglo Futuro *escriu aquesta nota, que té igualment el seu interès, com s'anirà veient:*

«¿Para qué entra el señor Gil Robles en Guerra? En sus discursos ha repetido que en España «hay que hacer un Ejército nuevo». Si este es el propósito, en seguida hemos de verlo. Y decimos en seguida, porque para esa patriótica faena, lo primero es deshacer lo que hizo Azaña y dar al Ejército nuevos impulsos espirituales, seguridad de una selección austera del mando, plena confianza en una justicia severísima para todos los que olviden que antes que nada son militares españoles. ¡Oh, el ejemplo desmoralizador de las complacencias humanitarias con los traidores a la Patria, con los servidores de poderes internacionales!...»

CAP A LA FORMACIO D'UN FRONT UNIC PARLAMENTARI D'ESQUERRES REPUBLICANES?

Madrid, 8. — Conversant amb un periodista el senyor Barcia, cap de la minoria d'esquerra, digué que, al seu judici, la formació del front únic parlamentari és cosa de molts pocs dies. Segurament quedarà constituït a la vinent setmana.

Hem sol·licitat del senyor Barcia que ens indiqués l'extensió d'aquest front, i ens digué que comprendrà des de Maura fins els socialistes, o sigui, els partits d'Esquerra Republicana, Esquerra Republicana de Catalunya, Unió Republicana i Nacional Republicà.

*

unit amb els membres del Consell de Govern discutint el repartiment de carteres. Amb nosaltres hi havia diversos consellers econòmics interessats també a conèixer els resultats de la gestació dels caps gestors de Barcelona.

Al cap de pocs moments d'espera, el senyor alcalde interí (expressió pròpia del senyor Pic), era entre nosaltres.

— Senyors: Us he cridat per a donar-vos els noms dels consellers municipals de la C. E. D. A.

— Ja han estat nomenats?

— Són els senyors següents:

Francesc Jaumar Bofarull; Cèsar Martinell Bruna; Francesc Santacana Romeu; Jordi de Camps; Albert Quintana Vergés; Lluís Bassols; Antoni Misseracs i Francesc Tiffon Vila.

— Escolteu, senyor Pic: ¿aquests consellers de la C. E. D. A. són del grup del senyor Anguera o del senyor Cirera? — hem preguntat.

— Jo només sé que són de la C. E. D. A. — contesta el senyor Pic somrient.

— I de Govern, què?

— Jo us volia donar la seva composició ara, però manquen alguns detalls i no us voldria fer esperar més. De totes maneres, crec que és cosa de pocs moments, i, si us voleu esperar, podreu saber-la ara mateix. Abans, però, us vull dir que ja està resolt el trasllat del monument d'En Pitarra a Montjuïc, prop del Palau Nacional, i el d'En Clavé, a un encreuament de l'Avinguda Gaudí.

— ¿I el d'En Güell no el treuran?

(Passa a la pàg. 5)

El senyor Pic i Pon ja té L'Ajuntament gestor complet

Un concurs sobre transport de carns fet cuita-corrents --- Els consellers de la «Ceda» deixen d'ésser una incògnita --- El Consell de Govern de la gestora

El concurs de les vint-i-quatre hores

Ahir els reporters municipals varen tenir una sorpresa. Compteu que eren al despatx que els és destinat a l'Ajuntament i els anunciaren que el senyor Pic volia parlar amb ells, quan tots el feien a l'Olimp de la casa del davant. Precisament acabàvem de notar que entre les notes oficioses que es donen cada dia a la Premsa n'hi havia una que es porta l'oli. Diu la nota:

«Desaparegudes les causes que motivaren la suspensió del concurs del transport de carns mortes des de l'Escorxador als Mercats, botigues i cambres frigorífiques d'aquesta ciutat, i publicat al «Butlletí Oficial» de la Generalitat de Catalunya, corresponent a avui, dimecres, l'anunci relatiu a l'esmentat concurs, d'acord amb el que en l'al·ludit anunci es disposa, podran presentar-se plecs optant a aquell concurs, al Negociat Municipal de Proveïments i als llocs que preveu l'Art. 179 de la Llei Municipal de Catalunya, fins demà, dijous, a les 10 del matí.

Dues hores després, els esmentats plecs seran oberts al Saló Nou del Consistori, davant de Notari.»

¿De què li han vingut tantes presses al senyor Pic? Segons les nostres notícies i la nostra memòria de la vida municipal, aquest concurs havia d'ésser clos el dia sis o set d'octubre, cosa que no va ésser possible per les raons que tothom coneix. El tinent coronel senyor Martínez Herrera, en el transcurs del temps que va fer d'alcalde de Barcelona, va tenir damunt la taula el problema d'aquest concurs, al qual sembla que ja havia optat algú, però l'home el va ajornar, bo i manifestant, quan se li va preguntar què pensava fer-ne, que seria convocat oportunament amb el temps suficient per tal que els interessats a concorre-hi poguessin estudiar-lo.

El senyor tinent coronel va sortir de l'Ajuntament i no convocà de nou el concurs ni obrí cap termini per a prendre-hi part, i així ha estat la qüestió fins que el Governador general, senyor Pic i Pon, convençut per l'alcalde, senyor Pic de la pressa que corria, ha publicat l'avís de referència al «Butlletí» de la Generalitat, amb unes presses que deuen tenir justificacions molt greus.

Nosaltres, gent senzilla i sense mals pensaments, estem convençuts que es tracta d'alguna cosa referent a la salut pública, puix que, si no fos així, no ens podríem explicar que de cop i volta es donés tanta pressa a una cosa que ha estat retinguda tant de temps. Ara bé: en aquest món les coses més petites, a les persones que no estan en la «intrínguli» d'això tan complicat que se'n diu administració municipal, se'ls fan grans problemes i la fantasia fa la seva via.

Llegiu LA HUMANITAT

Els consellers de la «Ceda»

Com dèiem, doncs, un ordenança de la casa ha vingut a trencar les nostres meditacions sobre tema tan profund, i ens ha anunciat que el senyor Pic ens volia veure.

Acudirem immediatament a la seva crida. El senyor Pic és home simpàtic i carregat de bonhomia, al qual no es pot deixar de complaure. Quan entrarem al seu antedespatx ens varen anunciar que estava re-

SI L'ARRIBEM A DONAR!...

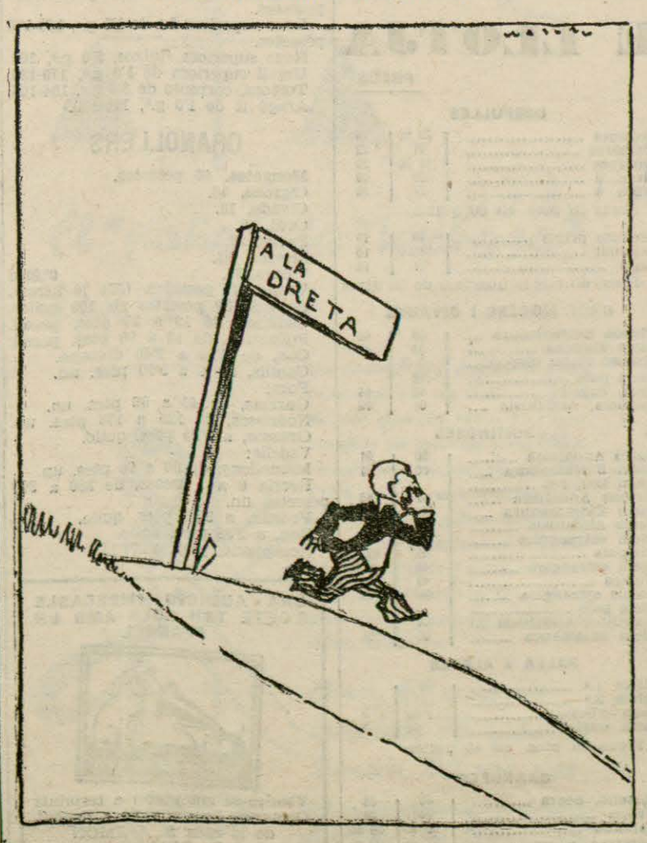

Ni un pas més a la dreta?

(Per NeHo)

Aquest número ha estat visat per la censura

DRETISME I ANTICATALANISME

El nou Govern Lerroux és força més dretista que el constituït a començos del prop-passat mes d'octubre. «Ni un pas més cap a la dreta!», s'havia dit amb el to d'una consigna irrevocable. Però el pas — el mal pas — s'ha donat. I no és gens segur que sigui l'últim en la mateixa direcció.

L'accentuació del sentit dretista va de parella amb l'accentuació del sentit unitari. Una vegada més es compleix la llei ideològica de la política espanyola dels nostres dies: el grau de dretisme està en relació directa amb el grau d'unitarisme. Quan les esquerres governen, triomfa — encara que només sigui en part — el principi autonomista. A mesura que augmenta la influència de les dretes en el Parlament i en el Govern de Madrid, augmenta en aquests l'esperit antiautonomista.

El catalanisme pateix quan les dretes espanyoles triomfen.

* * *

L'Espanya esquerrista no és completament addicta al principi autonòmic, ni es mostra sempre prou liberal davant Catalunya. Però és en aquesta Espanya on té Catalunya els més nombrosos amics espanyols. Les Corts Constituents no van reconèixer tots els drets que Catalunya reclamava. Però la part d'aquests drets que li van reconèixer, representa el màxim nivell de l'autonomia catalana d'alguns segles ençà.

***Un** catalanista, doncs, per dretista que sigui, no pot ajudar al triomf de les dretes espanyoles, si no es resigna a sacrificar, no solament els seus sentiments personals, ans encara l'interès superior i collectiu de la terra catalana.*

Això no és cap tesi doctrinal. Es una realitat indiscutible. Francesc Cambó mateix ha hagut de reconèixer aquesta realitat, i ha dit que entre unes esquerres espanyoles favorables a l'autonomia de Catalunya i unes dretes que li són contràries, la posició dels homes de la Lliga és incòmoda.

Incòmoda, ho és en efecte. Però hi ha, per part de la Lliga, alguna cosa més que una qüestió de comoditat o incomoditat. L'actitud de les dretes d'Espanya crea als homes de la Lliga que són verament catalanistes una situació tràgica. Ells voldrien acostar-se a les dretes espanyoles per a collaborar amb aquestes en els punts de coincidència, i les dretes els tenen avorrits. Tot el dretisme de la Lliga — massa pàl·lid als ulls de la Ceda, *que és una reencarnació del carlisme — no li fa perdonar el seu catalanisme més o menys atenuat. Davant el dogma de la pàtria única i de l'Estat unitari, els homes de la Lliga són uns heretges. Per això van ésser exclosos de la combinació ministerial d'octubre i ho han estat de la combinació de maig.*

* * *

Els catalanistes d'esquerra havem pogut tenir, en hores històriques, una doble alegria de catalans i d'esquerrans, perquè havem vist triomfar alhora Catalunya i la República democràtica. Els catalanistes de dreta, al contrari, no han tingut ni tindran la doble alegria de veure triomfar alhora, a Espanya, les idees dretistes i les autonomistes. Quan riuen com a homes de dreta, han de plorar com a catalans.

Dins l'Espanya d'avui, dretisme i anticatalanisme són fills d'un mateix esperit de reacció.

A. ROVIRA I VIRGILI

Dimarts es reunirà el ple del Tribunal de Garanties

I fixarà, probablement, la data de la vista de la causa del Govern de la Generalitat

Madrid, 8. — Dimarts es celebrarà ple pel Tribunal de Garanties. En l'ordre del dia figurarà, probablement, la data fixa per a la celebració del judici contra els consellers de la Generalitat presos i escapats.

*

Davant la formació del nou Govern

Una nota de la minoria d'Esquerra catalana

Madrid, 8. — S'ha reunit al Congrés la minoria d'Esquerra Catalana, i, a la sortida, facilitaren la següent nota:

«La minoria d'Esquerra Catalana ha examinat amb tota atenció la situació creada per la constitució de l'actual Govern, de majoria francament equívoca, en ordre al seu afecte al règim. Estima que això significa una burla als sentiments republicans del país i una provocació als de Catalunya, i, a part de la declaració que el President de la minoria pugui fer oportunament al saló de sessions, espera el resultat de les gestions iniciades prop d'altres grups republicans d'esquerra per a fixar l'actitud que adoptarà en el succesiu.»

*

· COMERÇ I FINANCES ·

LA BORSA

Impressió

Els deutes de l'Estat es mostraren bastant ferms i es cotitzaren. Milloraren quelcom les cotitzacions anteriors.

Les obligacions Municipals guanyaren terreny. Les Diputacions i Tresoreria de la Generalitat, sostingudes.

Les obligacions ferroviàries, bastant animades i amb tendència de puja Les obligacions industrials, sostingudes.

Als rotllos de fi de mes, les accions ferroviàries, amb tot i no venir els canvis massa ben orientats de la plaça de Madrid, ací palesaren sosteniment, i es feren moltes transaccions.

Al grup d'accions industrials, amb bastant negoci i molta lluita, es notà ensopiment en els canvis, i la majoria de les esmentades accions perderen terreny.

Les accions Chade i Filipines, solament sostingueren canvis, i es feren poques transaccions.

Borsí del matí

Nord, 54'70, 54'90; Alacant, 41'70, 41'55, 41'80, 41'75; Ford, 236, 238'50, 2..; Petrolets, 5'30; Hulleres, 50'25, 51'75, 51'50; Asland, 64'00; Felgueres, 44'00, 43'75, 45'50; Sucres O., 33'00, 33'50, 33'15; Colonial, 44'25, 44'00; Explosius, 138'50, 138'75, 135'25, 136'25; Rif, 64'25, 68'50; Aigües, 186'50, 186'25 186'75, 185'75; Tramvies O., 31, 31'75; Tramvies P., 51'75, 51'50, 51'65; Docks, 15'50; Filipines, 352, 355; Chade, 430, 434.

Borsa de la tarda

Nord, 54'70, 55'25, 55'00; Alacant, 41'50, 42'05, 41'80; Andalús, 11'75; Rif, 63'50, 64'00, 63'65; Explosius, 134, 133'75, 135'25, 1..'50; Ford, 238, 240, 239'50; Petrolets, 5'30; Felgueres, 46'00, 44'50; Tramvies O., 31'35; Tramvies P., 51'25, 50'50; Aigües, 185'75, 186'25, 185'50; Colonial, 44'00, 43'75, 43'85; Sucres O., 33'25, 33'35, 33'00; Hulleres, 51'25, 51'50; Asland, 64'00; Plates, 17'50; Filipines, 355; Chade, 433, 43. 432'50.

Borsa oficial

Nord, 54'95, 55'05; Chade, 434, paritat; Chade D, 85'20, paritat; Chade E, 85'20, paritat; Aigües, 185'50; Filipines, 355, paper; Explosius, 135'25, 133'75; Rif, 63'50; Sucres O., 33'25, 33'00; Petrolets, 5'35.

Conferència del senyor Daniel Mangrané

Organitzada per l'Associació Gremial de Magatzemistes d'Olis, tindrà lloc el proper dissabte, dia 11 del mes que som, a les 7 de la tarda, al Saló d'Actes de la Cambra de Comerç i Navegació (Palau de la Llotja), una conferència pública, a càrrec del senyor Daniel Mangrané, diputat a corts, sobre l'interessant tema: «L'atur forçós i l'economia».

Per la transcendència del tema a tractar, creiem que l'acte es veurà molt concorregut.

CANVIS DE MONEDES

Lliures	35'50	35'60
Francs	48'35	48'45
Dòlars	7'35	7'37
Lires	60'60	60'80
Marcs	2'94	2'96
Suissos	237'75	238'00
Belgues	124'25	124'75
Florins	4'95	4'975
Escuts	32'20	32'60
Cor. Praga	30'70	30'90
Cor. sueques	1'83	1'85
Cor. noruegues	1'78	1'80
Cor. daneses	1'58	1'60

Deutes de l'Estat

TANCA

	Ant.	Avui
Interior 4 % A	75 00	75 15
» B	74 85	75 15
» C	74 85	75 15
» D	74 65	
» E	74 65	
» F	74 65	
» G i H	73 00	73 00
Perp. Ext. 4 % A	93 00	94 00
» » B	93 00	94 00
» » C	93 00	93 50
» » D	90 50	
» » E	90 00	90 80
» » F	89 65	
» » G i H	90 50	
Amortit. 4 % A	84 50	84 50
» 1900 B	84 50	
» C	84 50	84 50
Amortit. 5 % A	96 65	97 00
» 1900 B	96 50	97 00
» C	96 65	
» D	96 75	
» E	97 50	
» F	97 00	
Amortit. 5 % A	95 50	95 75
» 1917 B	95 75	
» C	95 75	
» D	94 85	
» E	94 85	
» F	94 75	
Amortit. 5 % A	102 40	102 50
» 1926 B	102 00	102 85
» C	102 00	
» D	102 00	
» E	102 00	
» F	101 70	
Amort. 4 1/2 % A	99 00	99 25
» 1928 B	99 05	99 20
» C	99 10	99 20
Amortit. 5 % A	102 50	102 60
» 1927 sense B	102 20	102 25
» impostos C	102 20	102 25
» D	102 00	
» E	102 20	102 25
» F	102 10	
Amortit. 5 % A	95 25	95 00
» 1927 amb B	95 15	95 00
» impostos C	95 15	95 00
» D	95 00	
» E	95 10	95 25
» F	95 15	95 25
Amortit. 5 % A	78 75	78 75
» 1928 B	78 00	78 00
» C	78 50	78 60
Amortit. 4 % A	95 25	
» 1928 B	95 25	
» C	95 00	
Amortit. 5 % A	102 50	102 10
» 1929 B	102 25	102 10
» C	102 25	102 10
» D	102 00	
» E	102 20	
» F	102 25	
Bons or Tresoreria A	245 50	245 25
Bons or Tresoreria B	245 50	245 00
Deute Ferroviari 5 % A	101 15	101 00
Deute Ferroviari 5 % B	101 50	101 50
Deute Ferroviari 5 % C	101 50	
Deute Ferrv. 4 1/2 % A	97 15	
Deute Ferrv. 4 1/2 % B	96 25	
Deute Ferrv. 4 1/2 % C	98 00	
Oblig. Tresor 5 1/2 % A		
Oblig. Tresor 5 1/2 % B		

Generalitat

Tres. Generalitat 6 %	100 50	100 50

Ajuntaments

Badalona 6 %	87 50	
Barcelona, semestre	65 25	
» 1906 A	68 50	
» 1906 B	66 75	67 50
» 1906 C	62 50	
» 1907 D	62 —	
» 1910 D	62 50	
» 1912 B ampl.	63 —	
» 1912 E	62 50	
» 1912 F	63 —	
» 1913 B ampl.	66 —	
» 1910 B	66 —	
» 1917 B	66 50	
» 1918 B	60 50	60 50
» 1919 B	66 —	66 50
» 1920 B	66 50	66 50
» 1921 6 %	87 25	87 75
» 1921 6 % dc	87 25	87 75
» 1925 6 %	86 25	86 50
» 1926 6 %	85 50	86 75
» 1929 6 %	85 —	85 50
» 1922 Expos	92 50	
» 1925 Balmes	85 —	85 —
» 1928 Balmes	82 50	
» 1928 P. Frc	84 25	
» 1928 5 %	74 —	74 50
» Eixampla 1907	68 75	
» Eixampla 1913	68 50	
» Eixampla 1927	87 50	87 50
» Bons Reforma	67 —	
Càdiz 5 1/2 % 1929	76 —	
Màlaga 6 % 1923	60 —	
Màlaga 6 % 1925	55 —	
Sevilla Exposició 6 %	94 75	
València 5 %	78 —	78 —

Antigues Diputacions

Barcelona, 9 milions	82 —	
» 5 milions	78 75	
» sèrie B	74 50	
» sèrie C	74 50	
» 6 % 1926	90 —	
» 6 % 1930	95 50	96 —
» Provincials	96 15	
Mancomunitat 1914	69 —	
Mancomunitat 1920	69 —	
Caixa Crèdit Com.	71 —	

Juntes d'Obres Públiques

Port Barcelona 1908	98 —	
» Barcelona, diverses	92 25	
» de Càdiz	98 75	
» de Gijón Musel	97 —	
» de Sevilla s. D.	98 50	
» » s. E.	94 —	
» » s. F.	91 —	
» de Tarragona	95 —	

Valors amb garantia de l'Estat

Caixa d'Emis. 6 %	92 —	
Hidrogràfica Ebre 6 %	94 50	

Valors que es cotitzen com efectes públics

Banc Hip. d'Esp.ª 4 %	92 75	
» » » 5 %	81 —	
» » » 5 %	99 —	99 —
» » » 6 %	108 25	108 25
» » » 5 1/2 %	102 65	
» Crèdit Local 6 %	97 —	97 —
» » » 5 1/2 %	91 75	92 —
» » Interprv. 5 %	98 75	98 50
» » Interprv. 6 %	101 50	101 25
Crèdit Local 6 % 1932	102 15	
Bons Expos. Internac.	102 25	100 50
Local 6 % amt. per lots	110 50	

Deutes i Obligacions

Cèdules Argentines	1 55	
Emprést. Argentí 6 % A	98 —	
» » B	98 50	
» » C	99 75	
Empr. Austríac 6 % A	99 —	
Empr. Austríac 6 % B	98 50	
Empr. Austríac 6 % C	99 —	
Gov. Imp. Marroc 5 %	88 50	89 50
Emprst. Maizen 6 % A	106 75	
» » B	106 65	
» » C	104 —	
Céd. 7 % Costa Rica	61 50	61 50

Ferrocarrils

	Ant.	Avui
Nord Espanya 1.ª s. 3 %	62 50	62 75
» » 2.ª s. 3 %	56 —	56 15
» » 3.ª s. 3 %	57 25	
» » 4.ª s. 3 %	56 75	
» » 5.ª s. 3 %	57 —	
Esp. Pamplona 3 %	58 —	58 —
Prior. Barcelona 3 %	62 50	62 85
Segòvia a Medina	50 —	49 75
Astúries 1.ª hipoteca	56 25	
» 2.ª hipoteca	56 50	56 25
» 3.ª hipoteca	56 50	56 65
Lleida a Reus 3 %	59 —	
Villalba a Segòvia	59 50	60 —
Especials Almansa	64 25	64 50
Almansa a València ad.	55 50	
Mines Sant Joan 3 %	54 50	
Alsasua i Sant Joan	73 —	73 —
Osca a França	65 50	65 75
Nord especials 6 %	95 25	95 35
Id. Valencianes 5 1/2 %	89 25	89 65
Alar a Santander	78 50	79 50
Alacant 1.ª hipoteca	54 50	54 35
» 2.ª »	76 50	
» 3.ª »	74 50	
» A 5 %	70 25	72 —
» B 4 1/2 %	61 —	61 25
» C 4 %	57 —	
» D 4 %	56 25	
» E 4 1/2 %	63 50	
» F 5 %	73 50	73 25
» G. 6 %	85 25	86 25
» H 5 1/2 %	78 —	78 15
» I 6 %	85 25	85 50
» J 5 %	69 —	
» França 1864	86 50	86 25
» França 1878	85 —	85 —
» Directes	44 —	
» Reus a Roda	82 —	
» Còrdova 3 %	50 50	50 50
» Badajoz 5 %	81 75	82 —
Andalusos 1.ª variable	6 —	
» 1.ª 3 %	10 75	11 25
» 2.ª variable	9 75	
» 2.ª 3 %	12 75	
» 1907, 3 %	11 —	
» «Bobadilla»	12 50	
» 1918 5 %	12 —	
» 1920 6 %	12 50	
F. C. de Catalunya 5 %	64 50	65 —
» » 6 %	80 50	80 50
» Central d'Aragó %	77 75	
F. C. Oest Espanya 3 %	41 —	
F. C. Cremallera 6 %	8 50	
F. C. Secundaris	39 —	
Gran Metro 1922 6 %	84 —	
Gran Metro 1925 6 %	83 50	83 75
Medina a Salamanca	41 —	41 25
Metropolità Trans. 6 %	28 —	
Orense A B C D E F	37 —	36 50
Orense G i H prior.	61 50	
F. C. Sarrià 6 %	95 —	
Tànger a Fez 6 %	104 —	104 —

Aigua i Canals
Gas i Electricitat

Aigües de Huelva 6 %	50 —	
Aigües València 6 %	100 —	
Barcelonesa Elect. 1907	99 —	
Barcelonesa Elect. 1908	98 —	97 —
Barcelonesa Elect. 1912	96 75	
Barcelonesa Elect. 1913	97 —	
Barcelonesa Elect. 1920	102 —	
Canal d'Urgell	57 —	57 —
Catalana Gas D	91 —	
Catalana Gas E	90 —	90 50
Catalana Gas F	89 —	
Catalana Gas G 6 %	103 50	103 25
Catalana Gas Bons	101 25	101 50
Hisp. Amer. d'Elec. 6 %	105 —	
Hisp. Amer. d'Elec. bons	115 —	
Regants Ebre, Bons	65 —	
Coop. Fluid Elec. 6 %	62 50	
Coop. Manresana Ener	93 75	
Energ. Elec. Catal. 5 %	93 75	
Energ. Elec. Catal. 6 %	100 —	
Energ. Elec. Cat. 5 % or	100 —	
Energ. Elec. C. 6 % 1928	102 65	
Energ. Elec. C. 6 % 1932	102 50	
Ener. Elec. C. Bons 1918	103 50	
Ener. Elec. C. Bons 1924	103 —	
Elèctrica Cinca 6 %	99 75	
Elèctrica Tenerife 6 %	97 50	
Elec. i Gas Lebon 6 %	100 —	100 —
Aigües Barcelona 3 %	70 —	
Aigües Barcelona 4 %	83 —	
Aigües Barcelona 5 %	98 25	93 50
Aigües Barcelona 6 % C	108 —	108 —
Aigües Barcelona 6 % D	108 25	108 75
General Regadius 6 %	76 —	
Llum i Força Llevant	94 25	
Manresana Elec. 6 %	99 —	
Prod. Forces Motr. 6 %	77 —	
Prd. For. M. Bons 7 %	90 —	
Pro. For. M. 6 % 1923	81 —	
Can. i Regants Ebre	87 25	
Bons Regads. Llevant	104 —	
Regadius Llevant 5 %	77 —	
Sevillana d'Elec. 7 sèr.	96 50	
Sevillana d'Elec. 8 sèr.	98 —	
Sevillana d'Elec. 9 sèr.	101 —	
Unió Elèct. Catalunya	101 75	101 75

Tramvies

	Ant.	Avui
Gral. Tramvies 4 %	67 50	67 50
Gral. Tramvies 5 %	72 —	72 —
Eixampla i Gràcia 4 %	60 25	
Tramv. St. Andreu	65 75	
Tramv. Barcelona 1925	85 75	86 —
Tramv. Barcelona 1930	84 75	85 50
Tramvies Sevilla 6 %	98 50	
Tramvies Granada 6 %	79 50	

Navilieres

Transatlàntica 4 %	7 —	
Transatlànt. 6 % 1920	15 —	
Transatlànt. 6 % 1922	14 50	
Trans. 6 1/2 % esp.1925	91 25	
Trans. 6 1/2 % cns.1925	91 —	
Transatlànt. 5 % 1926	95 25	
Transatlànt. 5 % 1928	85 75	
Bons Transmedit. 6 %	98 75	
U. Naval Llevant 6 %	85 —	

Obligacions Industrials

Aplicacions Elec. 6 %	96 —	96 25
Asland 6 % preferents	90 —	
Asland 6 % 1916	95 —	
Asland 7 %	102 25	
Asland 6 % Villaluenga	93 —	
Asland 6 % Còrdova	92 —	91 75
Auxil. Cons. «Sansón»	84 50	
Comp. Auxil. de F. C.	100 —	
Carbons Belga 4 1/2 %	57 —	
Colònia Güell 6 %	97 —	
Const. Paviments 6 %	36 —	
Const. Ferrov. 5 1/2 %	75 50	
Cros, S. A. 6 %	104 —	
Electro Met. Ebre 6 %	99 —	
El Tibidabo 5 %	87 50	
Com. d'Obres Ced. 6 %	86 —	
Energ. Ind. Aragón 6 %	93 50	
Esp. Carburs Met. 6 %	101 25	
Construccions Elec. 6 %	95 —	
Colorants i Explos. 6 %	100 50	
Fin. i Fid. Arnús-Garí	90 —	
Fom. d'Obres 4 1/2 %	98 —	
Fom. d'Obres 5 %	86 —	
Fom. d'Obres 6 % 1923	91 50	
Fom. d'Obres 6 % 1925	98 50	
Fom. d'Obres Bons 6 %	98 —	99 50
Fom. d'Obres Ced. 6 %	97 50	
Magatzems «El Siglo»	99 —	
Hotel Ritz 7 %	84 —	
Hullera Espanyola 1924	90 —	
Hullera Espanyola 1926	82 —	82 —
Hullera Espanyola 1932	90 —	
Madrid-París 6 %	82 —	
Manufactures de Suro	88 25	
Maqu. Terres. Mar. 6 %	83 —	
Metropolitana de Cons	77 —	
Min. Potassa Súria 7 %	101 75	
Productes Pirelli 1928	99 —	
Sert, S. A. 6 %	40 —	
Telefònica 5 1/2 %	96 50	99 75
Teneria Moderna 7 %	80 50	80 50
Unió Cotonera 6 %	46 —	45 —
Unió Salinera d'Es. 6 %	101 —	
Valèn. Millores Urbanes	91 —	

Accions Industrials

F. C. Grans Pendents	7 —	
Funicular Montjuic	10 —	
Tramv. Barc. pref. 7 %	52 50	52 50
Tramv. Barc. pref. 6 %	71 —	71 —
Tramv. Elèc. Granada	60 —	
Aigües València, pref.	125 —	
Catalana Gas s. D	105 —	
Catalana Gas s. E	120 —	
Catalana Gas s. F 6 %	101 75	102 —
Hisp. Amer. Elec. ABC	414 —	
Hisp. Amer. Elec. s. D	75 50	
Hisp. Amer. Elec. s. E	84 —	
Aigües del Llobregat	90 —	
Elec. Gas Lebon s. B	80 —	
C.ª Transmediterrània	136 —	
Banc d'Espanya	583 —	
Banc Ext. d'Espanya	82 —	
Ciment «Asland» ord.	61 —	
Ciment «Asland» pref.	90 —	
Ciment «Sansón» ord.	25 —	25 —
C. «Sansón», pref. 7 %	60 —	
Cros, S. A.	144 —	144 —
Const. Ferroviària	100 —	
Cobertes i Teulades	92 —	
Espanya Industrial	111 —	
Carburs Metàl·lics	104 —	
Foment d'Obres	160 —	
Tabacs Filipines	350 —	
Hispano Suissa	85 —	
Hotel Ritz 6 %	89 —	
Indústries Agrícoles	205 —	
Maquinària Terrestre	21 —	
Monopoli Petrolis	139 50	
Salinera Catalana ptes.	95 —	
Telefònica 7 %, pref	111 —	111 65
Telefònica ordinàries	110 —	
Unió Salinera Espanya	65 —	

MERCAT DE LLOTJA

FARINES

	PREUS	
Aragó	66	70
Castella (corrent)	64	65
Id. (extra)	70	71
Força	80	95
Local, corrent	64	65
Idem extra	69	70
Regió	65	66

Preus en ptes. els 100 quilos.

BLATS

Aragó	50	
Castella	50	
Extremadura (corrent)	50	
Idem (cruixer)	50	
Mancha	50	
Navarra	50	
Penedès		
Urgell	50	

Preus en ptes. els 100 quilos.

ARROSSOS

Bomba	115	120
Idem Calaspar	125	130
Bell-lloc O.	60	61
Floret	68	64
Granja	68	70
Selecta	64	65
Trencat	47	48
Farina d'arròs	50	52

MONGETES

Castella (corrent)	100	105
Idem (selecta)	118	120
Estrangeres	60	80
Mallorca	62	64
Prat	85	90
València	80	90

CIGRONS

Andalusia	85	100
»	79	80
»	73	75
»	68	64
»	67	68
»	55	56
Marroc		
Mexicans	100	105
Palous	60	62
Sauc	165	183

Preus en ptes. els 100 quilos.

DESPULLES

	PREUS	
Segones	23 50	24
Terceres	21	22
Quartes	19 50	20
Núm. 3	28	29
Núm. 4	27	28

Preus en ptes. els 60 quilos.

Menuts prims	18	19
Segonet	17 50	18
Segó	17	18

Preus en rals la quartera de 70 litres

ORDI, MORESC I CIVADES

Civada Extremadura	39	40
Idem Mancha	39	40
Moresc Plata, dispon.	50 50	
Idem país	48	
Ordi, Urgell	48	44
Escaiola, Andalusia	61	62

LLEGUMINOSES

Faves Andalusia	50	51
Idem Extremadura	50	51
Idem Mallorca		
Favons Andalusia	47	48
Idem Extremadura	47	48
Veces Andalusia	50	
Idem estrangeres		
Ers país	42	42 50
Idem estrangers	42	42 55
Guixes	42	44
Pèsols estrangers	90	95
Idem país		
Llentilles Andalusia	100	
Idem Salamanca	90	100

PALLA I ALFALS

Alfals 1.ª	6	
Alfals 2.ª	5	
Palla d'Urgell	2 50	3
Idem curta	50	4

Preus en ptes. els 40 quilos.

GARROFES

Castelló, negra	33	33
Eivissa	28	28
Mallorca	28 50	29 50
Matafera, negra	31 50	32 50
Roja	30	30 50
Vinaroç, negra	35	33 50

Preus en rals els 42 quilos.

MERCATS DE CATALUNYA

GIRONA

Preus del mercat setmanal celebrat el dia 4 de maig, de més a menys, dels productes agrícoles, pequaris i els seus derivats:

Blat, de 52 a 50 pessetes.
Farina de blat, de 70 a 64.
Ordi, de 42 a 41.
Civada, de 38 a 37.
Garrofa, de 23 a 21.
Blat de moresc, de 46 a 44.
Mill, de 46 a 45.
Panís, de 47 a 45.
Mongetes, de 75 a 66.
Faves, de 48 a 45.
Cigrons, de 85 a 62.
Arròs, de 67 a 63.
Fesols, de 110 a 83.
Avellanes, de 95 a 87.
Patates, de 32 a 30.
Palla, de 12 a 10.
Carbó vegetal, de 28 a 24.
Llana, blanca, 225.
Llana, negra, 215. (Tot quintar mètric).
Vi, de 80 a 50.
Aiguardent, 325.
Alcohol, de 310 a 300.
Oli d'oliva, de 230 a 200. (Tot hectolitre).
Formatges, de 7 a 6.
Mantegues (de 3'30 a 3.
Sucre, de 1'80 a 1'70. (Tot quilogram).
Cavalls, de 1.000 a 500 cap.
Mules, de 1.500 a 1.000 cap.
Ases, de 300 a 100 cap.
Vedells 5'50.
Cabres, 2.
Porcs, 3.
Bous, 2'80. (Tot quilogram).
Gallines, de 23 a 15.
Conills, de 15 a 9.
Conills, d'11 a 8. (Tot parell).
Ous, de 2'10 a 2 ptes. dotzena.
Bacallà, 224 a 200 els 100 quilogras.
Alfals, 17'50.
Carbó mineral, de 18 a 15.
Sucre de terròs, de 205 a 195 pessetes. (Tot quintar mètric).

REUS

Preus a l'engròs del dia 6 de maig del 1935, facilitats pel Col·legi Oficial d'Agents Comercials de Reus:

Fruits

Avellana gra, 1.ª, 115 pessetes els 41'600 quilos.
Id. íd., gra, petita, 108 ptes. els 41'600 quilos.
Avellana crosta negreta, 66 ptes. els 58'400 quilos.
Avellana crosta comuna, 63 ptes. els 58'400 quilos.
Ametlla molla, 55 ptes. els 50'400 quilos.
Ametlla gra, llarg gs., 315 ptes. els 100 quilos.
Id. íd. íd., propietari, 280 ptes. els 100 quilos.
Id. íd., esperança, 1.ª, 270 ptes. els 100 quilos.
Id. íd., esperança, 2.ª, 260 ptes. els 100 quilos.
Id. íd., comuna, país, 255 ptes. els 100 quilos.
Id. íd., comuna, Aragó, 255 ptes. els 100 quilos.
Id. íd., marcona grossa, 380 ptes. els 100 quilos.
Id. íd., propietari, 275, ptes. els 100 quilos.

Vins

Vi blanc, camp, 8 rals.
Vi negre, camp, 8'50.
Vi blanc, Conca i Urgell, 8.
Vi rosat, 8'50.
Vi negre, 8'50.
Vi negre Priorat sec, 10.
Vi negre Priorat amistelat, 11.
Vi blanc Ribera Ebre, 8'50.
Vi blanc Manxa, 8'50.
Mistela blanca, 13.
Mistela negra, 14.
Most blanca ensofrat, 8'50.
Most negre ensofrat, 9.
Preus per rau i càrrega 121'6 litres franc Reus.
Alcohol industrial 96/97°, 250.
Alcohol refinat, vínic, 96/97°, 242.
Alcohol Destil·lat, 95/96°, 235.
Preus per hectolitre fran Reus..

Cereals - Farines - Despulles

Blats de força, 56'50 pessetes.
Blats comarca, 51.
Farines de força, 68.
Farines corrents, 64.
Farineta, 41.
Tercerillo, 34.
Trits, 32.
Segó, 36.
Ordi, 35.
Civada, 41.
Faves, 50.
Favons, 48.
Mores (blat de moro), 48.
Guixes, 42.
Vesses, 46.
Erp, 41.
Tot els 100 quilos.

Garrofes

6'00 pessetes el quintar de 40 quilos.

Arrossos

Benlloc zero, 48'50 ptes.
Benlloc zero, superior, 49.
Benlloc mig foret, 54.
Benlloc flor, 54.
Benlloc ideal, 56.
Benlloc matisat corrent, 50'50.
Benlloc matisat superior, 53'50.
Benlloc extra, 57'50.
Bombeta, 63.
Bomba pur, 85.
Bomba extra, 110.
Arròs en brut, 31.
Tot els 100 quilos sv. origen.

Olis d'oliva

Reus superiors 1.ª de 1'0 g.°, 170-180 pessetes.
Reus superiors 2.ª de 1'5 g.°, 165-170 pessetes.
Reus superiors fluixos, 5'0 g.°, 160.
Urgell superiors de 1'0 g.°, 170-180.
Tortosa, corrents de 5'6 g.°, 164-165.
Aragó fi de 1'0 g.°, 170-180.

GRANOLLERS

Mongetes, 46 pessetes.
Cigrons, 46.
Civada, 13.
Ordi, 18.
Faves, 22.
Moresc, 23.
Vesses, 27. 0',èb,ɑ
Vesses, 27 pessetes. (Els 70 litres).
Patates, 33 pessetes els 100 quilos.
Gallines, de 12 a 20 ptes. parell.
Pollastres, de 12 a 20 ptes. parell.
Ous, de 2'30 a 2'40 dotzena.
Conills, de 4 a 5'50 ptes. un.
Pors:
Garrins, de 40 a 50 ptes. un.
Nodrissos, de 125 a 175 ptes. un.
Grassos, a 3'25 ptes. quilo.
Vedells:
Mamellons, de 50 a 90 ptes. un.
Recria 6 a 7 mesos, de 250 a 300 pessetes un.
Vedella, a 3'50 ptes. quilo.
Bou, a 2'55 ptes. uqilo.
Recaptació, ptes. 1.077'15.

UNA AUDICIO IMPECABLE S'OBTE TAN SOLS AMB UN APARELL

Vendes al comptat i a terminis
Demaneu una audició a l'agent de la casa E. ARIMON
S. GRIFOL
Sagunt, 56 i Sant Josep, 25
BADALONA

TERRES DE LLENGUA CATALANA

TEATRES

GRAN TEATRE LICEU

BALLETS RUSSOS de MONTE-CARLO. Avui, quarta de propietat i abonament, a les 10
LES SYLPHIDES
LE BAL (estrena)
SCHEHEREZADE
Dissabte: **LES NOCES D'AURORA - EL SOMBRERO DE TRES PICOS - SCHEHEREZADE** — Es despatxa a Comptaduria.

TEATRE APOL·LO

Telèfons: 15948 - 12125
Gran Companyia Lírica d'EMILI SAGI BARBA

Avui, tarda, a les 4'30:
LUISA FERNANDA
per **Maria Vallojera, Empar Marvidal, Francesc Godayol** i el mestre de CANTANTS
Emili Sagi - Barba
A les 10: **EL GADITANO** i
La del monojo de rosas
per **Maria Vallojera** i
LLUIS SAGI VELA
Demà, tarda i nit: **LA DEL MANOJO DE ROSAS.**

EL POBLE NO VOL LA GUERRA

DIVENDRES, nit, al Coliseu Pompeia

TEATRE POLIORAMA

Companyia Catalana NICOLAU-MARTORI

Avui, tarda i nit i cada dia, el sorollós èxit de **Marcel Pagnol**, traducció de **Melcior Font:**
FANNY
Darrera setmana d'actuació d'aquesta Companyia.

TEATRE BARCELONA

Companyia de comèdies Pepe Isbert, Milagros Leal, Maria Bru i Soler Mari

Avui, dijous, tarda, a un quart de sis i nit, a un quart d'onze:
LA CHICA de la PENSION
de Pilar Millàn Astray

TEATRE ROMEA

Telèfon 22026

A les 5'30 i a les 10'15 (Tardes, la millor butaca, 4 ptes.):
MORENA CLARA
La comèdia més airosa del teatre, de **Quintero i Guillén.** 49 representacions, 49 plens. Inimitable interpretació. Triomf imponderable d'**Antònia Herrero i Rafael Bardem.** — Demà, i cada dia, a les 5'30 i 10'15. (Tardes, la millor butaca, 4 ptes.): **MORENA CLARA** — Diumenge, a les 3'30, per única vegada: **20.000 DUROS.** A les 6 i 10'15: **MORENA CLARA.**

TEATRE VICTORIA

Avui, tarda, 4'30. Butaques a 2 ptes. ESTRENA en aquest teatre:
La ronda de las brujas
creació de CELIA GAMEZ i **Joan Riba** — Nit, a les 10: **LAS CHIRIMOYAS** - EXIT BOMBA:
LOS INSEPARABLES
per **Cèlia Gàmez** i Companyia — Demà, tarda: **LA RONDA DE LAS BRUJAS** - Nit: **LOS INSEPARABLES.**

TEATRE COMIC

PALAU DE LA REVISTA

AVUI, tarda, 5'15. **Butaques, 3 ptes.: LAS VAMPIRESAS,** per **Laura Pinillos, Alady i Lepe.** Nit, a les 10'15. ESTRENA de l'opereta bufa de **Ramos de Castro, Mayral** i mestre **Luna:**
AL CANTAR DEL GALLO
per **Laura Pinillos, Alady i Lepe.** 30 bellíssimes girls: «**LA CARIOCA**», per **Laura Pinillos-Miquel de la Peña** — Gran presentació.

TEATRE TIVOLI

Direcció: Circuitos Carcellé

Tarda, a les 5 i nit, a les 10'15, esdeveniment sensacional:
RAQUEL MELLER
amb tot el seu repertori de cançons antigues i modernes; **50 notables artistes, 50** — La cèlebre orquestra vienesa
Boby Sax F. Trinscher
amb els seus valsos vienesos, amb els seus 100 instruments.
The B. Jackson Girls
la troupe més important d'Europa
TRIO GOMEZ
Zicani - Spassova - Witaly and Oriwe, Muguet, etc., etc. — Es un monumental programa
«**CIRCUITOS CARCELLER**»

TEATRE NOVETATS

Gran Companyia de sarsuela

Tarda, 4'30. Nit, 10. **Butaques a 3'50 ptes.: COMO LA LUZ** i l'èxit líric de la temporada:
LA MALQUERIDA
sarsuela en tres actes de **Benavente** i mestre **Penella.** Creació de MATILDE MARTIN, AMALIA PARDO, PAU GORGE, JOAN ROSICH. Superb conjunt — Demà, tarda. **Butaques, 2 ptes.: LA MALA SOMBRA - LA PATRIA CHICA - LA DOLOROSA.** Nit. Debut de **Lluís Gimeno** amb **LA MALQUERIDA.**

COLISEU POMPEIA

Companyia catalana ASSUMPCIO CASALS

Demà, divendres, nit, ESTRENA
El poble no vol la guerra

TEATRE NOU

VILA - DAVI

Avui, dijous, tarda, a les 4'30. Programa extraordinari. 2 obres, 2 Primer. Exit sorollós de l'intriga en 120 minuts sense entreactes (nova modalitat teatral): **MISS-THERY** — Segon. Exit sense precedents del poema en tres actes, en vers, de **Josep Ma. de Sagarra:**
REINA
Butaques a 2 ptes — Nit, a les 10'15: **JUGAR A CASATS i REINA** Demà, tarda i nit: **DEIXA'M LA DONA i REINA.**

CINEMES

FANTASIO

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10: **REVISTA FEMINA — PATHE JOURNAL — QUINCE MINUTOS POR ESPAÑA (Documental)** — Gran èxit del colós del llenç francès RAIMU en
FANNY
de **Marcel Pagnol**

CINEMA PARIS

Avda. Pta. Angel, 11 i 13
Telèfon 14544

Sempre el programa més atractiu

Tarda, 4'30. Nit, 9'45: **REVISTES PATHE - FEMENINA — Barbara Stanwyck** en el seu triomf **SIEMPRE EN MI CORAZON — Constance Cummings** en la divertida revista **BROADWAY POR DENTRO — Diumenge, matinal, 10'30. — Diumenge, tarda, sessió continua, 3'30.** PREFERENCIA, 2 PTES. ESPECIAL, 1 PTA. **Dilluns vinent: Martha Eggerth** en **SU MAYOR EXITO - Albert Prejean** en la famosa revista **DEDE.**

EMPRESA CAPITOL

CAPITOL. — Tarda, a les 4 i nit, a les 10: **EL AMULETO (La garra del mono); EL REMOLINO,** per **Jack Holt; SALVAD A LAS MUJERES** (solament tarda, per **Stan Laurel i Oliver Hardy; EL TERROR DEL CUADRILATERO,** dibuixos Popeye — Tarda, a les 7 i nit, a les 11: Reportatge de l'elecció de Miss Espanya 1935.
EXCELSIOR. — Continua de 4 a 12'30: **HOMBRES DEL MAÑANA,** un film Franck Borzage; **NO SOY NINGUN ANGEL,** en espanyol, per Mae West; **TU ERES MIO,** en espanyol, per Clark Gable i Jean Harlow; **DIBUIXOS N COLORS.**
COMTAL. — Continua de 3'45 a 12'30: **DICK TURPIN,** per Victor Mc. Laglen; **EL FANTASMA DE CRESTWOOD,** per Ricard Cortez i Karen Morley; **MLLE. ZAZA,** comèdia musical; **DIBUIXOS**
WALKYRIA. — Continua de 4 a 12'30: **EL TANGO EN BROADWAY,** en espanyol, per Carles Gardel; **EL FANTASMA DE CRESTWOOD,** per Ricard Cortez i Karen Morley; **EL ESPIA núm. 13,** per Gary Cooper i Marion Dawies; **BOSQUES DE VIENA** (dibuixos en colors).
EXCELSIOR. — **NADA MAS QUE UNA MUJER,** en espanyol, per Berta Singerman i Joan Torena; **JUAN LANAS,** per Robert Runier; **DEJAME QUERERTE,** per Willy Fritsch i Trude Marlene; **DIBUIXOS.**

METROPOL

Llúria, 115 - Telèfon 81222

Tarda, a les 4. Nit, a les 10. La divertidíssima comèdia arrevistada:
MELODIA EN AZUL
per **Greta Nissen i Charlie Rouggles.** - La deliciosa opereta:
UNA MUJER QUE SABE LO QUE QUIERE
per **Adolf Wohlbruck i Lil Dagover.**

PRINCIPAL PALACE

PLAZA TEATRO 4 • TELEF. 11882

SESSIO CONTINUA DE 4 TARDA A 12'30 NIT:
3 Grans produccions, 3
Primera:
EL AMANTE ESCRUPULOSO
Extraordinària comèdia vodevilesca interpretada pel formidable actor HARRY BAUR — Segona:
DOCE HOMBRES Y UNA MUJER
La primera producció nacional de l'eminent actriu **Irene López Heredia,** film de gran presentació i emocionant intriga, original de **Rosario Pi** i distribuït per **Mundial Films:**
Tercera:
BOUBOULE I, REY NEGRO
(Una exclusiva Febrer i Blay)
La més divertida creació del inimitable GEORGE MILTON el REI DELS COMICS. Un film que us farà plorar de tan riure
Preus: Butaques, 1'50 — Especial, 0'80.

CINE GRAN TEATRE ESPANYOL

Sessió continua des de les 4 tarda
Entre dos corazones
Douglas Fairbanks i Rose Hobart
EL CAMPEON DEL REGIMIENTO
pel rei dels còmics **BACH.**
LAS MIL Y DOS NOCHES
Ivan Mosjoukine i Tania Fedor. LAS MIL Y DOS NOCHES es projectarà a les 6'25 i 11'05.

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Seient UNA PESSETA: **NOTICIARIS - DOCUMENTALS - VIATGES, etc.**

EL POBLE NO VOL LA GUERRA

DIVENDRES, nit, al Coliseu Pompeia

COLISEUM

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10: **REVISTA PARAMOUNT — VELOCIDAD (Documental) - EL MARATON DEL BAILE (Dibuixos)** i
Tres lanceros bengalíes
per **Gary Cooper, Franchot Tone, Richard Cromwell i Sir Guy Standing — Es un programa Paramount.**

VARIETATS

FRONTO NOVETATS

Avui, dijous, tarda, a les 4: GALLARTA III - ABASOLO contra AMOREBIETA - LEJONA - Nit, a les 10'15: ZARRAGA - PASAY contra IZAGUIRRE - JAUREGUI. — Detalls per cartells.

Frontó Principal Palace

Avui, dijous, tarda: URIZAR I - IBARLUCEA contra GURUCEAGA - URIONA II. Nit: ARGARATE - GUTIERREZ contra JUARISTI I - UGARTECHEA.

Llegiu LA HUMANITAT

ESPECTACLES PER A AVUI

TEATRES

Liceu. — «Les sylphides», «Le bal» i «Scherezade».
Nit: «La del manojo de rosas» i «El gaditano».
Còmic. — Tarda: «Las Vampiresas». Nit: «Al cantar el gallo».
Novetats. — Tarda i nit: «La malquerida».
Nou. — Tarda: «Miss-Thery» i «Reina». Nit: «Jugar a casats» i «Reina».
Romea. — Tarda i nit: «Morena clara».
Barcelona. — Tarda i nit: «La chica de la Pensión».
Poliorama. — Tarda i nit: «Fanny».
Victòria — Tarda: «La ronda de las brujas» Nit: «Las chirimoyas» i «Los inseparables».
Tívoli. — Gran espectacle internacional.

CINEMES

Amèrica. — Deu pel·lícules seleccionades.
Actualitats. — Noticiari Fox i episodis del regnat de Jordi V d'Anglaterra.
Astòria. — «La familia lo desea» i «Cantad pecadores».
Avinguda. — «Su mayor éxito» i «Cantad, pecadores».
Barcelona. — «La flecha», «El secreto de madame Blanchet» i «Dama de cabaret».
Bosc. — «Al llegar la Primavera» i «Por el mal camino».
Bohèmia. — «Maria Galante», «El fiscal vengador» i «Receta pera la felicidad».
Broadway. — «Hombres en blanco», «Odios de buzo» i «La flor de Haway».
Capitol. — «El amuleto» i «El remolino».
Coliseum. — «Tres lanceros bengalíes».
Catalunya. — «Estigma, liberador».
Cèntric. — «Tarzàn y su compañera» i «Te quiero y no se quien eres».
Comèdia. — «Se ha fugado un preso», «La vida empieza».
Comtal. — «Dick Turpin», «Mlle. Zazà» i «El fantasma de Crestwood».
Diana — «Que hay Nellye?», «Aristócratas del crimen» i «Manchuria».
Espanyol. — «Las mil y dos noches», «El campeón del regimiento».
Esplai — «Un secuestro sensacional», «La generalita» i «La cena de los acusados».
Entença. — «El enemigo de la sangre» i altres.
Excelsior. — «Hombres del mañana», «No soy ningún angel» i «Tu eres mío».
Fantasio. — «Fanny».
Fèmina. — «Mireya».
Foc Nou. — Deu pel·lícules seleccionades.
Goya. — «Viva Villa!», «El secreto de madame Blanchet» i «Demasiadas mujeres».
Intim. — «El último vals de Chopin» i «Deslices».
Iris. — «Viva Villa!», «El secreto de madame Blanchet» i «Demasiadas mujeres».
Kursaal. — «Pelirrojo», «Su mayor éxito» i «El refugio».
Laietana. — «Cena a las ocho», «El primer amor» i «La huella delatora».
Majèstic. — «El pelirrojo», «Vaya niña» i «Un secuestro sensacional».
Marina. — «Fiel a una mujer», «El club de media noche» i «Música y mujeres».
Maryland. — «Dama por un día».
Metropol. — «Una mujer que sabe lo que quiere».
Mistral. — «El tren de las 8'47», «Pelirrojo» i «Paso a la juventud».
Monumental. — «Hombres en blanco», «Hembra» i «Capturados».
Mundial. — «Un secuestro sensacional» «La señorita de los cuentos de Hoffmann».
Núria. — «El enemigo público núm. 1», «Su mayor éxito» i «Fàcil de amar».
París. — «Siempre en mi corazón» i «Broadway por dentro».
Pedró. — «El fiscal vengador», «Maria Galante» i «Receta para la felicidad».
Pathe Palace. — «Déjame quererte», «Hombres del mañana» i «Un perro que trae cola».
Principal. — «Al llegar la Primavera» i «Por el mal camino».
Principal Palace. — «Doce hombres y una mujer», «Bouboule I, rei negro».
Publi Cinema. — Reportatges d'actualitat.
Rambles. — «La familia lo desea», «El tigre del ring» i «Una fiesta en Hollywood».
Royal. — «Capturados», «Hembra» i «Felipe Derblay».
Select Cinema. — «Bouboule I, rey negro» i «Caprichos».
Smart. — «No es pecado», «El signo de la muerte».
Splèndid. — «El crucero Emden», «La espía núm. 13» i «Busco un millonario».
Talia. — «Viva Villa!», «Rosa de media noche» i «Polvorilla».
Triomf. — «Fiel a una mujer», «El club de media noche» i «Música y mujeres».
Tetuan. — «Su mayor éxito», «Enemigo público núm. 1» i «Un cierto Sr. Grant».
Urquinaona. — «El desquite».
Volga. — «Una fiesta en Hollywood», «La generalita».
Xile. — «Un secuestro sensacional», «Las fronteras del amor» i «La casita del molino».
Walkyria. — «La espía núm. 13», «El tango en Broadway» i «El fantasma de Crestwood».

A PARIS
MENJAR BE I ECONOMIC AL RESTAURANT
"AU SOLEIL D'ESPAGNE"
Rue Geoffray Marie, 11
CUINA CATALANA I ESPANYOLA

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració
RONDA UNIVERSITAT, 25
Telèfon 22122

Imprenta:
TALLERS, NUM. 48
Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, un mes	2'50 ptes.
Fora, un trimestre	7'50 »
América Llatina i Portugal un trimestre	9 — »
Altres països un trimestre	18 — »

«ESTAMOS ACOSTUMBRADOS —Una más, ¡qué importa al mundo!»
(De «El Liberal».)

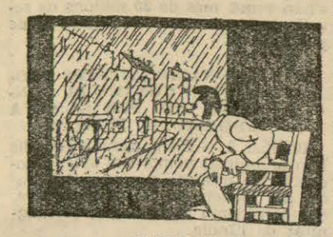

«VERSOS —¡Llueve, llueve en la calle y llueve en mi corazón!...»
(De «Heraldo».)

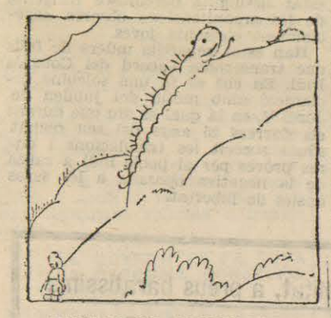

«DIBUJO DE ALMOHADON
En triunfo der guzano de Ceda»
(De «El Sol».)

¡QUE PESO SE ME HA QUITADO DE ENCIMA!
LERROUX. — **¿Quién habrá sido la víctima? Algún pobre periodista. De él no se han salvado más que los pies y de éstos ya se encargará la censura.»**
(De «La Nación».)

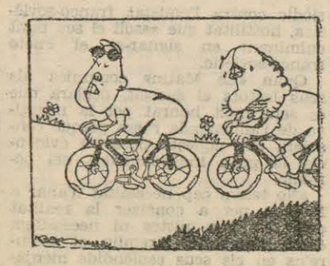

«LA VUELTA
Se ha iniciado el despegue.»
(De «El Diluvio».)

«NAVEGANTS
—Así, donos, es tracta d'un nou cop de timó cap a la dreta.
—Sí que heu navegat poc. Heu de dir més aviat: un nou cop de barra cap a la dreta.»
(De «La Publicitat».)

«LA SOLUCION DE LA CRISIS
—El acuerdo entre los cuatro era cosa prevista.
—¿Por qué?
—Porque siendo pares, no podían decir nones.»
(De «Las Noticias».)

«EL NOU GOVERN
—¿En aquest Ministeri, Catalunya no hi està representada?
—Sí, per Royo Villanova.»
(De «La Veu de Catalunya».)

·EL TREBALL·

Economia i Treball

EL COMERÇ EXTERIOR, A ESPANYA I A FRANÇA

Els resultats del comerç exterior en el mes de febrer del present any, no són molt diferents dels obtinguts en la mateixa poca de l'any passat.

Comparant les xifres de la valoració de la importació, notem una petita diferència (79'2 i 78'5 milions de pessetes or, en relació amb el febrer del 1934). Quant a l'exportació succeeix el mateix: 54'1 contra 54 milions de pessetes or.

A continuació donem unes dades estadístiques dels mesos de gener i febrer dels anys 1934-1935:

Importació any 1934: 137'8 milions de pessetes or.

Importació any 1935: 135'4 milions de pessetes or.

Superàvit a favor del 1934: 2'4 milions de pessetes or.

Exportació any 1935: 101'92 milions de pessetes or .

Exportació any 1934: 95'4 milions de pessetes or.

Superàvit a favor del 1935: 6'52 milions de pessetes or.

El 1935 Espanya ha importat 2'4 milions de pessetes de menys que el 1934 i ha exportat 6'52 milions de pessetes or, més que el 1934, per tant, resulta 8'92 milions de pessetes or a favor del 1935 en relació al 1934.

Naturalment que aquest resultat és satisfactori, però per això no deixa d'ésser desfavorable la balança comercial i en assenyalar-ho no desitgem altra cosa que els Governs de la República que van succeint-se tinguin cura de posar-hi remei.

Gener i febrer del 1934. — Importació de mercaderies: 137'8 milions de pessetes or.

Exportació de mercaderies: 95'4 milions de pessetes or.

Ròssec desfavorable a la balança comercial: 42'4 milions de pessetes or.

Gener i febrer del 1935. — Importació de emrcaderies: 135'4 milions de pessetes or.

Exportació de mercaderies: 101'92 milions de pessetes or.

Saldo desfavorable a la balança comercial: 33'48 milions de pessetes or.

Tant en la importació com a l'exportació, el tonatge és superior al 1935 en relació al 1934; el que passa és que les mercaderies han sofert depreciació en les cotitzacions i a això es deu que les xifres globals no siguí superiors.

Heu-vos ací algunes dades estadístiques dels esmentats anys:

Tonatge d'importació de mercaderies:

Any 1935: 964.205 tones.
Any 1934: 747.215 tones.
Superàvit a favor del 1935: 216.990 tones.

Tonatge d'exportació de mercaderies:

Any 1935: 1.106.093 tones.
Any 1934: 1.044.292 tones.
Superàvit a favor del 1935: 61.801 tones.

L'estadística del comerç exterior dels mesos de gener i febrer, amb llur valoració classificada, en milions de pessetes or, és com segueix:

Importació. — Animals vius, el 1934, 0'36; el 1935, 0'74.

Primeres matèries: el 1934, 53'53; el 1935, 56'56.

Articles fabricats: el 1934, 61'97; el 1935, 59.

Articles alimentosos: el 1934, 21'95; el 1935, 19'15.

Totals: per al 1934, 137'82; per al 1935, 135'45.

Expertació. — Animals vius, el 1934, 0'07; el 1935, 0'04.

Primeres matèries: el 1934, 15'59; el 1935, 17'53.

Articles fabricats: el 1934, 17'64; el 1935, 17'05.

Articles alimentosos: el 1934, 62'12; el 1935, 67'28.

Totals: el 1934, 95'44; el 1935, 101'92.

El remei contra la crisi del nostre comerç exterior està en la conclusió de nou sconvenis internacionals i bons agents comercials que sàpiguen ampliar l'extensió comercial de la Península.

EL COMERÇ EXTERIOR A FRANÇA EN EL MES DE MARÇ

La Direcció de Duanes ha comunicat unes estadístiques de comerç a França amb relació al mes de març proppassat. Comparades amb les del mes de febrer del 1935 i el mateix mes del 1934, donen aquestes xifres:

(En milers de tones)

	1935 març	1935 febrer	1934 març
Importacions	3.570	3.605	4.054
Exportacions	2.228	2.429	2.093

(En milions de francs)

Importacions	1.717	1.750	2.292
Exportacions	1.280	1.328	1.479

Es manté el dèficit de 437 milions de francs quant a les precedents estadístiques, però és encara superior quant al segon trimestre del 1934 i inferior al dèficit del primer semestre.

Amb relació al mes de març del 1934, totes les firmes es presenten en disminució, tant en volum com en valor, sigui en entrades o sortides, excepció feta de les exportacions de productes alimentosos i primeres matèries.

Per als tres mesos primers de l'any, les transaccions exteriors es comparen com segueix, amb relació al mateix període del 1934:

(En milers de tones)

IMPORTACIONS:	Primer trimestre 1935	Primer trimestre 1934
Productes alimentosos	1.521	1.482
Matèries primeres	8.837	9.670
Objectes fabricats	522	594
Total	10.880	11.746

EXPORTACIONS:	Primer trimestre 1935	Primer trimestre 1934
Productes alimentosos	543	256
Matèries primeres	5.605	5.348
Objectes fabricats	522	594
Total	6.940	6.345

(En milions de francs)

IMPORTACIONS:	Primer trimestre 1935	Primer trimestre 1934
Productes alimentosos	1.620	2.019
Matèries primeres	2.858	3.465
Objectes fabricats	932	1.169
Total	5.410	6.653

EXPORTACIONS:	Primer trimestre 1935	Primer trimestre 1934
Productes alimentosos	623	631
Matèries primeres	1.132	1.321
Objectes fabricats	2.303	2.561
Total	4.058	4.513

En conseqüència, el dèficit del primer trimestre és de 1.352 milions de francs contra 2.140 milions de l'any passat.

NOTES DEL CONGRES DE COOPERATIVES D'ESPANYA

El IV Congrés de Cooperatives que es celebrà darrerament a Madrid ha constituït un veritable èxit, ensems que s'ha demostrat l'increment que el moviment cooperativista va prenent a tot Espanya, ja que, amb tot i la crisi que passa la classe obrera, han acudit a l'esmentat Congrés més de dos-cents delegats.

Les ponències aprovades són força interessants i altament beneficioses per al cooperativisme. Les més importants, no obstant, són: la creació d'una Oficina Central de Compres; la projecció de la Banca Cooperativa; l'organització de la propaganda i del periòdic òrgan de la Federació Nacional «El Cooperador».

Es de remarcar que, en un molt important debat, es definí concretament la diferenciació existent entre les cooperatives de producció, organitzades per obrers i les organitzades per les cooperatives de consum.

Simultàniament amb el Congrés, ha tingut lloc la primera assemblea general de la Cooperativa Nacional d'Assegurances «La Previsió Social», la creació de la qual ha estat acordada en el tercer Congrés celebrat a Bilbao en octubre del 1932 i que s'ha pogut constatar, a l'esmentada assemblea, la gran importància que adquireix pel que respecta al ram d'assegurances d'incendis.

No cal pas esmentar que les cooperatives catalanes han estat en aquest Congrés les més nombroses, ja que en el camp cooperativista és Catalunya la que va a la davantera.

Invitat el Consell Superior de la Cooperació de la Generalitat, aquest delegà els senyors Calvet i Sala perquè els representessin. El primer pronuncià un discurs de salutació als assembleistes i posà de manifest la tasca realitzada a Catalunya per aquest organisme superior de coordinació cooperativista i els beneficis que a l'economia popular catalana produeix l'aplicació de la Llei de Bases i les complementàries votades pel Parlament de Catalunya.

El discurs del senyor Calvet, que fou escoltat amb gran atenció pels congressistes, va merèixer l'aplaudiment de tots.

L'atenció que el moviment cooperativista espanyol mereix a l'Aliança Cooperativista Internacional es posà de manifest en delegar a una de les personalitats més destacades del cooperativisme internacional, Mr. Henry May, per tal que assistís, en nom de l'esmentat organisme, del que és secretari, el qual féu constatar com el moviment cooperativista espanyol ha sabut mantenir ferms els principis de l'Aliança contra les escomeses i situacions anormals que ha hagut de suportar.

Aquests principis de neutralitat i independència —digué H. May— són l'oposició més decidida al feixisme, car l'Aliança, que va excloure del seu sí a la cooperació italiana i més recentment l'alemanya, per trobar-se mediatitzada pels seus governs, com ho fou la russa, fins que li fou reconeguda la seva independència, descansa sobre bases democràtiques en el més ampli sentit de la paraula, i és per això que la cooperació és i serà sempre una barrera contra determinades tendències polítiques imposades a certs països de la vella Europa.

No cal dir com foren aplaudides aquestes manifestacions democràtiques del delegat de la Internacional.

El Congrés, doncs, fou força important. Ara sols manca que els acords presos siguin ben aviat portats a la pràctica pel bé del cooperativisme. — R. C.

NOTICIARI

TREBALLADORS DE BANCA I BORSA

L'Associació de Treballadors de Banca i Borsa convoca tots els seus afiliats a l'Assemblea general ordinària, que tindrà lloc avui, dijous, a dos quarts de deu de la nit, de primera convocatòria, i a les 10 de segona, al Teatre Escola, Consell de Cent, 264, interior.

BIBLIOTECA PER ALS OBRERS EN ATUR FORÇOS

La senyoreta **LAURENTINA ESCOFET,** de Vilanova i la Geltrú, ens ha fet nombroses aportacions de llibres. La darrera aportació és de 26 obres teatrals de selectes autors nacionals i estrangers.

CELESTI ROSICH I COTOLI ens ha tramès un poema de Josepa Rosich i Cotolí, amb música de Celestí Rosich i Cotolí.

PERE AGUILO, de Tarragona, ens ha fet l'aportació dels següents llibres:

«La clínica de psquis», de Domènec Guansé.

«Per a ésser socialista», de Lleó Blum.

«Discurs a la Joventut», de Jean Jaurés.

«Una joventut», d'Ambrosi Carrion.

«Joaneta», de Pere Redon.

«Labor federalista, és tasca de germanor», de Carles Costa Alvarez.

«La nacionalitat catalana», de Prat de la Riba.

* * *

Aportacions: A la nostra Redacció, Ronda Universitat, 25.

Un manifest de la C. G. T. francesa contra la guerra i l'atur forçós

El Comitè de la C. G. T. francesa ha publiqcat el següent manifest:

«Per acabar d'una vegada amb l'atur forçós i amb la misèria de les llars obreres per a la reorganització de l'economia, la C. G. T. exigeix l'aplicació urgent d'un «pla de treball».

Els treballadors volen i necessiten pa per ells i els fills.

Hem de combatre la inactivitat, que crea tots els vicis.

Volem combatre la incertesa de l'esdevenidor per als productors, car aquests tenen tots els drets adquirits davant la societat.

Volem suprimir l'explotador de misèries, l'especulador de la fam.

Volem crear el treball per a l'obrer, que fomenta la riquesa universal.

Volem assegurar al treballador un salari que li permeti viure amb la seva família.

També treballarem per a reivindicar el treballador de la terra tan explotat com el treballador industrial.

La Democràcia francesa no pot acceptar la vergonya de veure morir de fam els camperols de la República francesa.

S'ha d'establir amb urgència la setmana de les 40 hores de treball, com a primera mesura d'adaptació al progrés del maquinisme.

Immediatament s'han de posar en pràctica els plans d'obres públiques, indispensables per a dotar el país d'un habitacle higiènic i ocupar els treballadors en atur forçós.

Existeixen els mitjans econòmics i han d'ésser utilitzats sense perdre un instant.

S'ha d'establir: o viure entre la joia i el treball fecund i emancipador alliberant l'economia nacional de tots els paràsits reorganitzant-la damunt una base collectiva, nacionalitzant la banca, defensant el petit estalvi i aplicar el dret al treball per a tots o caure en les pitjors aventures i morir en el caos.

Cal restar dempeus! Per la pau universal i el treball per a tothom!»

A l'antiga Conselleria de Treball

Ahir, al migdia, el «Delegado» del Ministeri de Treball en rebre els periodistes els digué que, a més de pagar els sous corresponents als funcionaris dels Jurats Mixtos, es pagarien també als vocals dels esmentats organismes les dietes justificades.

Un periodista preguntà al «delegado» si seguiria molt de temps davant d'aquell Departament, i contestà que encara n'hi havia per temps.

No cal dir que aquest aclariment fou fet amb molta satisfacció per part del senyor «Delegado» del Ministeri de Treball i Previsió.

·LA PREMSA·

I els radicals com queden?

El Diluvio, *després de la crisi, diu:*

«La solución de la última crisis ministerial tiene forzosamente que haber contrariado sobremanera a los radicales de toda España.

El partido radical ha sido casi por completo desplazado de la gobernación del país.

De ahora en adelante el lerrouxismo estará a las duras y no a las maduras. Sobre él caerá la responsabilidad de todos los fracasos, pero los éxitos todos se computarán principalmente a favor de quienes ya, más que sus seguidores, son sus dirigentes.

Las derechas son hoy, en realidad, las que mandan. El jefe del Gobierno puede ser el Sr. Lerroux, pero, como votos son triunfos, llegado el momento de una discrepancia, populistas agrarios, agrarios a secas y liberales demócratas impondrán su voluntad.

Al Sr. Lerroux puede complacerle el seguir apareciendo como jefe del Gobierno. Pero sus partidarios no es posible que participen de su satisfacción.

Las derechas les irán desplazando ràpidamente de todos los cargos. Así como han querido que se establezca la debida proporcionalidad en el reparto de las carteras ministeriales, querrán que también proporcionalmente se distribuyan entre sus secuaces todos los empleos y sinecuras.

Se explica el descontento que a los lerrouxistas les ha producido la solución de la última crisis. El desplazamiento radical, ¡dejará vacíos tantos estómagos! Llega para muchos la hora de las privaciones tras un largo período de inacabables hartazgos.

La política en España es eso. Come hoy tú, que ya comeré yo mañana. Hártate tú ahora que ya me atiborraré yo después. Consuélense, pues, los radicales. El chupen no ha de ser para ellos continuo. Muy justo es que se vayan relevando los comensales en el festín opíparo del presupuesto nacional.»

Ara que manen, què faran?

Es això el que pregunta La Voz *a les dretes:*

«La primera de dichas obras va a ser la ley de Prensa. El Gobierno, del que es vicepresidente el Sr. Gil Robles y secretario el Sr. Lucía, jefe de los cedistas valencianos, quiere aprobar antes que nada la ley de Prensa que exigía «El Debate». Según parece, mientras no sea un hecho esta aprobación, se mantendrá la previa censura. Luego, no hará falta.

Pero una duda nos embarga. Ya la expusimos en nuestro editorial de ayer, escrito horas antes de ser conocida la composición del nuevo Gobierno. ¿Qué piensan los ministros acerca de la obra de pacificación iniciada en abril? Hay pendientes centenares de fallos de consejos de guerra. Muchos de ellos son de pena de muerte. Están clausurados los centros obreros en toda la nación. Están suspendidos todos los periódicos de extrema izquierda. Quedan muchos miles de presos en las cárceles...

Convendría saber si se ha cambiado nuevamente de rumbo en este particular de la aludida obra pacificadora. Por muchas razones...

* * *

Tienen las derechas mayoría absoluta en el Gobierno. Dominan en la Cámara de Diputados. Están en su poder, al fin, los resortes del mando. Ya no podrán alegar que no les dejan...»

MAS & ROCA
CAMISERS
BARNUSSOS NOVETAT
Des de 12 pessetes
VESTITS BANY LLANA
Des de 6 pessetes
Portaferrissa, 24 i 26
Fontanella, 18

Diuen que és una cosa lògica

Diuen que la solució de la crisi és una cosa lògica. Ho diuen les dretes. I comentant aquesta opinió de les dretes, d'una comicitat indubtable, escriu La Publicitat:

«¿Es lògic que allò que un mes enrera era impossible, ho hagi estat ara? Si es refereixen a la representació numèrica de les dretes al Parlament, ¿no era molt més lògic que els triomfadors de les eleccions de novembre ocupessin el poder l'endemà de la seva victòria i no ara, al cap d'un any i mig, quan ni ha fonamentals motius de creure que la seva representació parlamentària no respon, ni de molt, a l'opinió real del país? El conjunt dels vots adversos en aquelles eleccions era superior al de les dretes; a Catalunya, particularment, malgrat l'esforç enorme que realitzaren, les esquerres sumaren cent mil vots més que les dretes. ¿Es lògic que ocupin tots els llocs de govern els que aleshores, tots plegats, no aconseguiren ni la meitat del total dels sufragis? ¿Es lògic que en un règim democràtic governin les minories?

Si limitem la qüestió al contingent parlamentari del partit que ha obtingut el predomini en el Govern, cal tenir present que en les eleccions de novembre lluitaren coalitzats cedistes, agraris i monàrquics. ¿Qui pot assegurar que la Ceda, presentant-se com a partit republicà, sumaria les 115 actes que avui té? ¿Per ventura si hagués anat a les eleccions sense l'equívoc que la confusió amb els seus aliats creava, la composició de la Cambra seria la mateixa d'ara? Evidentment seria distinta. El criteri numèric seria lògic si la Ceda s'hagués sotmès al règim abans de començar la campanya electoral; ara no ho és. Si en unes eleccions tragués un nombre de diputats que posés el seu grup numèricament davant dels altres del Parlament, tindria raó d'invocar la seva força parlamentària i seria lògic d'atendre-la;

La festa es fa per la continuïtat del Parlament, perquè la perspectiva de la dissolució intranquil·litza tots els que són al Govern. «A B C», en el seu comentari, diu que la dissolució seria una catàstrofe, i «El Debate» deixa entendre que al final de la «línia recta» que segueixen les dretes hi ha la reforma constitucional. Però ja sabem que l'aprovació de la necessitat de la reforma —la necessitat, només— implica la dissolució del Parlament, i a ningú no s'amaguen les considerables dificultats que s'oposaran a un acord sobre aquest punt entre els partits que formen el Govern. Si la majoria és la mateixa ara que tres mesos enrera, ¿on és la lògica a suposar que la reforma podrà ésser plantejada a gust dels que invoquen la lògica per a justificar la seva preponderància en el Govern?

El senyor Lerroux ha dit que el Govern mantindria a Catalunya l'«statu quo» creat per la llei del 2 de gener. ¿Quina lògica veu entre la continuació d'aquest estat i les seves prometeces de respectar l'Estatut l'endemà del 6 d'octubre?»

Parlamentària, sí; republicana, no

De Heraldo de Madrid *són aquestes paraules:*

«He aquí lo terriblemente doloroso. Los partidos republicanos aparecen atomizados. Si, como decía ayer el diario «Ya» al comentar el resultado de la crisis, todo era el éxito de una táctica seguida por Gil Robles esta atomización de partidos —hablamos en general— parece que colabora al éxito de la táctica oportunista del jefe de la Ceda.

Que hay una fuerza republicana formidable en toda España de empuje arrollador es indudable. Pero es una fuerza difusa, que en vez de recoger y encauzar se pierde estúpidamente. Si la Ceda logra dividir y subdividir a las huestes del partido radical, que significaban hasta el presente —desplazadas más o menos hacia la derecha— un volumen ponderable para la República, habrá conseguido, con el éxito de haberse adueñado del Poder, el doble éxito de debilitar enormemente un reducto importante del régimen.

La solución de la crisis habrá sido todo lo parlamentaria que se quiera; pero nadie pondrá en duda que ha sido además muy poco republicana. En todo caso, esto querrá decir que el Parlamento actual no es una institución demasiado conveniente para nuestra República.»

Sembla que no els fa gràcia

Segons el corresponsal a Madrid de La Vanguardia, *el nou Govern no ha fet cap gràcia als radicals. I sembla que la cosa portarà cua.*

«Pasadas las veinticuatro horas de la constitución del Gobierno, comienzan a conocerse los efectos del alumbramiento. El más importante es la división de los radicales en el modo de juzgar la solución dada a la crisis.

En cambio, por lo que se refiere a las derechas que participan en el Gobierno, la satisfacción no puede ser más completa. Sus círculos estuvieron todo el día rebosantes de correligionarios y a las tomas de posesión de los ministros de la C. E. D. A., especialmente de los Sres. Gil Robles y Salmón, asistieron nutridos grupos de amigos.

En cuanto al Sr. Lerroux, por lo menos de momento, no parece dispuesto a ceder la prerrogativa presidencial del Gobierno. En el consejo de ministros de hoy sólo se discutió lo que él quiso, y al pretenderse por algún ministro tratar de la cuestión de Cataluña, atajó la discusión, apenas iniciada, recabando para sí, como jefe del Gabinete, la atribución de proponer a la deliberación futura del Gobierno las soluciones que juzgue adecuadas. El hecho de que todo el Gobierno, incluso el Sr. Royo Villanova, aprobasen este criterio del Sr. Lerroux, parece expresar que, por ahora, respecto a los problemas catalanes, no habrá cambios de rumbo.»

No és aquest

No és aquest el Govern que esperava el país. Ho diu La Veu de Catalunya. *I quan ho diu* La Veu de Catalunya...

«Han pres possessió de les seves carteres els ministres nous. En els actes protocolaris de la presa de possessió s'han pronunciat els discursos de consuetud. Aprovat el programa de govern en forma de declaració ministerial, el gabinet Lerroux-Gil Robles es presentarà avui a les Corts. Comença, doncs, una nova etapa parlamentària caracteritzada per la presència del senyor Gil Robles al banc blau i l'hegemonia de la Ceda al ministeri.

Els únics ministres del govern anterior que continuen als seus llocs són els senyors Lerroux, Portela i Rocha. El senyor Marraco passa d'Indústria i Comerç a Obres Públiques. El senyor Dualde, que no formava part del govern anterior, torna a la cartera d'Instrucció Pública. El senyor Aizpun, que en la seva anterior intervenció ministerial ocupava la cartera de Justícia, passa ara a Indústria i Comerç. El notari senyor Casanueva ocupa la cartera de Justícia. El senyor Gil Robles aconsegueix ocupar la cartera de Guerra, que tant desitjava, on pensa desenrotllar el pensament militar del general Franco en la reconstrucció i reorganització de l'exèrcit. Som, doncs, a les envistes d'una nova etapa de reformes militar. El senyor Royo Villanova veu satisfet el seu vell somni d'ésser ministre, encara que en una cartera com la de Marina, per a l'exercici de la qual mai no havia demostrat ni aptituds ni aficions singulars. El senyor Chapaprieta substitueix a Finances el senyor Zabala. El senyor Velayos, al senyor Benayas en Agricultura. El senyor Salmón ocupa la cartera de Treball i el senyor Lucía la de Comunicacions.

En aquest ministeri, la Ceda hi és representada —podríem dir— íntegrament. Hi ha el seu cap i cabdill senyor Gil Robles. Hi ha els seus dos vice-presidents, senyors Lucía i Aizpun. Hi ha el secretari general del partit, senyor Salmón. Hi ha el primer vice-president de la Cambra, senyor Casanueva. Llevat del senyor Aizpun, tots els altres són completament inèdits en les tasques de govern. Cal reconèixer que el fet d'encarregar-se del Poder, amb aquests antecedents i en aquestes circumstàncies, revela un coratge remarcable.

Els agraris del senyor Martínez de Velasco hi estan representats pels senyors Velayos i Royo Villanova. Els liberals demòcrates del senyor Melquíades Alvarez, pel senyor Dualde. El partit radical, a més a més de la Presidència, hi té dos ministres, els senyors Roca i Marraco, i dos altres, els senyors Portela i Chapaprieta, que En Lerroux declarà, ahir, dos radicals més.

Aquesta declaració, amb tot, sembla destinada a calmar el disgust del partit radical, que creia no tenir en el ministeri sinó un diputat, el senyor Rocha, car el senyor Marraco no n'és, cosa que ha causat molt mal efecte a la minoria parlamentària radical, ja minada per tota mena de dissidències latents. Aquest descontent que, segons diuen de Madrid, s'ha exteriorització ja en forma sorollosa als passadissos del Congrés i en la premsa de València afeblirà inicialment la força parlamentària del bloc ministerial.

El breu i objectiu examen que acabem de fer de la composició i la significació del ministeri ens releva d'ulterior comentari. En realitat no hem de fer avui cap altra cosa sinó repetir i confirmar el judici que emetíem ahir. No és aquest el govern que el país esperava i necessita.»

Camí perillós

La solució de la crisi, diu La Tierra, *és un perillosíssim camí:*

«Con la solución dada anoche a la crisis, entra la política española por cauces peligrosos. Lo mismo dijimos siete meses atrás, cuando se solucionara como se solucionó la planteada en octubre. Entonces no nos equivocamos, y, aparte de los sucesos que conmovieron a España, quedó probada la absoluta esterilidad de unos hombres y de un partido para toda labor de Gobierno. Ahora no nos equivocaremos tampoco. Y en verdad que lo sentimos; como sentimos haber acertado en tantas ocasiones en que predijimos que había de pasar mucho de lo que ha sucedido ya o está sucediendo ahora.

Las derechas gritan hoy alborozadas porque creen que la entrada de la Ceda con cinco carteras en el Poder es el comienzo de una etapa de felicidades sin cuento. Poco tardarán en salir de su error. Las derechas no podrán resolver ni uno solo de los graves problemas planteados en España. Ni acabarán con el paro obrero, ni terminarán con la despresión económica e industrial ni con el hambre que angustia a millares de campesinos. Ni siquiera lograrán una mejora intensa y sostenida en la Bolsa. La anterior etapa de Gobierno de la Ceda hizo bajar todos los valores, que volvieron a subir tan pronto como se apartó del Poder. Y acaso ahora suceda algo por el estilo.

Decíamos ayer que la constitución de un Gobierno como el que se anunciaba la estimàbamos como una verdadera desgracia nacional. Quisiéramos equivocarnos; pero hoy, ante los hechos consumados, tenemos que seguir pensando de la misma manera.

* * *

Aún no perdemos la esperanza, quizá porque nos resistimos a aceptar la verdad que tenemos ante la vista. Todavía creemos que la solución dada ayer a la crisis sea un nuevo paréntesis, una situación de interinidad más entre las muchas que ha vivido España desde la triste jornada del 19 de noviembre. Queremos creer que sea ésta una solución provisional, aceptada por la necesidad urgente de una mayoría parlamentaria que apruebe los presupuestos de la nación. Y que, una vez realizada esa labor, la política volverá a discurrir por los cauces que parecía indicar la solución dada a la anterior crisis.

Si no fuera así, si las derechas continuaran haciendo triunfar su táctica política —en la que lo conseguido ayer no es más que una etapa, según propias declaraciones —, ante España se abrirían desagradables perspectivas. Y no seríamos nosotros quienes quisiéramos tener la responsabilidad del desastre que pudiera sobrevenir.»

El Consell de guerra d'ahir

CONTRA TRES PAISANS DE BADALONA, PEL SUPOSAT DELICTE D'AUXILI A LA REBEL·LIO

Ahir al matí, a les deu, al Saló de la Biblioteca de la Divisió, va tenir lloc el Consell de Guerra per a veure i fallar la causa instruïda contra Pere Cané, Joaquim Esterli i Josep Almirall, veïns de Badalona, pel suposat delicte d'auxili a la rebel·lió militar.

El jutge instructor, una vegada donada la veu d'Audiència pública, procedeix a la lectura de l'apuntament. Els càrrecs que figuren contra Pere Cané són que el 7 d'octubre va procedir a detenir a la guàrdia municipal de Badalona als baixos de l'Ajuntament. També se l'acusa d'haver estat el cap d'Aliança Obrera a Badalona i un dels caps del moviment en aquella població. Els càrrecs que es fan contra el processat Joaquim Esterli, són que va detenir el regidor d'aquell Ajuntament, de filiació tradicionalista, senyor Ramon Gassó Bosch, al qual coaccionà, i li arrancà la bandereta de metge que portava al seu cotxe. Sembla que el tingué detingut unes hores als baixos de l'Ajuntament, i que després se'l deixà anar. Per fi, a Josep Almirall se l'acusa d'haver prestar servei armat la nit del 6 d'octubre a Badalona i d'haver exercit coaccions prop dels obrers per tal que abandonessin el treball. Es llegeixen les declaracions que consten al sumari, en les quals els processats neguen els càrrecs que se'ls fan.

Acabada la lectura de l'apuntament es procedeix per part de la defensa a l'interrogatori dels processats Cané i Almirall, els quals neguen tota participació en els fets, i demostren com aquells dies no varen abandonar la seva feina.

Després hi ha desfilada de testimonis. Entre ells declaren dos dels tres guàrdies municipals, els quals, segons es diu, foren desarmats, per Pere Cané, els quals neguen que fos ell qui els va desarmar, i sí un grup de desconeguts. Declaren també el cap de la guàrdia municipal; el caporal i altres individus de la guàrdia urbana, els quals diuen que d'ençà del 6 d'octubre no han oït dir mai que pogués ésser Pere Cané l'autor del desarmament. Desfilen altres testimonis que asseguren que es tracta de gent de bona conducta, i es prova que Josep Almirall aquell dia va estar treballant. Tots els testimonis declaren a favor dels processats i la prova testifical és de descàrrec.

A continuació, el fiscal senyor Mestas llegeix el seu informe d'acusació. Relata els fets en la forma ja coneguda i sollicita que s'imposi la pena de quatre anys a Pere Cané i Joaquim Esterli, tota vegada que qualifica els fets com a un delicte d'auxili a la rebel·lió, i retira l'acusació contra Josep Almirall.

Tot seguit el lletrat senyor Thió i Rodés, llegeix el seu escrit de defensa. Rebat els arguments del Ministeri Fiscal i nega els fets que s'imputen als seus patrocinats. Fa unes consideracions de caràcter jurídic respecte dels fets d'octubre i acaba demanant la lliure absolució dels seus patrocinats.

Acabada la vista el Tribunal es retira a deliberar en sessió secreta i dicta sentència condemnant a sis mesos i un dia a Pere Cané i Joaquim Esterli, i absolt lliurement Josep Almirall. Aquesta sentència no serà ferma fins que l'aprovi l'auditor.

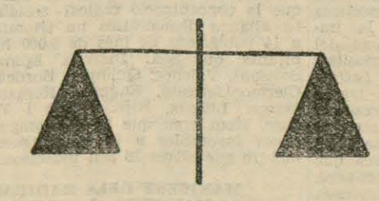

El "paño" i la "hechura" fan el vestit

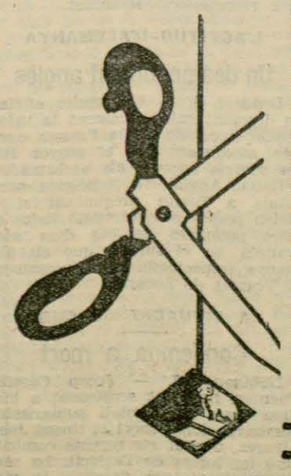

Les nostres tres classes a preus únics i limitats son d'alta qualitat i de tota garantia. Milers de clients propalen els resultats satisfactoris. Sempre ens ha preocupat la "HECHURA". Avui, amb la nostra combinació amb els millors Sastres de Barcelona, li proporcionem "HECHURAS" excel·lents a preus més econòmics. Resultat: Un vestit a mida al preu d'un de confecció. Elimini el dubte, compri un

Etern, 60 pessetes
Distinció, 75 pessetes
Suprem, 90 pessetes

PAÑOS RAMOS
PELAI, 10

· LES LLETRES ·

UNA OBRA I UN AUTOR

«Camins de nit», de S. Juan Arbó, confirma les seves dots excepcionals

Ja podem parlar d'aquesta obra com vam prometre perquè ja la coneixem. ¡Quina obra, amics, i quin autor! Diuen que és jove i jo em pregunto: ¿Qui se li pot comparar dels joves novellistes? ¿I quants el superen, dels ja formats? Ningú, gosaríem assegurar, no se li pot comparar, dels joves, i es compten amb els dits d'una mà els que, dels consagrats, el superen en puixança creadora. Perquè «Camins de nit», si no fos res més, seria això, una gran demostració de força creativa. Penseu que del començament a la fi dels seus dos volums aquest poder creador no decau; ni minva gens l'atmosfera de passió tràgica que respiren tots els personatges. Sembla, a fe, que la tragèdia sigui l'element propi del temperament de l'autor. Té una singular aptitud a carregar els horitzons, a veure els senyals malastrucs que marquen les estrelles del cel. I és tal la força de passió que posa en els seus personatges i tan fatal el parany que els prepara el destí, que la tragèdia sorgeix naturalment, com un fruit madur que cau pel seu pes, i és aleshores que l'autor aconsegueix moments d'una intensitat poques vegades superada en la novellística catalana. Si cap un dubte sobre l'explicació d'algun personatge, no n'admeten cap aquests moments, que són d'una lògica fatal, ineludible. Tant és així que el lector mateix tem la desgràcia que s'apropa, veu venir la tragèdia i els seus sentits s'afinen per a sentir tots els sorolls, com en aquell moment precís de calma, plena de malvestats, que precedeix els temporals. Un d'aquests instants culminants del llibre el proporciona l'animadversió que es porten Jaume (pare de Marçal, l'heroi del llibre) i el «Borra», un tipus de mala fama i de molt mala bava. Mentre us acosteu a la nit fatal, ja teniu la sensació que la desgràcia és inevitable el dia que aquests dos caràcters es topin. I l'autor, molt hàbilment, ho porta tot en aquest sentit. Un dia, Jaume i el «Borra» ja tingueren una agafada al cafè. Per no res, només perquè el «Borra» es ficà en la conversa de l'altre amb l'únic desig de ferir-lo. Discutiren, encara, alguna altra vegada, fins que un dia el «Borra» arrendà un camp al costat del de Jaume, i, és clar, com que era més a prop de la sèquia, li tocava sempre regar abans que Jaume. Al cap d'un quant temps, en arribar Jaume al camp, es trobà els millors melons de la collita, que se li presentava magnífica, robats. De què si no és fereix. Jo no sé si tothom es farà càrrec del que representa arribar al camp i veure's robat l'esforç de tot un any. El fet és que Jaume peca en el «Borra», però no té cap prova. Fins que un dia els toca regar de nit. Jaume se'n va al camp disposat a regar. Veu que l'altre rega. S'espera. Però l'altre no acaba mai. «—Que acabes o no de regar?», li diu, irat. I l'altre contesta, burleta: «—Ja acabo, a vore si et penses que domés has de regar tu!...» I Jaume espera que espera, fins que no pot aguantar més, i se'n va al camp de l'altre i s'encega d'ira en veure que l'aigua es llença al riu. El moment fatal és arribat. S'empaiten, es percacen pels camps tous i pels canyars de la ribera, amb una fúria homicida, amb un designi mortal. I quan es topen moren tots dos en la lluita.

Els personatges de «Camins de nit» es mouen en un món de maldat, i alguns són malvats a tot ésser-ho. «Abans deien que a dalt hi havia Déu i que ens mirava sempre», diu Mercè, la bella heroïna de l'obra. «I ara no, mana?...» li pregunta el seu germà, l'idiota, una de les creacions més reeixides de l'obra.

Pel llibre desfilen, a ben segur, més caràcters malvats que bons. Sembla, de fet, que l'autor es complagui a fer-los-hi, i, tal vegada per això, la maldat d'alguns d'ells no és prou justificada. Però d'entre aquests caràcters sorgeixen figures inoblidables, com és ara les de Meret, de la vella Pigada, «que ajudava a tothom», de Marina, mare de Marçal, de Mercè, de Carme, de Ramon, etc., que són essencialment bones.

Marçal sembla ésser el personatge que està més a prop de l'autor (és una cosa ben sorprenent en un autor jove, de no poder-lo identificar del tot amb un determinat personatge. Això, indiscutiblement, revela un temperament novellístic de primer ordre). «Nerviós i sensible, era extremadament suggestionable. Una paraula el trasbalsava tot, i el món que un moment li semblava una festa, tot de cop se li enfosquia i li semblava una bestialitat, i era com si tot s'hagués d'acabar irremisiblement. La sentia intensament, la vida: el bategar de la sang era tens i poderós i el somni era alt. Es per això que era extremat en tot. I passava de l'entusiasme al desesper amb una facilitat esbalaïdora. Passava sobre les coses sempre atorrollat i com en un fugir: no les penetrava; al darrera no veia res i tot li venia com una sorpresa, com un xoc inesperat i dur per la mateixa empenta que portava. Era com el córrer i el caure en els dies de menut que jugava a la Mina o «com el rompre's de la branca del lladoner, al moment que acabava de descobrir el riu a l'altra banda dels camps».

Una vegada, en un poble d'Aragó (no ens podem estar aquí de citar «in extenso» un passatge impressionant del llibre, en aquest cas una evocació), Marçal «va veure una dona alta i ben feta. Tenia un aire optimista i rioler i uns ulls clars que el penetraren tot». Quedà parat, enlluernat. La seguí i mentre desaparexia carrer avall «li semblava com si la seva vida se n'anés amb la il·lusió d'aquella dona que potser no hauria de veure mai més». S'estigué uns quants dies més al poble, per si la veia. Fins que una nit, avorrit, se n'anà amb els amics a una casa solitària. Alguns grups asseguts a les taules movien barrila amb «les dones». «La sorpresa i l'estranyesa el deixaren parat», en veure «aquella dona» als genolls d'un vell que «li posava la mà entre els pits i feia riure tota la colla. Ella reia descarada i bevia i es burlava del vell i de la seva senilitat amb paraules que feien riure tots els de la taula». I aquella nit Marçal begué, va començar a cantar, va bestiejar i va enrogallar-se. «Ara no recordava res més d'aquell instant, sinó de més tard. I la tenia asseguda als genolls, com l'havia tinguda el vell, i, com ell, li posava la mà dintre el pit.

S. JUAN ARBO

Ella es queixa en un crit i riuen. Després s'està tot sol amb ella en un departament menut i sense saber com, i es rebolquen confusos i abraçats damunt del llit desfet i es sacia en la carn blanca. Es blanca, blanca i fina. I riu, només riu, i tota tremola dintre l'abraçada. I, tot de cop, s'havia sentit pres d'una ràbia fosca, una ràbia per aquella noia que havia vist passar pel carrer quan sortia de cobrar una venda i li semblava que amb ella se li n'anés la vida. Li semblava que era la seva vida i que no la trobaria més. Una ràbia fosca com aleshores que l'havia descoberta asseguda damunt del rústec vellard i tots reien; una ràbia que l'ofegava i el tornava boig, i l'havia agafada i va rebatrela amb violència com si hagués embogit, i ella cridà plena d'espant i fugint, i havien pujat tots. La tenia pel coll aleshores, i va costar-los molt d'arrencar-la-hi de les mans. I va sentir com reia tothom. S'havia alçat com una fera i va llençar-se sobre d'un; després sentí un cop sobre la testa que va atordir-lo, i no recordava res més. Va despertar-se sol i estava nu. Tenia fred. Més endintre hi havia el llit tot desfet, amb tots els abrigalls per terra i en desordre. Per una finestra oberta a dalt es veia la nit de lluna. A baix al pis es sentia una guitarra. Una veu enrogallada i trista cantava una «jota». Era una cosa que feia mal. Va arreconar-se i va posar-se a plorar com un petit...»

Un cop acabada la lectura d'aquesta obra un hom es sorprèn de la insinuació de P. Bertrana. ¿Es que està mal escrit «Camins de nit»? De cap manera. Per contra, la seva prosa és viva, gustosa i, fins i tot, rítmica. Són, també, encertades les evocacions. Moltes escenes de l'obra reviuen en el vostre pensament. N'hi ha, sobretot, una de mà mestra: aquell noiet amb vestit fet de pedaços, que li ve gran, i aquella noieta que ballen la «jota». Sembla que els veieu.

Un hom es sorprèn de la insinuació de Bertrana; però es sorprèn més encara que una obra de la categoria de «Camins de nit» hagi estat eliminada, en un concurs, a la segona eliminatòria. Es una injustícia notòria. I és del tot natural que aquestes coses, no solament sorprenguin, sinó que indignin. Digueu-me, ara, ¿quin altre objectiu perseguia aquell pobre illús que, d'un diari del matí estant, escriví, a propòsit de la Festa del Llibre: «S'han venut molt tal i tal altra obra i també la «novelleta» de l'Arbó», sinó el de fer indignar l'autor, ja prou escamat?

Acabant: Si no hem esgotat el tema, hem esgotat l'espai. Potser un altre dia insistirem.

S.

ECOS

Un conegut poeta català va fer la seva etapa de bohèmia quan encara vivia Sant Ignasi Iglésies. Un dia va anar a Reus amb aquest, Bosc Gimpera, Vilaró i d'altres, per no recordem quina solemnitat literària.

De retorn, s'acomiadaren a l'Arc de Triomf. El poeta anava sense abrigall en ple hivern i el grisu era agudíssim. El bon cor d'Ignasi Iglésies se'n compadí i ho féu notar a un dels seus acompanyants. Aquest, immediatament, obligà el poeta a acceptar el préstec de la seva gabardina.

—Ja heu begut oli — va dir algú.

Efectivament, passaren dies i dies i la gabardina no retornava, tot i les reiterades reclamacions del seu propietari. A la fi, el poeta la lliurà. I el possessor de la peça va trobar dintre una butxaca un exemplar de Les flors del Mal *i, entremig dels fulls, mig llonguet i una sardina.*

I l'home, que no volia res que no fos seu, va restituir al genial desmanegat l'exemplar, el mig llonguet i la sardina.

* * *

El director d'un periòdic, que es publica a les vores del Mississipi, va rebre no fa gaire aquesta lletra:

«Senyor: ¿Podeu donar-me l'adreça dels descendents d'Antònia Richard, que va residir a la vostra vila cap allà el 1863? Voldria retornar-los un llibre que l'esmentada senyora va deixar-me aleshores i que encara obra al meu poder.» Signa el senyor Herbert G. Porter, de Massachussets.

Que aprenguin aquells d'entre nosaltres que tenen el mal costum de quedar-se els llibres que manlleven. Que triguin «una mica» com el senyor Porter, però que els tornin un dia o altre.

!LLIBRES!
AUTOGRAFS, DIBUIXOS, AQUAREL·LES
i el més important assortiment de GRAVATS de Barcelona
Exposició i venda a preus inversemblants a
METROPOLITANA
Llibreria vella i Nova
Canuda, 31 (baixos Sala Mozart)

LLEGIU:
Barcelona, 6 d'Octubre
de PERE FOIX
SEGONA EDICIO
Adquiriu-lo abans que no s'esgoti
4 PESSETES EXEMPLAR

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

EL CONFLICTE ITALO-ABISSINI

Itàlia té més d'un milió d'homes sobre les armes

El Govern ja no té interès en disfressar els seus propòsits bèl·lics --- Més lleves i més gent cap a l'Africa

UN SOTS-SECRETARI ITALIA ATACA ETIOPIA

Roma, 8. — El sots-secretari de les Colònies, Alessandro Lessona, ha dirigit a la Cambra, a presència de Mussolini, un dur atac contra Abissínia. Digué que «la seguretat d'Eritrea i de la Somàlia italiana, així com el prestigi i la dignitat de la nostra política exigeix que s'acabi d'un cop el problema de les seves relacions amb Etiopia.»

MOBILITZACIO DE LES LLEVES DE L'ONZE AL CATORZE

Roma, 8. — Oficialment s'anuncia que tots els reservistes de la lleva del 1913 han estat cridats a files. Les reserves solament tingueren sis mesos de serveis, per la qual cosa les classes del 1913 han estat mobilitzades completament, igual que les lleves del 1911 i 1914.

Ha estat mobilitzat un batalló de «Camises Negres» de Palermo i altres de Cuneo, Rabenna i Forli.

El general Debene, alt comissari a Eritrea, ha mobilitzat la segona divisió de soldats indígenes.

ITALIA SOBRE LES ARMES

Roma, 8. — En el moment actual hom calcula que Itàlia té sota les armes més d'un milió d'homes incloint les milícies nacionals feixistes.

Les tropes en servei militar pugen a 710.000 homes, mentre que les milícies feixistes s'eleven a 380.000 homes.

OBRERS CAP A ERITREA

Undine (Itàlia), 8. — Aquest matí han sortit amb direcció a l'Africa oriental italiana 1.200 obrers més, que han estat acomiadats triomfalment per les associacions feixistes locals.

*

Complot reaccionari a Turquia

Ankara, 8. — La policia segueix practicant detencions contra el complot reaccionari descobert a Turquia.

Fins ara el nombre de detinguts de qualitat s'eleva a quaranta-vuit i es consideren imminents altres detencions.

La policia s'ha incautat d'important documentació i comprometedora correspondència dels diligents reaccionaris que estaven capitanejats per un tal Kurdish.

Se sap que els dirigents del moviment es proposaven oposar-se al règim republicà, per a la qual cosa comptaven amb un considerable ajut en la població turca, principalment amb el vot femení.

BARBERAN I COLLAR

Fins ara no hi ha res de la troballa dels seus cadàvers

Ciutat de Mèxic, 8. — Ha arribat a aquesta ciutat pel Govern un representant de les autoritats de l'Estat d'Oaxaca el qual ha declarat que fins ara no s'ha trobat la més petita senyal d'un avió i d'esquelets humans, que es deia haver estat vista a les immediacions de Sant Antoni El Alto, a 60 milles de Zimtlan.

L'esmentat delegat ha declarat que en aquells paratges s'està reintensificant la recerca del suposat aparell i de les restes humanes.

Dificultats per a les relacions comercials anglo-espanyoles

Londres, 8. — «El Times» publica un llarg solt de la seva secció financera, es queixa que des del 1931, no s'hagi pagat a la Companyia anglesa constructora del Santander-Mediterrània i a la qual es deuen segons aquest diari, 1.800.000 lliures (uns 63 milions de pesstes). Dóna a entendre aquest diari que el compliment de tal obligació és requisit perquè les negociacions comercials anglo-espanyoles es desenrotllin favorablement.

*

NOTICIARI

La higiene del nou-nat. Aquest és el títol del nou opuscle que ha editat Acció Educativa. N'és autor el prestigiós pediatra doctor Roig i Raventós. Seguint la norma d'aquestes publicacions, l'autor hi exposa, d'una manera breu i entenedora, els coneixements indispensables sobre la manera com cal comportar-se amb els nadons.

Es molt lloable aquesta tasca divulgadora que, ultra donar a la publicació una presentació molt acurada, amb una portada i uns gravats molt adients, posa a l'abast de tothom, pel mòdic preu de 30 cèntims, el més fonamental que cal saber sobre aquest tema.

La pròxima publicació serà *Normes educatives per als més menuts,* pel doctor Emili Mira.

— Sabem que Vicenç Bernades, que tanta acceptació ha tingut amb la seva comentada obra *Perspectives econòmiques,* ha lliurat a la impremta un nou llibre, l'anunci del qual ha de desvetllar curiositat. Porta per títol *Estampes de l'«Uruguay»* i, segons notícies, es tracta d'un recull de records i impressions del temps de captiveri passat al vaixell-presó. Ultra l'innegable interès que des d'ara endevinem que tindrà la nova obra de Bernades, podem afegir que estarà illustrada amb nombroses fotografies.

— A la Societat de Cultura Literària s'organitza una Secció que es denominarà «Nous Autors i Actors de Catalunya», la qual tindrà per objecte facilitar a les noves promocions literàries i artístiques la realització de llurs aspiracions per mitjà d'actes, publicacions i representacions teatrals.

Els qui vulguin inscriure's ho faran a l'estatge social (Duran i Bas, núm. 8, pral.) els dies feiners, de set a dos quarts de nou del vespre. Els de residència forana han d'adreçar-se al secretari de la Secció de «Nous Autors i Actors de Catalunya» de la Societat de Cultura Literària.

LA REVOLTA DE FILIPINES

SEMBLA QUE NO ESTA SUFOCADA

Manila, 8. — Malgrat les declaracions de les autoritats el moviment sakdalista no ha pogut ésser sufocat. Les forces sakdalistes s'han mobilitzat novament a unes 30 milles de Manila i tot fa preveure que es proposen reemprendre la lluita.

La policia, armada amb terceroles, patrulla pels carrers de Manila.

DETENCIONS

Manila, 8. — El Govern s'ocupa ara de la repressió del passat moviment revolucionari. Es calcula que el nombre de detinguts passa de 500, tot ells sakdalistes.

EL MOVIMENT ERA PURAMENT NACIONALISTA - ACUSACIONS D'ACTUAR AL DICTAT DEL JAPO

Washington, 8. — Als circols polítics s'accentua la impressió que la recent revolta filipina ha estat provocada per agents japonesos.

Els detalls que es reben sobre el moviment indiquen que aquest fou molt enèrgic. S'ha dictat ordre de detenció contra una dona anomenada Salud Argrave i s'ofereixen mil dòlars a qui faciliti la seva detenció.

Salud Argrave lluità amb molta energia contra la policia i fou vista en diversos encontres recollint els fusells dels caiguts per tal de disparar-los contra la policia.

Ja no existeix cap dubte que el moviment sakdalista és de caràcter purament nacionalista, sense que tingui altre caire.

El cònsol general japonès a Manila ha desmentit el suposat que el moviment sakdalista fos defensat pel seu país.

A Washington es considera que si les Filipines fossin independentes no podrien resistir de cap manera la penetració política, financera i demogràfica del Japó.

El líder sakdalista Tomas Española que es troba a Nova York ha desmentit enèrgicament que tinguin la menor concomitància amb els japonesos i s'afegeix que es fa circular això per tal de perjudicar la causa nacionalista filipina. Ha dit també que amb tot i haver romàs al marge del moviment, es fa solidari d'aquest.

DESPRES DE LA PRIMERA VOLTA DE LES ELECCIONS FRANCESES

UN MANIFEST COMU DELS SOCIALISTES I COMUNISTES

París, 8. — Els periòdics «Le Populaire», socialista, i «L'Humanité», comunista», publiquen un manifest comú que fa referència al fet que a la segona volta de les eleccions les forces d'ambdós partits han de votar el candidat de qualsevol d'ells que es trobi en millors circumstàncies per a triomfar.

L'ALIANÇA ENTRE PARTITS DE CENTRE TRIOMFA A MOLTS LLOCS

París, 8. — Hom posa de relleu que la concentració radical-socialista-aliança democràtica ha triomfat a 14 poblacions de més de 5.000 habitants, que són: Biarritz, Epinal, Soissons, Valence, Quimper, Bordeus, Clermontferrand, Enghien, Romans, Macon, Lisieux, Niça, Reims i Voches. Hom creu que 24 «ballotages» seran favorables a la concentració, mentre que altres 18 són indecisos.

MANIFEST DELS RADICAL-SOCIALISTES I ALIANÇA DEMOCRATICA

París, 8. — Els elements directius del partit radical-socialista francès han recomanat als seus afiliats i simpatitzants que en la segona volta de les eleccions municipals votin «pel progrés de les institucions comunals en els casos de defensa republicana i nacional». L'Aliança democràtica, que en la primera volta col·laborà amb els radical-socialistes, ha fet una recomanació semblant.

L'ACTITUD D'ALEMANYA

Un desmentiment anglès

Londres, 8. — Als cercles oficials es desment categòricament la informació circulada en la Premsa europea assegurant que el senyor Hitler s'havia adreçat als ambaixadors d'Itàlia, Anglaterra i Bèlgica acreditats a Berlín preguntant si el Reich podria comptar amb l'ajut de dites potències en cas d'un atac francès, en el supòsit que els alemanys respectessin escrupolosament el Tractat de Locarno.

LA SITUACIO DE CUBA

Condemna a mort

L'Havana, 8. — Josep Castillo Fuentes, ha estat sentenciat a l'última pena en Consell sumaríssim, per haver donat mort al tinent Joan Alvarez, durant els recents combats amb les forces de l'exèrcit. La sentència s'executarà demà a la matinada.

EL DIA 10 ES REUNIRA LA CONFERENCIA BALCANICA

Bucarest, 8. — El pròxim divendres, dia 10 de l'actual mes, festa nacional de Romania, tindran lloc grans parades militars a tot el país.

En l'esmentat dia s'inauguraran a Bucarest els treballs de la Conferència Balcànica, que es perllongaran durant 3 dies i revestiran gran importància per prendre part en ells els senyors Paul Boncour i el ministre de Txecoslovàquia a París, senyor Osusky, el qual arribà ahir a Bucarest.

L'objectiu principal de la Conferència és l'examen dels problemes que seran posats damunt la taula a la Conferència de Roma.

A quaranta-vuit hores de la Conferència, hom sap positivament que el ministre d'Afers Estrangers romanès, senyor Titulesco, es mostrarà rigorosament reaci a qualsevol revisió dels Tractats, actitud que provocarà lògicament l'enemiga d'Hongria.

LES CONVERSES ENTRE ITALIA I IUGOSLAVIA

Belgrad, 8. — Als cercles ben informats es declara que l'entrevista de Jevich amb el sots-secretari italià de l'Exterior, Suvich, servirà especialment per a l'establiment del primer contacte entre els Governs italià i iugoslau.

Ambdós polítics tractaran també d'algunes qüestions de la conca danubiana.

EL QUE ES TRACTARA A LA REUNIO

Viena, 8. — Segons el periòdic vienès «Neue Freie Press», la qüestió principal que es tractarà en la Conferència de la Unió Balcànica que s'inaugurarà a Bucarest el pròxim divendres, serà la projectada creació del Banc Central dels Estats Balcànics.

El periòdic informa que tots els detalls del projecte han estat redactats per tècnics financers a la recent Conferència econòmica dels Balcans a Estambul.

Afegeix que les reunions de Bucarest seran dedicades especialment a l'aprovació d'un Estatut econòmic per a la Unió Balcànica, similar al de la Petita Entesa, que tendeixi a una estreta unió i cooperació econòmica i a l'arranjament de les tarifes duaneres, unificació de les legislacions comercials internes i coordinació dels serveis de comunicacions ferroviàries, postals i telegràfiques.

Segueix dient que la Conferència de Bucarest tractarà també de la situació política actual i de problemes tals com el rearmament d'Austria, Hongria i Bulgària i de l'actitud de la Unió Balcànica en relació amb el Pacte franco-soviètic i el projectat Pacte del Danubi.

*

ANUNCIS OFICIALS

*

«COMPAÑIA HISPANO-AMERICANA DE ELECTRICIDAD, S. A.»

Es convoca als senyors Accionistes a la Junta General Ordinària que tindrà lloc el dia 31 de maig del 1935, al domicili social de la Companyia, Avinguda Conde de Peñalver, 8 i 10, Madrid, a les dotze del matí, per tal de deliberar i resoldre sobre els assumptes indicats en l'apartat a) de l'article 18 dels Estatuts de la Companyia.

Als efectes de l'article 12 dels susdits Estatuts, queden designats els següents Bancs, en els quals els senyors accionistes hauran de dipositar les seves accions amb una anticipació mínima de set dies, contra lliurament d'una tarja d'assistència estesa a nom seu:

A MADRID: Banco Español de Crédito, Banco Urquijo i Banco de Vizcaya.

A BARCELONA: S. A. Arnús Garí.

A BILBAO: Banco de Vizcaya.

A BRUSSEL·LES: Banque de Bruxelles i Cassel et Cie.

A ANVERS: Banque de Bruxelles i Sté. Anme. Siège d'Anvers.

A LUXEMBURG: Banque Internationale à Luxembourg.

A BERLIN I ALTRES CIUTATS ALEMANYES: Deutsche Bank und Disconto Gesellschaft.

A FRANKFURT s/M.: Deutsche Bank und Disconto Gesellschaft, Filiale Frankfurt.

A ZURIC I ALTRES CIUTATS SUISSES: Crédit Suisse.

A AMSTERDAM: Mendelssohn & C.º Amsterdam, Nederlandsche Handel Maatschappij N. V., Handel Maatschappij H. Albert de Bary & C.º N. V.

A LONDRES: Midland Bank Ltd., Barclays Bank Limited, J. Henry Schroeder & C.º, i Baring Brothers & C.º

A NOVA YORK: Guaranty Trust Company.

Madrid, 4 de maig del 1935.

El Secretari del Consell d'Administració,
MIQUEL VIDAL I GUARDIOLA

Vist plau, el President
F. d'A. CAMBO

El Jubileu de Jordi V

BARALLA ANGLO-ESCOCESA

Londres, 6. — Els diputats escocesos s'han queixat que solament hi hagués decoracions purament anglesas a Westminster Hall, durant les cerimònies del dijous, ja que ambdues Cambres presentaren el seu missatge de felicitació als Reis. Les decoracions consisteixen en una banda de vellut amb la creu de Sant Jordi i sis banderes també amb l'esmentada creu. Això s'agreuja pel fet que a tots els edificis públics onejarà igualment la bandera de Sant Jordi.

El sots-secretari Ormsbygbore, que fou atacat rudament pels diputats escocesos, ha reconegut que, en efecte, havia rebut una protesta de la Societat de Sant Andreu, però afirmà rotundament que la creu de Sant Jordi era l'única adient, pel fet que a l'Edat Mitjana no s'havia realitzat encara la unió amb Escòcia. Afegí que, en canvi, havia de fer observar que l'oficina escocesa de White Hall, estava endomassada exclusivament per la creu escocesa de Sant Andreu. Aquesta declaració originà una contraprotesta dels diputats anglesos els quals expressaren la seva indignació perquè a l'esmentada oficina escocesa no es posés també la creu de Sant Jordi, «éssent així que els habitants d'Anglaterra i del País de Galles es veurien obligats a suportar al Govern tres escocesos, a saber: Macdonald, Gilmour i Elliot, sense comptar amb l'arquebisbe de Canterbury, que també és escocès.

EL REI REBE ELS REPRESENTANTS DELS DOMINIS I COS DIPLOMATIC

Londres, 8. — El rei Jordi V ha rebut aquest matí, a la sala blanca i daurada del tron del Palau de Saint James, una notable assistència integrada pels ambaixadors i ministres dels diversos països acreditats a Londres i pels representants dels Dominis, àdhuc els primers ministres de l'Imperi.

El rei Jordi dirigí la paraula a l'Assemblea i agraí les felicitacions que li dirigiren amb ocasió del seu jubileu.

Prèviament, parlà el senyor Macdonald, el qual expressà al Rei les felicitacions dels Dominis i Colònies. L'ambaixador del Brasil ho féu en nom del Cos Diplomàtic, del qual és degà.

A FAVOR DELS FILATELISTES

Londres, 8. — Ahir es varen posar a la venda, per primera vegada, a les oficines del Post Office de tot Anglaterra, els segells commemoratius del jubileu del Rei.

La demanda de segells ha estat tan gran, que a les primeres 24 hores s'han venut més de 30 milions de segells, la tirada total dels quals és de mil milions.

ELS NACIONALISTES PROTESTEN CONTRA EL CONGRES INDI PER LA SEVA ADHESIO AL JUBILEU

Bombai, 8. — Els nacionalistes indis han organitzat nombrosos actes clandestins de protesta contra la celebració del jubileu del Rei d'Anglaterra, que consideren ofensiu per a la dignitat de l'India.

A Delhi la policia ha practicat nombroses detencions d'individus que es dedicaven a collocar pasquins de protesta contra el jubileu. També han estat detinguts nombrosos dirigents de les organitzacions obreres, especialment elements joves.

Han estat repartits milers de fulls que transcriuen l'acord del Congrés Indi. En ells es fa una solemne declaració amb motiu del jubileu de Jordi V, en la qual es diu que durant els darrers 25 anys del seu regnat s'han succeït les tribulacions i dures proves per al poble indi a causa de la negativa oposada a les seves ànsies de llibertat.

CALÇAT de primera qualitat, a preus baratíssims
Hotel de Ventas - Pelai, 8
MOBLES antics i moderns - Sempre ocasions
Hotel de Ventas - Pelai, 8
RADIOS immillorables, al comptat i a terminis - Aparells, des de 100 pessetes
Hotel de Ventas - Pelai, 8
SUBHASTA diària, tot al millor dient, cada tarda
Hotel de Ventas
PELAI, 8 TELEFON 14370

El viatge de Laval a Moscou

LAVAL, ABANS DE MARXAR A MOSCOU, CELEBRA ENTREVISTES

París, 8. — Davant la proximitat del seu viatge a Moscou, el senyor Laval ha celebrat diverses entrevistes de caràcter diplomàtic.

El senyor Laval ha rebut la visita de l'ambaixador d'Itàlia, el qual l'ha informat dels resultats de la Conferència preparatòria del Danubi celebrada a Venècia.

També l'han visitat el nunci de S. S. i els ministres de Polònia, Iugoslàvia i Grècia a París.

L'AMBAIXADA SOVIETICA NEGA EL VISAT AL REPRESENTANT DE «LE MATIN»

París, 8. — Davant l'actitud de l'Ambaixada soviètica a París, que es nega a concedir el passaport als enviats especials del periòdic «Le Matin» que es proposaven traslladar-se a Moscou per tal de fer informació amb motiu del viatge del senyor Laval a la capital soviètica, els altres periodistes han decidit solidaritzar-se amb els seus companys de «Le Matin» i en conseqüència han pres l'acord de no marxar cap a la capital de la U. R. S. S. si l'ambaixador soviètic no revoca la seva decisió.

El periòdic «Le Matin» es distingueix per la seva intensa campanya anti-bolxevic.

EL QUE DIU EL DIARI

París, 8. — En els cercles parisencs addictes a l'ambaixada soviètica, es declara que la decisió d'aquesta negant el visat del passaport als enviats especials que el periòdic «Le Matin» es proposava trametre a Moscou, ha d'éser interpretada com una resposta a la campanya duta a terme per dit periòdic contra l'amistat franco-soviètica, hostilitat que assolí el seu punt culminant en signar-se el Pacte franco-soviètic.

Quan «Le Matin» comunicà als seus lectors el succeït, declarà que es sent molt honrat per la negativa de l'ambaixada russa perquè considera que aquesta posa en evidència la gran independència del periòdic.

«No tenim cap necessitat d'anar a Moscou per a conèixer la realitat dels fets comunistes ni necessitem ésser hostes del Kremlin ni asseure'ns en els seus esplèndids menjadors per a menjar caviar. Sense anar a Moscou ens procurarem informacions que inclús seran més verídiques perquè sabrem coses que s'amaguen curosament als corresponsals que acompanyen Laval a la capital soviètica.

A darrera hora es sap que a més a més de «Le Matin», no aniran a Moscou redactors dels periòdics «Petit Parisien», «L'Echo de Paris», «Le Journal» i «Le Figaro».

El periòdic «Le Journal» escriu que encara que obtingui el visat per als seus redactors, no els traametrà de cap de les maneres a Moscou.

HA ESTAT RESOLT EL CONFLICTE AMB ELS PERIODISTES

París, 8. — L'edició nocturna de «Le Temps» anuncia que ha quedat arranjat l'incident provocat per la negativa de l'ambaixada soviètica a visar el passaport de l'enviat especial de «Le Matin». L'ambaixada acaba de comunicar que no negarà el visat a cap periodista.

UNA OPINIO GOVERNAMENTAL POLONESA QUE REFORMA JUDICIS ANTERIORS

Varsòvia, 8. — El «Kurjer Poranny», les relacions del qual en el camp governamental són prou conegudes, declara que, fins no considerar les raons geogràfiques, el Tractat franco-soviètic no té en el fons cap valor per a França.

L'opinió francesa —afegeix el periòdic—, que no sent gens d'entusiasme per dit pacte, el considera com un matrimoni d'Estat imposat per les circumstàncies i desitja que, contràriament al que succeïa amb l'antiga aliança franco-soviètica, aquest matrimoni no tingui fills, es dir no hagi emprèstits contractats a França per Moscou.

No obstant, circulen per París, malgrat totes les negatives russes, rumors persistents, segons els quals França concedirà a Rússia crèdits destinats a la construcció de ferrocarrils estratègics en la seva frontera de l'Oest.

Si és així, ens podem preguntar com, amb ocasió d'un pacte que es diu dirigit únicament contra Alemanya, apareix la qüestió d'un emprèstit dirigit veritablement contra una altra potència.

Polònia té el deure o el dret de demanar aclaracions oficials i detallades a propòsit d'aquesta bastant fosca qüestió.

Pròximament apareixerà el llibre de
GOMEZ HIDALGO
Catalunya-Companys
Pròleg d'AZORIN
Preu: 5 pessetes
Trameteu les vostres comandes a:
Llibreria Catalònia
3, Ronda de Sant Pere, 3 Telèfons: 11147-12456

EL DEBAT POLITIC D'AHIR

Per les esquerres republicanes parlaren els Srs. Lara, Santaló i Barcia

El cap de la minoria d'Esquerra Catalana pronuncià un brillant discurs

No votaren la confiança al Govern - acordada per 198 vots - els radicals autonomistes de València ni els senyors Basilio Alvarez i Justo Villanueva

(Ve de primera pàgina)

gal de la vida local, i per tal d'aconseguir-ho ens proposem immediatament l'aprovació del poc que resta del projecte de llei municipal i la reforma necessària de l'electoral, per tal de conèixer a la tardor eleccions municipals, si tal com esperem aproveu la pròrroga de la vida legal dels actuals Ajuntaments.

Ens preocupa com a afany de tots els dies la necessitat urgentíssima de discutir i aprovar la llei de pressupostos pel que resta d'any. El respecte a l'interès del dret del país contribuent i al qual devem a la jerarquia del cap de l'Estat que necessita de plena llibertat per a l'exercici de les seves altes funcions, ens ha imposat com a deure primordial, com a compromís del Govern, el de donar al senyor ministre d'Hisenda tots els mitjans i facilitats de complir aquesta missió.

Alliberat amb això de l'atenció més apremiant ell i el Govern podran dedicar-se a la tasca de preparar uns pressupostos de la República per al 1936 que es discutiran en l'últim trimestre de l'any. Una part d'un pla de reforma tributària, amb un modest, però fecund programa de reorganització administrativa. La conveniència de restablir quant abans a tot el país la normalitat, ens demana igual amb apressament que presentem a la vostra deliberació projectes de llei que podrien anomenar-se de concòrdia i convivència social. Així l'estatut de premsa que el govern es proposa retirar del Parlament per tal d'estudiar detalls que el facin mereixedor del comú ascens. Així també lleis com les de Sindicats, Jurats Mixtos i accés a la propietat que estan demanant reforma o impuls decisiu.

EL GOVERN ES FA SEVA LA REFORMA CONSTITUCIONAL

De propòsit he deixat per a aquest lloc el fer pública la meva solemne declaració que el Govern adopta com a pròpia el de la reforma constitucional. La proposta està formulada per l'estudi de governs anteriors. Aquest govern la sotmetrà immediatament al seu examen. Volem que presentada la proposta, a les Corts dintre del corrent mes quedi nomenada la Comissió dictaminadora sobre la qual el Govern actuarà perseverantment perquè procedeixi amb diligència a fi que el dictamen estigui preparat amb temps i sigui possible legislar i resoldre.

Potser aleshores el Govern cregui arribada l'hora de proposar una incorporació al gabinet d'altres representacions polítiques que realitzen a la seva vegada una obra legislativa tan nacional i fonamental com la de la reforma de la Constitució i el de defensa d'un pla militar del país que els posi en condicions més positives i eficaces i de disposar lliurement del seu destí i sigui un factor respectable en la política internacional.

EL GOVERN HA D'ATENIR-SE A LES LLEIS VIGENTS

Encara una altra declaració. El govern ha d'atenir-se com a regla indeclinable de conducta al respecte de les lleis vigents, mentre la sobirania nacional representada per les Corts no les modifiqui. Ample el camí i lliure la iniciativa dels senyors diputats en la discussió del dictamen a la proposta de reforma constitucional, trobaran ocasió de procurar satisfer les seves opinions sobre la llei constitucional. Però mentre arribi aquesta ocasió, el govern es compromet a mantenir la llei de 2 de gener del 1935 que establí a Catalunya, pertorbada poc abans de la revolució, un règim provisional que està vigent i lleialment es compleix.

Res més senyors diputats. El compliment del deure quant més difícil i penós, més compensacions assegura als que alimenten la seva ànima de satisfaccions espirituals. Jo he vingut a complir el que m'incumbeix des del meu hort dels olivers, on he pregat l'oració apassionada dels que ho sacrifiquen tot per amor, per amor als ideals, per amor al seu poble i per amor a la seva pàtria. Jo us pregunto en acabar si puc fer més en servei del bé públic, del país i de la República, perquè si s'ha de fer quelcom més, i aquest quelcom és un sacrifici, el faré.

En acabar la lectura de la declaració ministerial, el senyor Lerroux fou aplaudit pels diputats de la Ceda, agraris, independents, melquiadistes i gran part dels radicals.

Seguidament el senyor Alba, concedeix la paraula al cap de la minoria tradicionalista.

EL SENYOR DOMINGUEZ AREVALO, TRADICIONALISTA

El senyor DOMINGUEZ AREVALO comença dient que fins aquí ha existit una pugna entre els dos partits que tenen la seva base el govern actual. La pugna està en què cada un té una tàctica i una doctrina que topen.

Diu que les dretes han tingut amb ells, amb els tradicionalistes, punts de contacte fins fa poc en què aquelles han girat i s'han fet governamentals.

Afegeix que alguns ministres que s'asseuen al banc blau es destacaren en les Corts Constituents per la seva labor harmonitzada en part amb la que persegueix la minoria a la qual representa l'orador.

Un sector de la dreta inicià determinada tàctica que ara ha triomfat plenament. Es evident el triomf d'aquella tàctica.

Fa una allusió a la ingenuïtat dels homes de les Constituents i recorda la dolorosa sorpresa que causà en alguns dels ministres d'ara en veure perdudes les seves posicions polítiques.

Aquest Govern té alguns avantatges. La de coincidir en alguns punts amb nosaltres especialment en matèria religiosa; però no és prou perquè ens inspiri plena confiança.

Analitza a continuació l'orador la declaració ministerial i es mostra d'acord amb alguns punts de la mateixa, especialment amb la part que es refereix a la resolució de l'atur obrer. Estem conformes en part amb aquesta declaració, però demanem que es modifiquin alguns punts en matèria de propietat i que es modifiqui la legislació en matèria religiosa, en matèria d'agricultura, etc.

Encara que nosaltres coincidim amb el Govern en determinats problemes, no vol dir això que coincidim plenament amb ell ni que li hem de prestar la nostra confiança. (Aplaudiments en els tradicionalistes.)

EL SENYOR CAMBO, PER LLIGA CATALANA

El senyor CAMBO intervé. Es refereix a la Llei de 2 de gener del 1935 relativa a l'Estatut i diu que aquesta Llei és injusta.

Suggereix i prega al Govern que empri la màxima prudència en tractar qüestions catalanes per tal de no emmetzinar l'ambient, ni despertar passions, ni crear conflictes.

En la declaració ministerial nota algunes deficiències, tal com la manca d'orientació per a una política monetària. Demana que s'adoptin grans precaucions, sobretot en aquests moments en què es produeix una alça de la plata..

Excita tots els ministres per a una obra econòmica que resolgui el problema greu que en aquest ordre està plantejat a Espanya.

Estudia la composició del Govern i diu que ell ha de procurar que no es faci política de partit. Això és interessantíssim per al Govern i per al país, perquè així podrà crear un Estat de confianaça, àdhuc en els partits no representats en ell. Les obres de partit són nefastes. Azaña féu una política antireligiosa, i despertà la religiositat. Després de cent anys ha tornat la lluita creada per la barreixa de política i religió, amb dany per a la política i per a la religió. L'Esquerra, volent defensar l'Estatut l'ha posat en més perill que els seus enemics.

En definitiva, la política de partit sempre perjudica al partit que l'exerceix.

Els partits no sols es gasten al Poder, sinó donant vots al Poder i a un Govern del qual no participen. El nou Govern tindrà una lluïda votació i la Lliga, en tot moment difícil, donarà els seus vots al Govern, ja que ens aquests moments no hi ha altre remei.

La Lliga està dintre del règim i, tal com tots sabeu, constitueix un grup, si no molt nombrós, d'alguna qualitat, ja que a part de la meva modesta persona, està constituït per homes de provada capacitat. (Aplaudiments.)

PER UNIO REPUBLICANA, EL SENYOR LARA

El senyor LARA, en representació de Unió Republicana: En tots els esdeveniments polítics, des del 22 de març, hi ha les mateixes causes i dos motius: L'una, la que produí la dimissió d'aquell Govern, i l'altra, l'efecte que produí la tramitació de la primera crisi a la minoria Popular agrària. La primera crisi —així hà de diferenciar-se, encara que en realitat no n'hi ha més que una— fou motivada per la diferència d'apreciació sobre els indults de pena capital, i especialment el del diputat socialista senyor González Peña. Un cop acordat l'indult, es féu pública la discrepància i llavors es produí la crisi. Tan aviat com començà a tramitar-se es va veure que hi havia una altra qüestió en el si del Govern, que era el desig de preponderància de la minoria popular agrària. A això es va deure el fracàs del senyor Martínez de Velasco. Per una paradoxa freqüent en la política espanyola, els periòdics oficiosos dels populars agraris digueren clarament el límit de llurs aspiracions, que eren cinc carteres, i entre elles la de Guerra. Aleshores es formà el Govern que ha dimitit ara.

L'efecte que això produí en la minoria popular agrària queda ben clar per la nota en la qual s'ordenava la retirada dels gestors dels Ajuntaments.

Grans sectors de l'opinió espanyola van veure en el Govern del tres d'abril un desig de pau perquè es concedia major amplitud a la propaganda dels partits, es permetia la reobertura d'alguns centres i una conducta d'un cert tacte a Catalunya. No sols conservà l'ordre, si no que el reafermà, i pogué celebrar-se sense incidents el Primer de Maig, més que per res, per aquesta confiança que s'havia infós al país. i quan hom anava a recollir els fruits d'aquesta iniciada política, el cap del Govern, senyor Lerroux, iniciava les gestions per a la reconstrucció del bloc governamental, que havia fet una política contrària.

En les converses per a la reconstrucció del bloc fou sostingut un criteri distint respecte a si s'havia de presentar o no aquell Govern a les Corts. Els senyors Lerroux i Alvarez es mostraren partidaris d'acudir al Parlament, i els senyors Gil Robles i Martínez de Velasco, en contra. En aquestes circumstàncies el senyor Lerroux plantejà la crisi, sense comparèixer davant el Parlament i substituint l'autoritat d'aquest per la de quatre persones, per importants que aquestes siguin.

Refereix minuciosament la tramitació de la darrera crisi i, comentant la darrera nota del bloc, diu que per als afers d'ordre nacional inclou la collaboració de tots els altres grups polítics.

No conec —afegeix— cap règim que hagi permès governar un partit que no s'hagi declarat terminantment d'acord amb ell. Durant la monarquia no s'hauria permès governar els reformistes sense haver-se declarat abans monàrquics. Quan un règim es recolzà en un partit que no fa funció fonamental la seva defensa, no hi ha confiança ni tampoc no pot haver-hi estabilitat a l'Estat (Rumors i algunes interrupcions).

Ara, el partit popular agrari ha proposat, de moment, els problemes de la reforma constitucional davant la necessitat de resoldre altres problemes.

Pregunta quin és el paper que correspon als partits afins al bloc governamental, però que ara no hi figuren, i els vots dels quals seran sens dubte necessaris quan arribi el moment de plantejar la revisió constitucional (Es promouen aldarulls, protestes i contraprotestes).

Segueix dient que, al seu judici, l'entrada dels popular agraris és un fracàs de la República i un pas més en la política iniciada el 4 d'octubre, amb la qual nosaltres —diu— no podem estar d'acord.

DIVERSOS DIPUTATS DE DRETA: Y les notes?

El senyor Lara: No parlem ara de les notes (Nou aldarull).

Nosaltres considerem un crebantament per a la República la major participació que ha estat donada dins el Govern al partit popular agrari, i hem d'estar també en front de l'actuació de la política iniciada el quatre d'octubre.

Acaba dient que la seva minoria collaborarà dins el Parlament en tot allò que sigui labor administrativa, però en el que sigui labor política, amb l'orientació que vulgui la Ceda, anuncia una oposició dura, rotunda i completa.

Si l'eficàcia es mesura per l'èxit, és evident que ha triomfat la tàctica que dirigeix el senyor Gil Robles, però nosaltres esperem que les batalles futures les perdreu davant de l'opinió (Aplaudiment dels republicans d'oposició).

EL MONARQUIC GOICOECHEA

El senyor GOICOECHEA, de Renovación Española, diu que ells no haurien tingut mai la responsabilitat d'iniciar aquest debat, però, suscitat per la declaració ministerial, li concedeixen la transcendència que té. La solució de la darrera crisi, afegeix, representa per a nosaltres la ruptura del darrer dels dèbils llaços que ens unien amb els grups polítics que amb nosaltres lluitaren el 19 de novembre. Aquests grups no solament s'incorporaren per a constituir una majoria a altres grups polítics, de partits republicans i esquerrans, sinó que es preparen per a constituir en l'esdevenidor un bloc polític més ampli.

Fa referència a les notes publicades durant la tramitació de la crisi, principalment a la publicada pels quatre caps del bloc governamental, per a treure la conseqüència que aquesta unió és indissoluble. Aquest Govern que es constitueix, és la darrera i desesperada temptativa que realitza un règim per a consolidar-se. Nosaltres —afegeix— davant això no podem fer altra cosa que una afirmació més rotunda dels nostres ideals, i la declaració solemne que collocats del Govern a la distància que aconsella la honestedat seguirem respecte els seus components, amb la mateixa actitud d'hostilitat que amb respecte a qualsevol Govern representant del sistema republicà hauríem de mantenir.

La crisi del 3 de març es pot qualificar d'elemental. Diu que la tàctica imposada a les dues de la tarda del dilluns 31 de març, fou la següent: Si l'encàrrec es donava al senyor Lerroux, quedava aquest lliure per a demanar la collaboració de partits de dreta; si se li donava al senyor Martínez de Velasco, havia d'estendre la collaboració fins el senyor Maura; si se li donava al senyor Gil Robles, se l'obligaria a estendre-la fins algun element moderat del grup del senyor Martínez Barrio. El senyor Gil Robles manifestà tot seguit que en aquestes condicions no calia que es molestessin per a confiar-li tal encàrrec. El senyor Gil Robles pot corroborar això.

El MINISTRE DE LA GUERRA: Jo no afirmo res.

El senyor GOICOECHEA: En tinc prou amb que no ho negui. Això confirma els documents dirigits per Acció Popular a les organitzacions de províncies.

El senyor GIL ROBLES: Els documents tramesos a les organitzacions de províncies d'Acció Popular, es referien al cas d'eleccions.

El senyor GOICOECHEA es refereix a actes derivats de la crisi. Alludeix al senyor Martínez de Velasco i aquest nega les seves paraules.

Afirma l'orador que no es donà el poder al senyor Martínez de Velasco, perquè no es podien donar cinc carteres a Acció Popular i menys la de Guerra al senyor Gil Robles.

El senyor MARTINEZ DE VELASCO: Això no és exacte.

El senyor GOICOECHEA segueix examinant la crisi i el contingut de les dues notes, i diu que en aquesta crisi hi ha hagut guanyadors i vençuts. La solució avui imposada pogué ésser adoptada lliurement el 3 d'abril.

Jo sóc sincer, i igualment proclamo l'elevada intenció patriòtica i l'actitud del senyor Gil Robles, que afirmo que la seva tàctica em sembla perjudicial per als interessos d'Espanya.

Segueix recordant la tramitació de la crisi d'abril.

Recorda el missatge amb que el President de la República retornà a les Corts la Llei d'Amnistia i les paraules del senyor Gil Robles contràries a aquesta apreciació.

Creu que el Govern ha de dicidir la seva política inicial. Repeteix que s'abstindran en la votació de confiança, però sempre que vingui al Parlament alguna iniciativa dels temes que foren bandera electoral, tindrà el nostre ajut i els nostres vots.

El Sr. Santaló, per l'Esquerra

El senyor SANTALO: Senyors diputats: celebro moltíssim que tots sigueu testimonis de les manifestacions que, amb la màxima serenitat, vaig a fer a la Cambra aquesta tarda. M'ha sorprès, certament, que en la declaració que acaba de fer el senyor President del Consell de ministres hagi prestat tan poca atenció a explicar com ocorregué i quines foren les veritables causes de la crisi de març. Preguntaria, si no fos molt demanar, al senyor President del Consell de Ministres que la Cambra coneixés quin és el criteri del Govern en relació amb l'ocorregut en aquella data. També voldria saber si seria molt demanar que la Cambra sabés almenys, quin serà el criteri que tindrà el Ministeri actual en ordre de la política nefasta de repressió que veniu exercint. Jo crec que, en molts

SANTALO

sectors d'opinió, està justificada la sospita que el nou arranjament del bloc governamental no està inspirat en alts interessos, sinó pel contrari, en petites apetències, en petites ambicions, en afanys concupiscents de poder i de vanitat per a ocupar uns llocs en el Govern de la República.

Aquesta minoria considera que hi havia una evident incompatibilitat amb les funcions executives de Govern, a tots aquells elements que acudiren a les eleccions sense prèvia declaració de republicanisme i que hem cregut i hem seguit creient en la necessitat de la dissolució d'aquestes Corts.

La raó principal per la qual nosaltres demanem la dissolució d'aquestes Corts, era l'haver observat com la majoria de la Cambra no representa, de cap manera la majoria de l'opinió nacional i una altra de les raons era la sobrera experiència, deduïda de l'obra que realitzaren els Governs anteriors, la qual no és solament neutra, sinó manifestament perniciosa i contrària als interessos naturals i morals de la República. S'ha concedit, anticonstitucionalment, una quantitat a la clerecia; s'ha procedit illegalment contra els Ajuntaments elegits el 14 d'abril; s'ha suspès l'obra obligada per a una política laica de la substitució de l'ensenyament religiós; s'ha aturat en absolut la creació d'escoles, que era un compromís d'honor de la República; s'ha sotmès de nou l'obrer del camp. En un any de Governs equivocadament republicans no s'ha votat un pressupost. S'ha saldat el del 1934 amb un dèficit de 1.000 milions de pessetes. Ha minvat la balança comercial; han minvat els valors industrials; hem tingut un augment en el cost de la vida i ha augmentat considerablement l'atur obrer. Al nostre entendre convindria ésser sagrat el respecte a la llibertat individual i, no obstant, set mesos de Govern han estat set mesos de règim d'excepció.

No podem nosaltres, davant l'existència d'un Parlament com l'actual, davant la persistència d'una obra de Govern com el que acaba de constituir-se per dues vegades a base d'un bloc equivocadament republicà, prestar el nostre ajut. A més, tenim una raó política per a això, i és la política que jo crec de torpitud, que jo crec illegal, que es desenvolupa en relació a Catalunya. En una ocasió, confiant en l'experiència, en el vell republicanisme del cap del Govern, vàrem creure que hi hauria una orientació que evitaria els trastorns polítics que continuen actualment. Em refereixo a aquella declaració, pròpia d'un home experimentat com el senyor Alexandre Lerroux, d'un vell republicanisme que té en el seu programa la doctrina autonomista, la doctrina generalista, que, amb aplaudiment de la Cambra, afirmà aleshores. Ara bé: respecte a l'Estatut, homes de llei. Si la llei és dura, no per això ha de deixar-se d'acomplir. Si no us plau l'Estatut, prepareu-vos a modificar-lo dintre de la Constitució, dintre del que ella determina, però no atropellar-lo, perquè aleshores us igualaríeu als que s'han sortit de la llei en aquests moments.

Sabeu com reaccionà la Cambra davant d'aquestes manifestacions, pròpies d'un estadista, amb una explosió formidable, segons el text que tinc a la vista.

Després, ¿què s'ha fet, senyor President del Consell de Ministres? ¿S'ha atès els preceptes de l'Estatut en ordre a Catalunya, en ordre al clamor unànime d'aquella regió catalana, en ordre a les seves justes reivindicacions polítiques i socials? No. S'ha fet tot el contrari. La primera disposició, apressadament, com correspon a un home de la significació del senyor Marraco, fou la de retirar atribucions a la Generalitat, abans àdhuc que es votés la llei del 2 de gener del 1935, la llei última, dita de Règim Provisional.

Es retiraren facultats a la Generalitat i després vingué la desastrosa determinació d'aquesta Cambra, que no pot fer-se ni anomenar-se constitucional per la forma en què es féu. Es votà la llei del 2 de gener, llei dictada no anticonstitucionalment, sinó constitucionalment. I això fou reconegut per tots els sectors de la Cambra, per elements que no diré adversaris, que tot just els té —té enemics per desgràcia de Catalunya i d'Espanya— enemics de Catalunya reconegueren l'anticonstitucionalitat: els monàrquics, els tradicionalistes, la Lliga, les manifestacions de la qual no vaig a recollir i ho reconegueren així molts radicals. I amb posterioritat no hi ha hagut cap jurista, ni a Madrid, ni a Barcelona, que no hagi manifestat aquest caràcter anticonstitucional de la llei de règim transitori.

Hi havia un mitjà correcte, un mitjà de procedir, l'article 9 de l'Estatut de Catalunya que diu que no automàticament, sinò prèvia consulta de la Junta de Seguretat, que la declaració de l'estat de guerra porta implícita la recuperació de l'Ordre públic per part de l'Estat. Però per a qualsevol altre reforma, per a qualsevol suspensió, per a qualsevol modificació, ho sap el senyor president del Consell de ministres, ho saben els senyors diputats, ho sap la Cambra sencera que està d'una manera terminant regulat per la Constitució i per l'Estatut tal com ha de procedir-se.

En cap cas no s'han atingut a allò que disposa per la llei fonamental o per les lleis complementàries. Per la llei de 2 de gener es suspèn la Generalitat i es suspenen les funcions de l'òrgan fonamental, tal com és el Parlament sense que per això es tingués cap motiu, perquè el Parlament català no s'havia manifestat en ordre als successos que ocorreren del 6 al 7 d'octubre a suspendre les funcions del Parlament de Catalunya sabeu vosaltres com era impossible aleshores que aquest Parlament únic òrgan capaç legalment per tal d'elegir President de la Generalitat, com era impossible que elegís al President de la Generalitat, es nomenaren els consellers i que es procurés reprendre la vida civil, normal, en aquella terra ansiosa de llibertat, ansiosa de justícia social.

Així heu malmès totes les seves aspiracions; així heu creat un estat sentimental. Jo no sé el temps que es necessitarà per a guarir la llaga que s'ha obert en aquell poble que si quelcom té d'exagerat és sempre en ordre a la seva generositat en ordre al fervor humà que el fa moure's quant a la defensa de la llibertat i de la justícia social en la forma que vosaltres coneixeu.

I una vegada votada la llei del 2 de gener semblava que després d'haver-se oït les manifestacions respecte a l'anticonstitucionalitat d'aquesta llei havia d'iniciar-se l'obra de reparació per a Catalunya. Hem vist dia darrera dia, jo no vull creure senyors diputats que amb intenció villana i prefereixo admetre les explicacions que ens ha donat en alguns casos el senyor president del Consell de ministres, hem vist que després de la llei de 2 de gener aparegué el decret ampliant les facultats del governador general de Catalunya per tal que pogués fer el que volgués, en ordre al règim dels Ajuntaments de Catalunya i hem vist que s'ha nomenat una Comissió unilateral per tal de revisar els serveis traspassats. I això s'ha fet i per això jo he oït amb esbalaïment el senyor Francesc d'Asis Cambó. (Rialles.) Això és el que s'ha fet i he oït amb esbalaïment a pesar d'aquesta aparent i fina habilitat amb què s'ha expressat davant el Parlament de la República, la manifestació clara amb què acatava com a llei vigent la llei del 2 de gener del 1935, a pesar d'haver-se reconegut que era anticonstitucional, per tal de captar-se una simpatia o millor per tal de justificar davant els catalans, davant el país, la seva collaboració en una gestora municipal, en un Govern de la Generalitat, enfront al disposat en la Constitució. Ha vingut a fer una manifestació indispensable d'acatament en nom de la llei. Jo preguntaria a S. E. com es compagina aquesta decidida voluntat en acatar una llei no constitucional aquí, quan a Catalunya hi ha una llei vigent, amb tot el caràcter de llei positiva, la llei Municipal catalana que ningú no ha derogat i enfront a ella accepta una collaboració, buscant la voluntat dels catalans que no volen més que els representants elegits per sufragi universal.

Jo comprenc que quan parlava a finals del segle dinovè, la seva habilitat, la seva dialèctica, el seu to superb a vegades, poguessin influenciar la Cambra; però també tinc la seguretat que almenys els republicans, els republicans que volen ans que tot la llibertat individual en la República, avenços en l'ordre social, la seva veu no els haurà produït cap efecte. Se'l coneix a Catalunya i se'l coneix ací. I quant a l'intent de ferir l'Esquerra Catalana, jo he de dir a la Cambra, senyors, per què té el senyor Cambó la fòbia manifestada constantment contra l'Esquerra. (Un senyor diputat: Això no interessa a la Cambra.)

Senzillament, senyors: és perquè l'Esquerra Catalana ha estat un partit, equivocat o encertat, que s'ha produït en tot amb una absoluta lleialtat.

El senyor ALBA: V. S. està desatenent la crisi.

Vaig ara a ella. El senyor Cambó, discutint la crisi, ha fet una allusió a aquesta minoria. El que dol al senyor Cambó, repeteixo, és que mentre l'Esquerra Catalana ha estat un partit que amb absoluta conseqüència, amb perfecta lleialtat, ha actuat des del Govern conforme al que havia manifestat a l'opinió en les seves propagandes, vosaltres, una vegada heu estat al Govern, no us heu preocupat més que de la defensa dels interessos dels Sindicats que representeu, deixant absolutament a part tot el que en política representa un valor humà d'afirmació, de llibertat i de millora social, ni més ni menys. I aquesta actitud tinc interès a subratllar-la perquè la coneguin tots els senyors diputats, tots els diputats de la nació espanyola, i perquè la tingui igualment en compte el Govern, que jo vull sospitar que no li sorprèn aquesta actitud quan els ha deixat allunyats a pesar de tots els seus maneigs. (Rumors.)

Desitjo com ningú que el Govern actual encerti a realitzar una obra que possibiliti la convivència sempre conforme la llei, no saltant per damunt de la llei, no ferint cap grup.

Hi ha hagut, evidentment, una pretensió de tornar a aquella política assimilista desastrosa dels temps de la Dictadura. S'ha atacat d'una manera lamentable la legislació social en ordre a certs aspectes que considero fonamentals. Jo he de dir, pel que es refereix a Catalunya, que podeu fer tot el que us vingui a tomb, emprar els mitjans que us plaguin, que serà inútil, ja que no aconseguireu matar els afanys de Catalunya per a afermar la seva personalitat i dur els seus desigs, estenent aquest sentiment propi de la personalitat a altres regions d'Espanya, que és l'única manera d'arribar a aquest uniformisme que preteneu vosaltres, d'arribar a una veritable unió definitiva. De cap manera no aconseguireu afeblir aquest esperit de Catalunya, que vol viure la seva pròpia vida, en íntim contacte, en fraternal abraçada amb les altres regions espanyoles. No aconseguireu tampoc amansir les seves aspiracions en ordre a les reivindicacions socials que té la classe proletària.

Desitgem que encerti el Govern. La nostra posició és d'incompatibilitat pel passat, ja que no podem dir quina serà l'obra a realitzar en l'esdevenidor. Si ens equivoquem en els nostres judicis amb absoluta franquesa rectificarem.

Catalunya manté una vegada més el seu esperit català, regionalista, nacionalista, dintre els termes de la Constitució que Catalunya ajuda en totes les seves parts i l'obra de millora social que ha iniciat la República. Tot el que pogueu fer per a destruir això és perdre el temps i realitzareu una obra francament antipatriòtica. (Aplaudiments en les esquerres.)

EL SENYOR CALDERON

El senyor CALDERON (Abili): He de manifestar que aquesta minoria ha vist amb satisfacció la formació d'aquest Govern i li prestarà l'ajut parlamentari en totes les ocasions que faci falta, puix que el programa llegit pel senyor Lerroux a la Cambra omple les nostres aspiracions. Si aquest Govern porta a terme el programa anunciat consolidarà la República, que serà el règim de tots els espanyols. Si la República hagués seguit governada pel bienni, no hauria estat més que una interinitat. (Aplaudiments en la majoria.)

Confiem, com tot Espanya, en aquest Govern, sobretot en el senyor Gil Robles. Hem de procurar per tots els mitjans que s'eviti que es reprodueixi un altre sis d'octubre.

Hem de dedicar també elogis als senyors Portela Valladares i Chapaprieta en la labor dels quals confiem molt.

EL COMUNISTA SENYOR BOLIVAR

El senyor BOLIVAR intervé i diu que el bloc governamental està constituït per les forces més reaccionàries del país i que el seu objecte és destruir les escasses forces que resten d'elements lliures per a a preparar així l'adveniment del feixisme. (Rumors i protestes). Jo no parlo per a vosaltres, sinó per al país. (Més rumors). El Govern es proposa fer una llei d'Associacions per tal d'abarrotar les de caràcter lliure i una llei de Premsa per tal d'evitar la propagació de la premsa lliure. Vosaltres esteu preparant el llit al feixisme. Sóc la més negra representació. (Un diputat: La negra és la que esteu passant S. S.). (Rialles).

La revolució del 6 d'octubre fou un acte contra la reacció. Les dretes han promès moltes coses per tal d'alleugir l'atur, per a afavorir els obrers, però fins ara no han fet res, sinó anar en contra de la massa treballadora.

Acaba dient que fa una crida a les masses socialistes, anarquistes, sindicalistes i altres obrers per tal de formar un bloc que lluiti per la dissolució d'aquest Parlament i per a la formació d'un altre i per a la conquesta dels Municipis. Aquest bloc s'estén als republicans d'esquerra que ja coincideixen amb nosaltres en alguns punts.

EL SENYOR BARCIA D'ESQUERRA REPUBLICANA

Intervé el senyor BARCIA. Comença dient que en la declaració ministerial ha notat omissions lamentables, com la qüestió internacional que s'inicia. I afegeix que el problema monetari ha de constituir la preocupació més gran i urgent del país. Tampoc no aclarí el que es refereix a la política comercial d'Espanya.

Diu que va a assenyalar el significat que per a ells té la darrera crisi i la presència al banc blau d'aquest Govern. Assenyala el fet que mentre les forces monàrquiques o d'origen monàrquic, han ofert al senyor Lerroux el seu ajut, en canvi totes les forces republicanes li ho han negat.

Recorda que el senyor Goicoechea ha usat una dialèctica en la qual tractà de barrejar el senyor Gil Robles en una idea, de la qual no el creu capaç.

Referent al senyor Cambó diu que féu una afirmació de la qual haurà de penedir-se.

Es dirigeix al senyor Leroux i li diu que no li regateja els sacrificis que realitza, però li diu també que comprovarà en les masses que el seguiren que no l'acompanyen en aquesta nova posició. El partit radical — diu — entra en una greu crisi de la qual solament es salvaran els que ara dissenteixin d'ell.

Creu que el senyor Lerroux ha comès un greu error, encara que no el creu capaç d'un error de voluntat. S. S. — diu — vingué a pacificar els esperits i a eixamplar la base de la República, i ja es veié el resultat. La pacificació donà per resultat la crisi més greu que travessa Espanya. La crisi política actual ha constituït un èxit, encara que momentani, del senyor Gil Robles. L'afany de les masses que acabdilla, tenen altres designis que no són suficients aconseguint cinc carteres. Per això des dels bancs ultradretistes es parlava d'aconseguir el programa íntegre: un sindicalisme teocràtic.

El senyor COMIN pronuncia paraules que no es senten.

El senyor ALBA: Benvingut, senyor Comin, però no interrompiu. (Rialles).

El senyor BARCIA continua i recorda la crisi anterior, que, diu, no fou possible analitzar pel Parlament. El senyor Lerroux hagué de dimitir perquè dintre del Govern no hi hagué unanimitat en apreciar la qüestió que havia de repercutir en l'esdevenidor.

Afegeix que el senyor Gil Robles ha mesurat totes les etapes de la seva política i en la seva tàctica anà provocant situacions que portaren al 6 d'octubre. (Rumors).

Es refereix al projecte de reforma constitucional i diu que el greu està en el fet que la revisió no es pugui fer per punts concrets, sinó que les Constituents poden anar més lluny del que es creu. Per això diu: ¿Què fareu, aleshores, vosaltres?

En la darrera etapa del Govern Lerroux hom començà a cedir en les persecucions i s'oferí àdhuc la reobertura dels centres obrers i la cessació de la censura; però des que els cedistes han tornat a influir han canviat les coses. Després d'any i mig que el Govern ha estat gairebé sense oposició no es féu res pràctic i descendiren tots els valors.

(Les dretes interrompeixen i diuen que això és conseqüència del bienni).

Ací estan les estadístiques per a afirmar el que jo dic. Ací està la majoria disposada a recolzar el Govern, i, enfront, en el Llatzaret, nosaltres, que ens considerem hereders del gloriós bienni.

Acaba desitjant que el collapse que sofreix el senyor Lerroux no li eviti de fer la reconciliació dels republicans.

EL SR. MIQUEL MAURA

El senyor MAURA intervé i diu que aquest Govern és un assaig que fa el Parlament, que ja assajà altres solucions. Déu vulgui que el que ara es fa no resulti funest per a tots.

Es refereix a la proporcionalitat invocada.

El senyor MARTINEZ BARRIO: Durant les Constiuents deien el contrari.

El senyor MAURA continua dient que el primer que Espanya necessita és la pau. ¿La donareu? Perquè això és més principal que tots els programes.

Creu en el patriotisme, en la lleialtat i en la cavallerositat dels que constituïen el Govern. Creu que segueixen un camí equivocat, però diu que no tem del que porti el resultat d'aquest Govern. El que a mi m'interessa és servir Espanya dintre el règim i per aquesta causa no usaré escarafalls.

Afegeix que el que desitja sincerament és que hi hagi una forta dreta republicana, que considera necessària. Acaba dient: El Govern haurà de perdonar-me, però per ara la confiança no ha nascut.

EL SENYOR HORN, PELS NACIONALISTES BASCOS

El senyor Horn intervé en nom de la minoria nacionalista basca. Respecte l'Estatut de Catalunya, diu que no entrarà en aquesta qüestió tèrbola. Lamenta que no s'inclogui en la declaració ministerial l'assumpte de l'estatut basc.

Acaba dient que ells queden a l'expectativa i per aquesta causa, per ara, no votaran.

El senyor Ramos Acosta intervé amb veu tan baixa que no arriba a la tribuna de Premsa. Sembla que diu que la conducta seguida pel senyor Lerroux no correspon als seus desigs d'aconseguir la pacificació dels esperits.

Llegeix un document i la majoria l'increpa i li diu: Llegiu la data.

Continua el seu discurs, que no poden oir-lo bé els periodistes i les dretes l'interrompen amb freqüència.

El senyor ALBA s'esforça per a mantenir l'ordre.

El senyor RAMOS ACOSTA segueix dient que ningú no té dret a dubtar de l'amor de les esquerres per la República i per la democràcia. Afegeix que no li sembla malament una intelligència amb els comunistes.

El senyor PEREZ MADRIGAL: No hi ha intelligència.

El senyor RAMOS COSTA acaba dient que ells obren els braços als germans obrers.

EL CAP DEL GOVERN RECTIFICA

El senyor LERROUX rectifica dient que de l'encert que tingué en fer la declaració, no hi ha dubte, ja que ho proclama la tònica dels oradors que han intervingut. En realitat no han fet altra cosa que collaborar amb el Govern. Es natural que aprofitessin el moment per tal d'afavorir llur política, però jo sé que en el fons de les seves consciències pensen altra cosa.

Considera motiu de satisfacció el que ningú hagi elevat el diapasó, la qual cosa demostra la sinceritat de tots i que tenia raó quan preconitzava el restabliment de la concòrdia.

Es dirigeix al senyor Calderon per tal d'agrair-li el seu discurs. Afegeix que no ve a realitzar una obra d'amor propi, que seria indigna d'ell i de la confiança del Govern. Per això, ni tan sols ha de tenir una rèplica per al discurs del Sr. Santaló. Tampoc no m'he de fixar massa en els discursos que m'assenyalaren omissions. Jo no puc saber-ho tot, però haveu de saber que el fet de no incloure en la declaració ministerial unes qüestions, no vol dir que el Govern s'oblidi d'aquests punts. A més a més, hi ha coses de les que no es pot parlar prèviament, com la qüestió monetària i la qüestió internacional, les quals poden variar cada dia.

Vull —diu— apartar-me el més possible de les lluites polítiques per tal de realitzar la reconstrucció nacional amb l'esperança que tots poguem coincidir en una obra de caràcter nacional. Si ho conseguim, serà per a enaltir el règim parlamentari, la República i Espanya.

Assenyala el fet que al mateix temps que alguns es separen, altres s'apropen. No a mi —diu— sinó a la República, que és el que més importa. (Aplaudiments.)

Acaba desitjant que es realitzi una obra de concòrdia i que hi hagi adversaris, no enemics (Grans aplaudiments).

LA VOTACIO DE CONFIANÇA

A les 9'10 comença la votació nominal.

Es retiren els autonomistes valencians, Lliga, nacionalistes bascos, mauristes, Renovació i tradicionalistes.

Voten en contra Unió Republicana, Esquerra i Esquerra Republicana. El senyor Pau Blanco vota a favor.

S'aprova la proposició de confiança per 189 vots contra 22.

Tot seguit s'aixeca la sessió. Són les 9'25 de la nit.

PIC I LA GESTORA

(Ve de la 1.a pàgina)

— No se n'ha parlat, per tant, no en sé res.

I el senyor Pic s'esmunyí cap a la sala on estaven reunits els membres del Consell de Govern discutint com es repartirien els llocs. A fora quedaren els periodistes i els consellers econòmics. Aquests recalcaven que no havien vingut a l'Ajuntament a fer política. Un periodista recordà que entre els consellers econòmics es trobava el senyor Torra, que no es caracteritzà pas per la seva actuació econòmica, sinó que per la política, si més no, abans del 14 d'Abril.

La protesta de l'Ajuntament popular

Quan la conversava era més animada, el senyor Pic tornà a fer-se visible.

— El Consell ja, senyor Pic?

— Està gairebé tot endegat, però manca que s'entenguin els de la Lliga. No sé si acabarem de seguida. En tot cas, ja us ho comunicarem.

— Una pregunta, senyor Pic — interromp un periodista: — ¿sabeu si el senyor Governador general ha comunicat ja al senyor alcalde que els consellers de la majoria destituïts li han lliurat una nota de protesta?

— Sí, ja li ho he fet saber. Es una cosa que està seguint els seus tràmits.

La Comissió permanent

I, com l'altra vegada, ens abandonà, per tal de reunir-se novament amb els seus companys de Govern. Però, quan ja gairebé érem a l'escala, ens cridaren altra vegada per tal de donar-nos la distribució, que és la següent:

Coll i Rodés (Lliga Catalana), Foment.

Jesús Ulled (radical), Eixampla.

Codolà (Lliga Catalana), Cultura.

Bausili (Lliga Catalana), Política Social.

Viza (agrari), Finances.

C. E. D. A. (encara no se saben els noms): Governació i Proveïments.

Doctor Farrero (radical), Circulació.

El senyor Pic i Pon acabà dient que els Pressupostos els farà l'alcalde, i prometé notes sobre obres i permisos.

— Això és definitiu o interí, senyor alcalde?

— Ací tot és definitiu, dins la interinitat de la Corporació.

— ¿Però a la C. E. D. A. no se li donaran més llocs?

— No. Els que us dic i prou.

— Escolteu: ¿és veritat que el senyor Sala no accepta el càrrec per al qual ha estat nomenat.

— No us puc dir res, però si que sé que el senyor Sala ha volgut veure'm i que fins ara no ha estat possible. No seria res d'estrany que, degut a la molta feina que té, l'esmentat senyor renunciés, però fins ara no sé res més que aquesta meva impressió personal.

Llegiu LA HUMANITAT

EL MOMENT POLILIC

La reunió de la minoria radical

Madrid, 8. — A migdia s'ha reunit la minoria radical, al seu domicili social.

Han assistit a la reunió prop de cinquanta diputats del partit, entre ells el ministre del Govern actual senyor Marraco i els ex-ministres senyors Samper, Hidalgo, Orozco i Guerra del Río.

Ha presidit la reunió el cap de la minoria Emiliano Iglesias, el qual ha justificat l'absència del senyor Lerroux dient que durant el matí s'havia dedicat a preparar el discurs de presentació del Govern al Parlament.

Tampoc no hi ha acudit el ministre d'Estat.

La reunió de la minoria ha acabat a les 2'15 de la tarda.

Llegiu LA HUMANITAT

UNA CARTA DE SALAZAR ALONSO

Madrid, 8. — L'ex-ministre de la Governació, senyor Salazar Alonso, ha adreçat una carta a la minoria radical a la qual pertany. Diu que no ha assistit a la reunió celebrada aquest matí per obligacions del seu càrrec d'alcalde de Madrid, però fa constar que abans de constituir-se el Parlament actual propugnà la unió amb les forces que obtingueren la majoria i recorda que a la província de Badajoz lluitaren aliats amb Acció Popular.

Afirma que el senyor Lerroux ha obrat, com sempre, en el seu afany de servir la República, encara que el servei li costarà nous sacrificis.

Reitera el pensament de formar quadre al voltant del Govern per tal que pugui complir les seves finalitas sense cap mena de destorbs.

Acaba dient:

«Cuando màs dolor nos produzca la situación y màs dificultad apreciemos para nuestro jefe, mayores han de ser nuestros esfuerzos ministeriales.

Yo confio en que el buen sentir de todos hará señalar los momentos de peligro por que atravesamos y, elevándonos sobre otras consideraciones, ofreceremos compacto el partido radical para demostrar que su jefe no ha sufrido el error que se le imputa al culminar la política que simboliza este Gobierno.»

El senyor Justo Villanueva ha dimitit irrevocablement la presidència de la Comissió de Pressupostos

Madrid, 8. — En una de les seccions del Congrés es reuní aquest matí la Comissió de Pressupostos.

Davant d'ella ha presentat la dimissió, amb caràcter irrevocable, el seu president senyor Just Villanueva, el qual fonamenta la seva actitud que ocupà aquest càrrec per estar identificat en absolut amb la política del senyor Marraco, la política del qual ha combatit des del seu escó al Parlament.

Parlaren els senyors Abili Calderon, Rodríguez de Viguri, Ortiz de Solórzano, Pedregal, Toledo, Barcia, Irujo i altres.

El sector governamental manifestà que no trobaven justificació a l'actitud del president de la Comissió.

El sector monàrquic digué que, com que no havia votat al senyor Villanueva per a la presidència de Pressupostos, li era indiferent la dimissió presentada per aquest senyor.

Pel sector d'esquerres féu ús de la paraula el senyor Santaló, el qual digué que sospitava les raons que obligaven al senyor Just Villanueva a dimitir el càrrec i que el felicitava en nom del sector pel qual feia ús de la paraula.

Finalment s'acceptà la dimissió del senyor Villanueva.

*

Germanor Catalana

Per al vinent diumenge, a les 5 de la tarda, hi ha anunciada una extraordinària audició de sardanes al Saló de Garcia Hernàndez, cruïlla a Indústria, a càrrec de la cobla «Montseny» i amb el següent programa: «Renoera», Saderra; «La font de l'Albera», Morera; «Jovenívola», Gratacós; «Blancaneu», Bou; «Els dos promesos», Mercader; «La plaça del Pi», Vicens.

Després de la sessió

ROMANONES DIU QUE AQUEST GOVERN NOMES POT MORIR DE MORT VIOLENTA

«Durarà totes aquestes Corts i les que faci després»

Madrid, 9. — A darrera hora de la tarda l'ex-comte de Romanones ha sostingut un animat diàleg amb un rotlle de periodistes.

Aquests li han demanat la seva impressió sobre el resultat del debat i la composició del nou Govern i ha dit el que segeix:

—El debat m'ha donat la sensació que la gent vol pacificació i tranquilitat, i aquest Govern dóna també la sensació que al banc blau hi ha un Govern que vol fer, i la farà, obra fecunda. Allò terrible és que darrera aquest Govern, si fracassés, no hi ha res, no es veu res clar. Aquest Govern pot durar sis mesos, o sis anys, i no morirà si no és per mort violenta. Amb la seva constitució ha fet una obra patriòtica, i els ministres joves es faran vells i als vells els sorprendrà la mort.

Després preguntà si es votaria avui la confiança, i els periodistes li digueren que alguns diputats radicals havien demanat al senyor Lerroux que s'ajornés fins demà, dia en el qual es resoldrà el plet radical, a la qual cosa contestà:

—Això és el més interessant i també ho era la votació. Compteu en la votació i compteu per noms per tal de veure els que s'abstenen, els que voten i els que no voten deliberadament, perquè d'això depèn el futur de la política espanyola. Jo crec que per últim votaran perquè fer-ho en contra és tant com votar contra el senyor Alexandre.

Després, dirigint-se a un diputat de la Lliga, li digué:

—Vosaltres teniu un magnífic representant en el Govern, el senyor Royo Villanova.

Com que aquesta frase de l'ex-comte causa hilaritat a la concurrència, digué:

—He estat un mes a Sevilla, i quan allà es passa un mes, cal venir amb bon humor.

Finalment digué: Aquest Govern esgotarà aquestes Corts.

Féu una pausa i afegí:

—I les que faci després.

Llegiu LA HUMANITAT

La sessió de Corts

ELS QUE HAN VOTAT I ELS QUE NO HAN VOTAT

Madrid, 9. — Acabada la sessió amb la votació de confiança al Govern, els passadissos s'empleneren de diputats que comentaven apassionadament la votació que s'havia seguit en gran interès.

Entre els elements de l'oposició, es feia remarcar que el nou Govern que està integrat per quatre partits amb bastants diputats, no ha aconseguit en la votació de confiança més que 189 vots, la qual cosa demostrava que alguns dels elements de la majoria, s'abstingueren.

No votaren els diputats autonomistes valencians que dirigeixen els senyors Samper i Sifrid Blasco, ni tampoc els senyors Basili Alvarez i Just Villanueva. En la votació tampoc no prengueren part com ja ho havien anunciat, els regionalistes, mauristes, tradicionalistes Renovación Española i nacionalistes bascos.

En contra ho feren Unió Republicana, Esquerra Republicana, Esquerra, el comunista Bolivar, alguns independents i el senyor Rodríguez Pérez, del partit de Sànchez Román.

*

Del crim del carrer Wad-Ras

Els agents de la Brigada d'Investigació Criminal, encarregats del descobriment del doble crim del carrer de Wad-Ras, fa gestions per tal de comprovar si l'individu que es suïcidà al pas d'un tren al Clot, Jaume Sanjaume, pot tenir part en el fet esmentat.

La policia cerca tota mena d'antecedents del suïcida, ja que en diverses ocasions el sentiren manifestar que si no l'admetien de nou als tallers de «Caldereria y Suministros» estava disposat a robar i a matar si calia.

Els agents s'han incautat d'uns documents que foren trobats al damunt de l'esmentat subjecte.

*

LES RENDES DEL TREBALL

Un obrer mort

Ahir a les tres, en el carrer Blai ocorregué un sensible accident de treball que causà la mort d'un obrer.

Uns obrers que arriaven uns taulons que havien servit per a muntar el sostre de la casa número 44 de l'esmentat carrer, tingueren la desgràcia que se'n desprenguessin alguns des de l'alçària del segon pis i agafà a sota l'obrer Bartomeu Castells Echevarria.

Fou conduït ràpidament al Dispensari del carrer Roser, on els metges no pogueren fer-fi res, car quan arribà allí ja era cadàver.

AJUNTAMENT

*

EL SENYOR PIC I PON I EL SENYOR CALVO ELEGIRAN «MISS TEATRE»

Ha visitat l'alcalde senyor Pic i Pon, acompanyada de l'empresari senyor Lluís Calvo, una comissió del Sindicat d'Artistes Teatrals per tal d'invitar-lo a la proclamació de «Miss Teatre» al teatre Victòria.

CONCURS PER A LA COMPRA DE LLENYA

Per al proveïment de 30 tones de llenya seca de bruc, destinada a les necessitats de l'Escorxador, l'Ajuntament obre concurs i crida els industrials que comptin amb existències d'aquell combustible perquè des del dia 8 al 20 del corrent mes, presentin les seves ofertes per escrit, en sobre clos i convenientment lacrat, al respectiu Negociat de Proveïments, on des d'ara estarà de manifest el plec de condicions pels qui desitgin consultar-lo.

CONCURS PER A OBRES

Fins el dia 15 del corrent mes, a les 12 en punt, podran ésser lliurades al Negociat municipal d'Obres Públiques d'Eixampla, notes de preu, per separat, per tal d'optar a l'execució de les següents obres, segons les condicions i pressupostos de manifest a dita dependència.

Arranjament del carrer de Viladomat, entre els de Campo Sagrado i Tamarit.

Arranjament del carrer de Mallorca entre els de Borrell i Viladomat.

Arranjament del carrer de Rocafort entre l'Avinguda Mistral i Francesc Layret.

*

I Assemblea-Congrés de la Confederació Gremial Catalana

Per a la discussió i aprovació en l'Assemblea Congrés que els propers dies 12, 13 i 14 d'aquest mes ha de celebrar la Confederació Gremial Catalana, s'han rebut diverses mocions de caràcter importantíssim, entre elles, les que fan referència a Sindicació Forçosa, Reforma Tributària, Reforma de Jurats Mixtos, Laudes i Bases de Treball, Demarcacions i limitacions comarcals, etc., les quals es troben actualment en estudi pels diversos sectariats i el Cos de Lletrats Assessors amb què compta la Confederació.

Tot fa esperar, doncs, que l'esmentada Assemblea revestirà caràcters d'esdeveniment i de profunda transcendència per a la vida social i econòmica del nostre poble.

El triple atemptat del mes d'abril al carrer de Pere IV

La policia, en una extensa nota, dóna compte del descobriment dels autors els quals estan detinguts

A la Prefectura de Policia, i davant el cap Superior, llegiren ahir als periodistes la nota següent:

«El dia 16 del passat mes d'abril foren assassinats el director de la fàbrica del passatge Talsas, Joaquim Serra Barbarà, i els obrers Pere Molins Alsina i Ferran Estradas Casas, per uns desconeguts, fet que ocorregué als volts de les nou de la nit.

La policia deduí, pels detalls que pogué inquirir, que tant en el planejament com en la iniciació del fet, hi havia pres part un individu conegut per Hilari.

Es vingué en coneixement que un individu fixat com a atracador i pistoler coneixia els morts, ja que havia viscut prop la fàbrica durant alguns anys i fou detingut. S'anomena Josep Crisol Rodríguez, conegut per «Pepe el Andaluz», i es pogué comprovar que el dia següent al de l'atemptat havia estat, amb l'Hilari, al Poble Nou. Passejant amb ells anava també un tal Joaquim Saura Sosa, amic del Crisol, i més tard s'hi ajuntà un altre, conegut per «El Maño», el qual, després de cometre's el fet, desaparegué de Barcelona.

La nit del 21 al 22 fou detingut Saura, i a la tarda del 22, Josep Crisol, a la Cooperativa del carrer de Wad-Ras.

«El Maño» no pogué ésser detingut perquè havia marxat cap a Alcubierre per tal de veure la seva mare. Se'n donà compte a la policia de Saragossa i aquesta procedí a la seva detenció, i el posà a la disposició del cap superior de Policia de Barcelona.

Els interrogatoris que féu la policia no donaren el resultat que hom esperava, ja que els detinguts negaren els fets dels quals se'ls acusava.

Sembla que Hilari havia pres part en l'assalt del café Espanyol, de Badalona, als atracaments de la Rabassada i a l'editor senyor Mauci, i per aquests fets acomplia condemna a la Presó Model, d'on sortí a l'advenir de la República.

En sortir de la presó abandonà l'ofici de fuster i anà a treballar a la fàbrica dels senyors Serra i Balet, de Sants, d'on fou acomiadat fa poc temps. Allà usà els noms de Serafí Pere Aixelà. Hilari fou detingut ahir al carrer de Pallars i passà als calabossos de Prefectura, on encara no ha estat interrogat.

La policia, per tal de posar en clar la intervenció dels detinguts en els fets, ideà un procediment curiós. En una de les habitacions de Prefectura foren col·locades dues cadires al costat d'un armari. A l'al·ludida habitació foren entrats, després de declarar, Crisol Rodríguez i Francesc Garcia López, un dels detinguts a l'estació de França quan, en unió d'un altre individu, marxava cap a València. Aquest darrer fou portat a Prefectura des de la presó Model en saber-se que coneixia el Crisol.

Es donà ordre que fossin vigilats per una parella de guàrdies amb instruccions que parlessin fort i rigués fixessin si els dos detinguts canviaven algunes paraules, fent veure que els feien un favor.

A l'esmentat armari s'amagà un agent de vigilància per tal d'escoltar tot el que els detinguts parlessin.

Aquests es saludaren amb un senyal, i després de fer-se diverses preguntes i veient que se'ls deixava parlar, el Crisol digué al seu company: «Aquells tres han caigut».

El diumenge, dia 14, estiguérem a la muntanya amb l'Hilari, deu de Sants i uns altres del Poble Nou. L'Hilari ens digué que la joventut d'ara és molt diferent de la d'abans i que ara es deixa morir els obrers per la misèria, i, en canvi, als patrons no els passa res. De tal manera parlà l'Hilari, que es convingué que havien de caure els tres que ja són morts, efectuat per elements del Poble Nou.» Dies després havia d'córrer un fet semblant a Sants, portat a cap per elements d'aquella barriada. «Veig — digué el Crisol — que aquells no han complert la paraula.»

Continuant els detinguts la seva conversa l'agent pogué assabentar-se que deien que «El Maño», en contra del que creia la policia, no havia pres part en aquest fet, i que, en canvi, els havia ajudat un altre individu, anomenat Cañadas.

El Crisol digué al seu company que no s'havia de fiar molt de l'Hilari, ja que pel treball que havien efectuat solament els havia donat 70 pessetes, quan ell almenys en devia cobrar algun miler.

En vista del bon resultat que el truc de l'armari havia donat, es procedí a repetir-lo amb el mateix Crisol i el Saura, que no s'havien parlat d'ençà que foren detinguts.

En veure's, el Saura, que, pel que sembla, està bregat en les lluites socials, digué seguidament al seu company que no pronunciés per a res el nom de l'Hilari, ja que aquest subjecte havia d'ésser desconegut. A casa del Saura hi havia una ploma estilogràfica, de la qual no s'incautà la policia per no creure-ho convenient, però després es sabé que l'al·ludida ploma havia pertangut al cobrador de l'entitat «El Porvenir de los Hijos», que fou atracat al carrer de Wad-Ras. La policia, per tal de conèixer la lletra del Saura, li demanà que fes unes ratlles per a la seva dona, per tal que aquesta lliurés l'esmentada ploma als agents. Així ho féu, i en marxar els agents el Crisol li digué que era molt viu, però que havia caigut, ja que això ho havien fet per tal de comprovar si era la mateixa lletra del sobre que havia rebut el cobrador retornant-li la cèdula i d'aquesta manera es descobriria que ell era un dels autors.

Saura digué al seu companys que estigués tranquil, que el sobre havia estat escrit per la seva companya, i que, per tant, la lletra era diferent de la que ell havia fet.

Sabent tot el que necessitava saber la policia, l'agent cregué oportú sortir de l'armari, i, com és de suposar, en fer-ho, els detinguts quedaren astorats.

Poc després de passar això es presentà la companya del Saura a la Prefectura, per tal de veure el detingut. Se li féu escriure unes ratlles sol·licitant el corresponent permís, i es pogué comprovar que efectivament la lletra era la mateixa amb què havien escrit el sobre que lliuraren al cobrador atracat.

En ésser-li presentat el sobre i la lletra de la seva companya, donà l'excusa que aquesta havia trobat uns desconeguts pel carrer i que li havien demanat que fes el dit sobre, i que després la gratificaren pel seu treball.

Quant al Crisol, descoberta tota la trama, confessà de pla el que havia dit als seus companys, i donà tota mena de detalls de l'atemptat. Quan acabà de confessar sospirà, i digué: «¡Ya sé que el de Burgos va a venir por esto! — digué assenyalant el coll, — pero, ¿què le vamos a hacer? ¡Ya està hecho!»

Anit sortiren cap a Saragossa uns agents de policia, per tal de conduir a Barcelona el detingut en aquella localitat Josep Gabín Casano, «El Maño», que és un dels que, segons el Crisol, prengué part en l'atracament del cobrador de «Los Hijos del Porvenir».

Quant a l'altre individu, es desconfia per ara de detenir-lo, ja que en saber que la policia el cerca ha desaparegut.

Aquestes diligències passaran totes a la disposició del Jutjat corresponent que instrueix el sumari per aquests assassinats.

*

A la Presó de Madrid

Visites

Madrid, 8. — Visitaren avui, a la presó, al President de la Generalitat i ex-consellers els senyors Gómez Hidalgo, Casares Quiroga, Carles Esplà, Feitas, Busquets, Vida, Santaló, Mestres Puig, Mascort, Marial, Sabràs, Quemades, Palet i Barba i Francesc Madrid, el director de «La Libertat», Senyal, Hermosilla, Gordon Ordàs, Fèlix Usabiaga i una comissió de republicans d'Albacete.

*

Ultima hora

*

La vetllada d'anit al Nou Món

Resultats dels combats celebrats anit al local del Nou Món: Castillo abandonà davant Simó a la segona represa; Trincher i Arias II feren matx nul; Frog i Santandreu vencereren als punts Peña i Daufi, respectivament; i en el combat de fons Cazorro abandonà davant Arias, a la darrera represa, després d'haver sofert tres k. d.

EL TORNEIG INTERNACIONAL D'HOQUEI

Espanya i Bèlgica han triomfat a les semifinals

Brusselles, 8. — S'ha jugat una semifinal del Campionat d'hoquei organitzat a Brusselles amb motiu de l'Exposició. Els semifinalistes eren els equips d'Espanya, Anglaterra, Alemanya i Holanda.

Espanya va vèncer Anglaterra per 4 a 0.

En un altre encontre Bèlgica vencé Austria per 3 a 1.

FUTBOL

Alemanya ha batut Irlanda per tres gols a un

Dortmund, 8. — S'ha jugat un partit internacional de futbol a l'estadi Dothe d'aquesta ciutat entre els equips representatius d'Alemanya i Irlanda. Assistiren a l'encontre uns 40.000 espectadors.

L'equip alemany fou netament superior a l'irlandès i vencé per tres gols a un.

L'encontre serví per a un bon entrenament de l'equip alemany davant el pròxim encontre contra l'equip espanyol.

*

Sales d'Art

Galeries Laietanes

Corts, 613

Anna de Tudela — Pintura
Montserrat Alberich — Treballs artístics mecanogràfics
Enric Ochoa — Pintura
J. Ferrer Carbonell — »
Enric Garsaball — »
Exposició d'aquarelles de l'Agrupació d'Aquarellistes de Catalunya

SYRA

Diputació, 262 - Telèfon 18710

ART I ORNAMENTACIO
OBJECTES PER A PRESENTS
Miquel Villà — Pintura
(Fins el dia 17 de maig)
MANSO, 72 (davant del Mercat)

LA VISTA DE LA CAUSA PELS AFUSELLAMENTS DE JACA

Ha acabat la prova testifical i avui informaran el fiscal, l'acusador privat i les defenses

Madrid, 8. — Ha continuat avui al Tribunal Suprem el judici oral pels fusellaments de Jaca, i es reprengué la prova testifical dels acusadors privats.

En primer terme declarà l'hostaler Simó Vinue, el qual digué que quan estava a Muscarrue amb el capità Galàn arribà un nen, el qual portà una proclama de la columna Dolla, i aleshores el capità Galàn digué: «Amb això no hi haurà afusellaments, ni tampoc jo seré afusellat; vaig a presentar-me.»

A continuació declara el capità Gallo, el qual afirma que el foc partí de la columna de Dolla. El capità García Hernàndez, afegeix, no tingué cap comandament, que era assumit pel capità Galàn. L'únic que féu fou cooperar a les ordres de Galan.

Després compareix el tinent Manzanares, el qual diu que el capità García Hernàndez no es preocupà més que als soldats no els manqués ni roba ni aliments.

Amb aquest testimoni acaba la prova testifical dels acusadors.

S'inicia la prova de les defenses, que renuncien totalment a ella, excepció feta del capità Cortejo, el qual estava a la caserna la nit dels successos. Declara que no va assabentar-se de res fins a les set del matí, quan oí crits de delirant entusiasme dels soldats al pati de la caserna victorejant la República.

Les parts donen per acabada la prova.

Demà s'elevaran a definitives les conclusions provisionals i començarà a informar el fiscal, l'acusador privat i les defenses.

*

ANUNCIEU A
LA HUMANITAT

CAMISERIA
Ferrer Batlles
36, Boqueria, 38
Especialitats — Camises a mida — Adam i model RAGLAN (patentada)
MITGES «FERRO» (de garantia)
PREUS BARATISSIMS

SAC GUARDA-ROBA "SIEMPREFINO"

el millor i el de major garantia per a protegir els seus vestits o pells contra els estralls de les *Arnes*, de la llum i de la pols. Exigiu sempre el Sac Guarda-roba "*Siemprefino*" únic de *paper impregnat* (patentat).
Cada Sac "Siemprefino" va provist d'un segell numerat de legitimitat, que el distingeix d'ALTRES SACS INEFICAÇOS PER ÉSSER DE PAPER CORRENT. Ptes. 1.50 cada un. Tamany 160 × 70 cms. Pes 110 grams. De venda en "La Villa de Parà", Fivaller (abans Ferran), 32; C. A. Vicenç Ferrer, Pl. Catalunya; J. Uriach & C.ª, S. A., Bruc, 49 i en altres establiments. Venda a l'engròs: C. E. P. A., Sant Baudili (Barcelona).

APARELLS FOTOGRAFICS
PRISMATICS - BINOCLES - CINEMES
PEL-LICULES - PATHE-BABY - MAQUINES
FONOGRAFS DE TOTES MENES - DISCOS, etc.
RELLOTGES - OBJECTES DE PLATA
JOIES - BRILLANTS
TOT de VERITABLE OCASIO
COMPRA, VENDA i CANVI
CASA BAGUES
Carrer de Sant Pau, 6 (prop Rambles) Tel. 14237
BARCELONA

CAMISERIES DEULOFEU
REBUDES LES DARRERES NOVETATS PER A LES TEMPORADES DE PRIMAVERA I ESTIU
Camises darrer model, confeccionades immillorablement, estil americà, obertes — Corbates, mitjons, cinturons, pijames i barnussos de gran moda. Excellent assortiment de gèneres per a CAMISES A MIDA
Call, 30, Plaça República, 3 — Telef. 19.873
BARCELONA
Rbla. Flors, 4 — Telef. 19657

COMPANIA TRASMEDITERRANEA
MADRID: Passeig de la Castellana, 14. — BARCELONA: Via Laietana, 2
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - CADIZ - CANARIES
Sortides setmanals els dissabtes, a les 12. Efectuaran el servei les motonaus «CIUDAD DE SEVILLA» i «VILLA DE MADRID»
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - PALMA DE MALLORCA
Sortides cada dia (llevat els diumenges) de Barcelona i Palma, a les 19 hores, per les motonaus «CIUDAD DE BARCELONA» i «CIUDAD DE PALMA»
SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA DE MALLORCA, BARCELONA - MAO I BARCELONA - EIVISSA
LINIA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANIA, NORD D'AFRICA I CANARIES. — Sortides quinzenals de Barcelona els dijous. LINIA COMERCIAL BILBAO - CADIZ - CANARIES, AMB ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESPANYA. — Sortides quinzenals de Bilbao els dijous. LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO POO). — Sortides el dia 17 de cada mes, amb escales a València, Càdiz, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife o Freetown, Santa Isabel de Fernando Poo, Bata, Kogo i Rio Benito pels vapors «PLUS ULTRA» i «LEGAZPI»
LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA
Sortides de Barcelona els dilluns i dijous, a les 20 hores «CIUDAD DE VALENCIA»
Preu a coberta: 9'00 pessetes. Bitllets d'anada i tornada a preus reduits
LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA - ALACANT - ORAN - MELILLA VILLA ALHUCEMAS - CEUTA I VICE-VERSA
Sortides de Barcelona cada diumenge, a les 8 hores; d'Alacant els dimarts, d'Oran els dimecres, d'Oran cap a Alacant els dimarts, i d'Alacant cap a Barcelona, els dimecres

Morenes, Fístules, Llagues
Furóncols, Eczemes, Clivelles i altres malalties de la pell. Es guareixen usant
Rumany
Tub, 5'80 ptes. Escudellers, 8; Casa Alsina, Passatge del Crèdit, 4, i altres Farmàcies i Centres d'Especifics

VENDA I CLINICA
D'ENCENEDORS
CASA SUBIROS
Hospital, 42 - Tel. 13651

FARRE PIJUAN
METGE ESPECIALISTA
PELL -- VIES URINARIES
DEFECTES SEXUALS
Rambla de Canaletes, 11, primer

MUDANCES
Conductores autos des de 10 ptes. b. serveis de Muntatge i Desmuntatge Casa Rojals, Camp Sagrat, 21 Telèfon 35804

El comerciant que només afavoreix els diaris de dreta perjudica els seus interessos, ja que amb la seva actitud partidista es fa mal veure dels ciutadans d'esquerra.

Ybarra y C.ª, S. en C.
Línies regulars de grans vapors per als destins que es detallen
SERVEI RAPID ENTRE BARCELONA I BILBAO
Sortides tots els DIMECRES a la nit cap a València, Alacant, Málaga, Sevilla, Vigo, Villagarcia, Corunya, Musel, Santander i Bilbao, alternant-se les escales de: Tarragona, Ceuta i Huelva cada dues setmanes; Sant Carles i Ferrol cada dues setmanes
SERVEI CORRENT ENTRE BARCELONA I BILBAO cada dues setmanes.
Sortides els DIVENDRES a la nit, cap a Tarragona, Sant Carles i Vinaroç, València, Cullera, Alacant, Cartagena, Aguilas, Almeria, Melilla, Motril, Malaga, Ceuta, Cadiz, Sevilla, Huelva, Vigo, Marin, Villagarcia, Ferrol, Corunya, Avilés, Musel, Santander, Bilbao i Pasajes.
SERVEI ENTRE BARCELONA, SETE I MARSELLA
Sortides quinzenals els dijous cap a Séte i Marsella
Servei quinzenal cap a GENOVA
La càrrega es rep al Tinglado de la Companyia, Moll del Rebaix. Telèfon 13585
SERVEI RAPID CAP AL BRASIL - PLATA per moto-transatlàntics correus espanyols
Sortides fixes cada 21 dies
Cap a SANTOS, MONTEVIDEO I BUENOS AIRES sortirà el dia 21 de maig del 1935, la magnífica motonau
«CABO SANTO TOMÉ»
que admetrà passatgers i mercaderies
La càrrega es rep fins la vetlla del dia de sortida, al tinglado núm. 1 del Moll de Balears. Telèfon 18274
VIA LAIETANA, 7 — TELEFON 22057
Consignataris:
Fill de Ròmul Bosch, S. en C.
VIA LAIETANA, 7 — TELEFON 22057

HOSTES I PENSIONS

CASA PARTICULAR 25 duros mes, magnifica habit., balc. carrer, sol, dutxa, telèfon, bany. Plaça Medinacell, 1.

EMPRESA MARES, facilita gratis pensions i habitacions. Rambla de les Flors, 30, 1er. 2.a

PARTICULAR desitja 1 hoste tot estar. Avinyó, 58, 2on. 1.a

PENSIO, 6 a 9 pessetes diàries, fixos des de 150 ptes. mes, tot confort. - Pl. Macià, 18, pral.

HABITACIONS dormir, tot estar. Passatge Bernardino, 6 3er. 1ra., Entrada carrer Hospital.

ARIBAU, 23, pral. 1ra. habitació balcó carrer tot estar 25 duros o sols menjar, 20 duros.

CEDEIXO habitació sols dormir. F. Lairet, 188, entresol, 2na.

FALTEN 1 o 2 joves tot estar. Sta. Rosa, 31, pral. 2na. Gràcia.

RONDA ST. ANTONI, 31, 1er. habitació tot estar per a un senyor.

DIVERSOS

VIATJANT s'ofereix per a Catalunya, ram de teixits i gèneres de punt. Amb bones relacions clienteia. Escriure a LA HUMANITAT núm. 150.

MODES, confecció acurada de vestits i abrics per a senyora i nena. - Preus moderats. Rocafort, 154, pral., 1a.

VENC BOTIGA comestibles amb habitació, bones condicions, per no poder atendre negoci. Escriure LA HUMANITAT núm. 203.

XALET modern, espaiós jardí i horta, a 26 minuts Plaça Catalunya. Venc o llogo immillorables condicions. Dirigir-se a LA HUMANITAT núm. 153.

ULLERES DE CONXA s'han perdut el diumenge al migdia entre carrer Setge i Parlament. Es gratificarà la devolució al carrer de Cano, 61, porteria.

CASA PARTICULAR lloga habitació, amb pensió o sense. Escriure amb referències a LA HUMANITAT núm. 208.

CAMIONETA FORD. Furgó 17 H P en bon estat. Venc, en bones condicions. Indústria, 336.

VENC AUTO d'ocasió 10 HP. bon estat i condicions immillorables. - Escriure a LA HUMANITAT núm. 161.

ANGEL MARTI. Taller d'enquadernació (Martinez de la Rosa, 17. Telèfon 75352 - Barcelona).

OFERTES I DEMANDES

MOSSO O COBRADOR, desitja cococació 45 anys i bones referències. Escriure a LA HUMANITAT núm. 534.

MODISTA s'ofereix a casa i a domicili. Preus econòmics. Rocafort, 154 pral. 1.a

SENYORETA taquimecanografa amb coneixements d'oficina dominant català i castellà, s'ofereix. Escriure a LA HUMANITAT núm. 162.

JOVE, sabent català i castellà s'ofereix per a despatx, magatzem o cobrador. Esc. LA HUMANITAT núm. 205.

NOI repartidor amb bicicleta. Corts, 452.

MERCAT D'OCASIONS
COMPRA / VENDA / CANVI
DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRIURE I DE COSIR, MALETES, DISCOS, etc.
TOT D'OCASIO
CORTS CATALANES, 414
Telefon 30422 — BARCELONA

ANUNCIS PER PARAULES
Les dues primeres ratlles 1'00 pesseta
Cada ratlla de més ..... 0'30 »

TEATRE I CINEMA

TEATRE BARCELONA

LA CHICA DE LA PENSION, tres actes de Pilar Millan Astray

Un bon dia que la senyora Millan Astray es va llevar de bon humor va dir-se mentre es pentinava: —Jo també sé fer sainets. I en faré un que el públic hi riurà i els cors sensibles hi ploraran.

I, tal dit tal fet, es posà a escriure «La chica de la pensión». De primer antuvi va tenir la gran pensada de fer passar l'acció en una casa de dispeses de Madrid i com que en una casa de dispeses hi ha d'haver dispesers tot seguit anà a cercar-los. Trobà tres estudiants, una cupletera, una actriu de vers i un baix d'òpera, aquests tres darrers sense contracta i els estudiants a punt d'acabar el curs. Després creà un originalíssim tipus de dispesera, el qual tipus havia d'ésser el més «assainetat» de l'obra, i, en efecte, féu que l'esmentada dispesera tingués mal gènit, digués paraulotes gruixudes i cada dia escurcés més les racions dels dispesers. A fi de remarcar amb més detall el caràcter aspre i autoritari d'aquest personatge, la senyora Millan Astray va tenir l'ocurrència que la tal dispesera cridés el servei al so d'una trompeta que sempre portava penjada al coll. Graciosa i original ocurrència que féu les delícies del públic.

I, finalment, l'autora modelà el personatge central de l'obra. Una serventa de la casa, humil i volenterosa criatura —òrfena de pare i mare—, que tenia el caparró ple de noveIleries i tothora palesava la seva mal digerida ilustració.

Aconseguits aquests personatges, la senyora Millan els va fer moure i els va fer parlar. I per ells mateixos ens assabentàrem que la dispesera de la trompeta no volia fiar ni al seu pare que li demanés; que el baix d'òpera ningú no el volia contractar i era deutor de dues setmanes de dispesa; que la humil serventa que, quan parlava feia sempre el boig, estava enamorada d'un dels tres estudiants i que els altres només entraven i sortien d'escena per tal de fer acte de presència i així animar el públic i els seus companys.

Així les coses, una tarda que tots estaven reunits al menjador de la casa, la ràdio anuncià que un senyor notari cercava la Pitaca —la serventa humil llegidora de novelles— per tal de fer-li a mans una herència de cinc milions de lires que el seu difunt i desconegut pare li havia deixat. No cal dir la sorpresa que tots tingueren. Des d'aquell instant la Pitaca va esdevenir en tota una senyora milionària, a la qual tots afalagaven per tal de treure-li quelcom. La Pitaca es mostrà generosa. Al baix d'òpera el féu empresari, a un mal estudiant li comprà un bar i a l'actriu que mai no treballava li comprà una merceria. Després d'haver així collocat els més necessitats, la Pitaca es recordà que estava enamorada i es posà a plorar. El seu estimat no la volia perquè era rica i ell era pobre; però, a la fi, tot es va arranjar, car féu donació de la seva fortuna a una institució benèfica. I així pau i després glòria.

Bé. I el sainet que va prometre fer la senyora Millan un matí, mentre es pentinava, on és? El sainet encara està per fer, car «La chica de la pensión» no té res de sainet i molt de comedieta blanca, comedieta sense suc ni bruc. Una comedieta en la qual l'acció és inversemblant, els personatges són falsos i el diàleg és d'un xaronisme que fa posar seriosa la persona més rialleta. En tota l'obreta no ha estat aconseguit ni el moment còmic ni el moment sentimental. Tot es desenvolupa en un ambient sense interès, en un ambient esvaït, passat, que recorda la llunyana jovenesa de l'autora. Si verament el sainet —gènere costumista— té com a fi el destacar un dels aspectes del viure d'un poble — generalment l'aspecte més popular — i la manera d'ésser dels seus tipus més pintorescos amb tots els seus defectes i virtuts, cal assegurar que «La chica de la pensión» no és, ni molt menys, cap sainet, car ni en l'ambient, ni en els personatges, ni en el tema d'aquesta comèdia, l'aspecte costumista no apareix per enlloc.

Inútilment la companyia que actua al Teatre Barcelona s'esforçà a donar una alenada de vida als personatges de «La chica de la pensión». Inútilment —malgrat la notable actuació de la senyoreta Leal— perquè no hi ha cap artista que faci el miracle de donar vida a personatges tan poc humans i tan poc originals.

LLUIS SOLER

Marcel Pagnol i la seva gran obra «Fanny»

No ha pas d'ésser pretensió nostra descobrir ací un autor que frueix de popularitat mundial, les obres del qual han estat traduïdes a la majoria d'idiomes. La nostra intenció és únicament patentitzar el nostre entusiasme i la nostra satisfacció pel fet de la incorporació de Marcel Pagnol a les files del cinema parlat, les immenses possibilitats del qual fou ell un dels primers a descobrir i proclamar.

La cinegrafiació de les seves famoses obres «Màrius» i «Topaze» —els èxits de les quals són prou coneguts— assenyala ja un apropament d'aquest jove i triomfant autor a les activitats cinematogràfiques. Però en aquelles ocasions prestà les seves obres i res més. Encara no gosà de ple donar ampli vol als seus desigs. Més tard, però, i a fi de permetre a les seves iniciatives i al seu enginy un més ampli desenvolupament i una més absoluta llibertat d'acció, fundà la Societat d'Autors Associats. D'ella en neixia, al cap de poc temps, la seva admirable pellícula «Fanny», obra que en el teatre estava ja batent tots els rècords de representacions i provocava justificat entusiasme en el públic.

El cinema ha donat ara a «Fanny» una major densitat, una més forta potencialitat evocativa, l'ha feta més real i més humana encara.

El cinema oferia a Marcel Pagnol un camp d'acció il·limitat i elements que al teatre li estaven vedats. I l'intel·ligent autor anà al cinema per a donar a la seva obra un més fort alè de vida. El cinema li permetia un ambient propi que ja no havia de concretar-se únicament en el diàleg, en el dibuix dels tipus de la seva obra, sinó que es desprenia del mateix escenari, del mateix lloc de l'acció que havia de desenvolupar-se en els mateixos indrets que evocava Pagnol.

Així veiem en aquesta «Fanny» cinematogràfica la veritable Marsella, amb les seves inconfusibles característiques, amb el seu sol mediterrani, la seva llum, el seu color, el bullici de la seva població cosmopolita, l'atmosfera única d'aquest meravellós port amb les seves típiques i velles cases cara a la mar, des d'on la vista vola vers horitzons infinits amb ànsies de viatge i d'aventura.

«Fanny», realitzada per Marc Allegret, és una formosa i espiritual pellícula, ja tendra, ja alegre, en la qual la rialla sol anar de la mà amb les llàgrimes. Més que un bella i lluminosa successió d'imatges, és com un fet verídic que es succeeix sota la nostra mirada. I és que Marcel Pagnol ha donat sinceritat vital a la seva obra, als senzills i simpàtics personatges que ha creat. Perquè ¿on trobaríem com en «Fanny» éssers tan profundament humans com el primmirat Cèsar, com aquesta tendrívola i sentimental Fanny, com aquest tros de pa de Panisse?

Per altra part, fora alguns lleugers retocs fets pel propi autor, el diàleg és el mateix de la peça teatral. Diàleg vivaç, lleuger, natural, ple d'ocurrències, meravellós d'espontaneïtat, amb les seves rèpliques àgils i ràpides que s'encadenen i es creuen amb un so alegre.

«Fanny» és una obra típica, una obra en fi que, en triomfar en el cinema, augmenta la merescuda popularitat de Marcel Pagnol.

JOSEP SAGRE

El senyor Pic que prohibeix uns films ordena la projecció d'uns altres

El senyor Pic i Pon ha disposat que la pellícula de la Ciutat Universitària, que li ha estat tramesa per la Junta de l'esmentada Universitat per a la propaganda i divulgació d'aquella magna empresa de cultura nacional, sigui exhibida a comptar des d'avui i durant tres dies successius al saló d'actualitats del Publi Cinema, del Passeig de Gràcia, mentre s'organitzen projeccions adequades en altres llocs de Barcelona i de tot Catalunya, a fi que l'opinió pública en general, i en particular la joventut, es facin càrrec de la transcendència i importància que per a l'esdevenidor cultural d'Espanya té la realització de la Ciutat Universitària, la qual sens dubte serà una de les primeres del món.

Avui, dijous, en sessió privada, s'efectuarà una projecció de dita pellícula, a la qual han estat invitades la Premsa i les autoritats en l'esmentat local del Publi Cinema.

RADIO

Emissió Ràdio Barcelona

PROGRAMA PER A AVUI, DIJOUS

7,15: Primera edició de «La Paraula», diari radiat de RADIO BARCELONA. — Discos.

8: Senyals horaris de la Catedral. — Lliçó de gimnàs radiat, a càrrec de la Federació de Gimnàstica.

8,20: Segona edició de «La Paraula», diari radiat de RADIO BARCELONA. — Discos.

9: Senyals horaris de la Catedral.

11: Senyals horaris de la Catedral. — Servei Meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

MIGDIA

12: Senyals horaris. — Secció Femenina. — Música selecta en discos.

EMISSIO DE SOBRETAULA

13: Senyals horaris. — Programa de discos variats.

13,35: Actuació de l'orquestra Siboney's.

13,50: Secció Cinematogràfica. Conversa cinematogràfica, per J. Cuesta Ridaura.

14: «La Paraula», emissió de les dues de la tarda. Informació de Barcelona. — Actualitats teatrals i musicals.

14,30: «Butlletí Oficial» de la Generalitat de Catalunya. — «El fet del dia», per Joan Alavedra. — Continuació de les Actualitats. — Borsa de Treball de «E A J-1».

15: «La Paraula», emissió de les tres de la tarda. Directament des de Madrid. Ministeris. Resum de la «Gaceta». — Sessió Radiobenèfica. — Discos escollits.

TARDA

16: «La Paraula», emissió de les quatre de la tarda. Informació general. — Programa de discos.

18: Senyals horaris. — Programa del Radioient. Discos a petició de senyors subscriptors de RADIO BARCELONA.

18,30: Suplement de «La Paraula», dedicat a la Secció Infantil de RADIO BARCELONA: Rondalles, contes, consells útils, etc.

18,45: Retransmissió des del Palau núm. 2 de Montjuïc, «Stand Casa Ford», concert per l'orquestra Demon's Jazz. — «La Paraula», emissió corresponent a un quart de vuit de la tarda. Informació de l'estranger, Barcelona, Madrid i províncies. — Cotitzacions de monedes.

NIT

20: «La Paraula», noticiari esportiu. — Programa de discos selectes.

20,45: Noticiari des de la redacció de «La Publicitat».

20,55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons.

21: Senyals horaris de la Catedral. — Servei Meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

21,05: Emissió a càrrec de Iva Esteller: «Si petite» (vals), P. Bayle-G. Claret; «Tango delle Capinere», Marino-C. A. Biscio; «Sing Me a Baby Song» (fox), G. Kahn-W. Donaldson; «Dulce amor» (vals), A. Nile-J. Sentís; «Please» (fox), J. Gis-R. Rainger.

21,40: Orquestra de RADIO BARCELONA: «Mazurka», M. Glinka; «Caixeta de música», H. Mannfred; «Minuet», T. Vela; «Preludi en Do diesi menor», S. Rachmaninoff.

22,05: «La Paraula», emissió de les deu i cinc minuts del vespre. Directament des de Madrid. Resum de les informacions radiades durant el dia.

22,15: Concert a càrrec de l'Institut Orquestral de l'Associació Obrera de Concerts, sota la direcció del mestre Joan Pic i Santasusana. Música germànica del segle XVIII: Obertura d'«Ifigencia Aulida», Gluck Minuet d'«Orfeus», Gluck; Cassació núm. 1, en Sol major (Suite), Mozart; Quartet en Sol major, op 12, Mozart (pel Quartet de Corda de l'Institut Orquestral. Violí I, Ricard Abelló; Antònia Pic, violí II; Maria Masheras, viola; Leandre Macià, violoncel); Simfonia núm. 13 en Sol major, J. Haydn (per l'Institut Orquestral de l'A. O. de Concerts).

EAJ-39 - RADIO BADALONA

Avui, dijous. — A les 12: Obertura: senyals horaris; música variada en discos. A les 13: Música d'obres líriques. A les 14: Música selecta. A les 14,30: Fi de l'emissió. A les 19: Obertura; senyals horaris; música simfònica. A les 20: Cotitzacions. A les 20,05: Música variada. A les 21: Noticiari i Servei Meteorològic. A les 21,15: Concert selecte, a càrrec del «Quartet Badalona». A les 22,15: Notícies de Premsa des de Madrid. A les 22,30: «Jazz». A les 22,45: Fi de l'emissió.

ALIMENTS DIETETICS I DE REGIM

Casa Sorribas

ESTOMAC I INTESTINS
DIABETIS — ALBUMINURIA — INFANCIA — ETC

CARRER LLURIA, 62

(entre Consell de Cent i Aragó)
SALMERON, 222
MANSO, 72 (davant del Mercat)

ELS ESPORTS

ELS PARTIT DE DIUMENGE A L'ESTADI

El gran partit Sunderland - Selecció Catalana serà completat amb la final de la Copa de Catalunya de rugby

Els jugadors del Sunderland arribaran demà

El programa del gran festival esportiu del vinent diumenge a l'Estadi no pot ésser superat en interès. A la magna importància del partit de futbol Sunderland-Selecció Catalana, amb el qual la Federació de Futbol demostra el seu gran interès a proporcionar encontres que, a més d'una gran expectació, puguin servir també d'estímul i escola als jugadors catalans, que forçosament millorarien la seva classe de joc amb el contacte freqüent amb equips de tan alta categoria com el del sots-campió britànic, ve a afegir-s'hi l'interès del partit de rugbi que el precedirà. Aquest encontre té una importància encara no igualada a casa nostra en aquest esport, tota vegada que és un partit decisiu per a l'equip del F. C. Barcelona, el qual, en cas de vèncer, s'adjudicaria el magnífic trofeu Copa Catalunya. Si la victòria fos favorable al seu contrincant, el R. C. Cornellà, cosa no pas impossible, tota vegada que la igualtat de forces dels dos equips contrincants és ben acusada, segons es desprèn dels resultats obtinguts en els partits que ambdós equips han jugat aquesta temporada entre sí: empat a zero, victòria del Cornellà i dues victòries del Barcelona.

No cal insistir en la importància del partit de futbol, prou coneguda pels aficionats d'aquest esport. La palesa a bastament el fet que gran demanadissa d'entrades i localitats per a aquest partit, des de molts dies abans de posar-se en venda el bitlletatge, hagi induït a la Federació de Futbol a l'obertura de dues taquilles oficials per tal d'estalviar molèsties al públic. Aquestes taquilles seran les del Teatre de Novetats i de la Plaça de la Universitat (taquilla de fusta), que començaran a funcionar des d'avui

Amb tots aquests motius de gran interès per als esportius, és de confiar que, recordant la finalitat benèfica de l'encontre i l'obra altament important que ve realitzant la Mutual Esportiva de Catalunya, a la qual està dedicada la jornada, l'Estadi registrarà un d'aquells plens tan rars que solament ha aconseguit en les ocasions en què l'espectacle tenia un interès tan acusat com el del vinent diumenge. Tots els esportius —tan sensibles a la vàlua d'obres perfectes, que ens posen, com la de la Mutual, en un lloc d'honor— copsaran a més de l'interès esportiu ben elevat d'aquesta jornada el poderós atractiu de la destinació benèfica a què està dedicada i cap d'ells no voldrà desaprofitar aquesta oportunitat única que, tot assegurant-li una tarda de vera fruïció esportiva, li ofereix la Federació de Futbol d'allargar generosament la mà per a aixecar les víctimes de l'esport de Catalunya.

* * *

Els jugadors seleccionats per a formar l'onze català són els següents:

Porters: Nogués i Martorell.

Defenses: Rafa, Blanc i Torrede. flor.

Mitgs: Guzman, Solé, Franco, Rosalench i Argemí.

Davanters: Prat, Escolà, Gual, Raich, Bosc, Cabanes, Morera, Domènec i Balmanya.

El famós equip «Sunderland», sots-campió d'Anglaterra, que actuarà diumenge vinent a l'Estadi de Montjuïc contra la Selecció Catalana, en partit a profit de la Mutual Esportiva de Catalunya (Foto Sagarra)

DIUMENGE VINENT, DIA 12, A LA TARDA

Gran partit internacional de futbol a l'Estadi de Montjuïc

SUNDERLAND contra SELECCIO CATALANA

(Sots-campió d'Anglaterra)

a benefici de la Mutual Esportiva de Catalunya

PREUS:

Entrada general (impostos inclosos)	3 ptes.
Seients Nord i Sud (amb entrada)	4 »
Tribuna lateral superior (íd. íd.)	6 »
Tribuna lateral inferior (íd. íd.)	8 »
Tribuna principal superior (íd. íd.)	10 »
Tribuna principal inferior (íd. íd.)	12 »
Llotges pis, amb sis entrades	100 »
Llotges terreny, amb sis entrades	75 »

Taquilla oficial, sense recàrrec, al Teatre Novetats

El Campionat Copa d'Espanya

PARTITS CORRESPONENTS A LA JORNADA DE DIUMENGE

Sporting de Gijón - Valladolid.
Atlètic de Madrid - Arenas.
Espanyol - Badalona (dissabte)
València - Hèrcules.
Elx - Betis.
Irún - Saragossa.

El partit Portugal-Espanya produí una recaptació de 135.000 pessetes

Lisboa, 8. — Segons s'havia calculat, l'encontre entre Portugal i Espanya ha estat beneficiós per al futbol portugués.

En l'Estadi de Lumiar s'ha batut el rècord de recaptació. El total de l'ingressat a taquilla s'aproxima a les 135.000 pessetes.

A resultes de l'excellent tanteig obtingut pels portuguesos, el ministeri d'Obres Públiques ha donat ordres perquè comencin amb tota diligència les obres de l'Estadi Nacional, ja que es té el propòsit ferm i decidit que aquest terreny estigui acabat per a dintre d'un any.

Gaztañaga vencé Tony Herrera per k. o. a la tercera represa

L'Havana, 8. — S'ha celebrat l'anunciat combat de boxa entre els pesos forts Isidor Gastañaga i Tony Herrera, campió de Cuba de totes les categories.

La lluita, que estava concertada a la distància de deu represes, acabà a la tercera, pel fet que, després de castigar durament al cubà, el basc posà «knock-out» Herrera.

Gastañaga pesà 93 quilos justos i Herrera 79'500 quilos.

LA I VOLTA CICLISTA A ESPANYA

Max Bulla, en una jornada sense interès, s'adjudica l'etapa Tortosa-València

València, 8. — Es difícil per als que venim seguint aquesta prova la ressenya de l'etapa d'avui.

Ja en les etapes Saragossa - Barcelona i Barcelona - Tortosa pocs foren els fets dignes d'esment, però encara que pocs, ni hagué algun: rebentades, atropells, incidents més o menys destacats. Quelcom hi hagué. Avui, res no ha ocorregut que pugui interessar el lector.

Això s'explica fàcilment si diem que al Paseo de la Alameda de València, final de l'etapa, es presentaren els 32 corredors en compacte grup; solament uns quants, pocs, entraren després d'uns segons.

L'Alameda, lloc de perfecta disposició per a una arribada, per la seva recta magnífica per a l'esprint final, està plena d'espectadors.

Els organitzadors i les autoritats ho han disposat tot perfectament per tal que hi hagi el degut ordre, però això no s'aconsegueix. Apenes entren els corredors Bulla, Canyardo i Deloor, que entren per aquest ordre, el públic es llença a la carretera i el nombrós grup que el segueix a pocs metres ha d'ésser clasificat en el cinquè lloc, ja que és impossible assenyalar l'ordre d'entrada.

Als 38 segons del primer, passa la cinta d'arribada el madrileny Mula, i pocs segons després ho fa l'italià Luiggi Barral.

En vencedor ha emprat una velocitat mitjana de 31'476, i després d'aquesta etapa la mitjana general de Gustau Deloor és de 30'380.

1. Max Bulla, 5 h. 58 m. 22 s.
2. Van der Ruit, igual temps.
3. Canyardo, igual temps.
4. G. Deloor, igual temps.
5. Cepeda.
6. Figueres.
7. R. Ruiz Trillo.
8. Cardona.
9. Pou.
10. Sancho.
11. Bachero.
12. Digneff.
13. Molina.
14. Ginés.
15. Ballinger.
16. Bianchi.
17. Esteve.
12. Bailón.
19. A. Deloor.
20. Blackmann.
21. Adam.
22. Fayolle.
23. Amberg, tots amb el mateix temps del vencedor.
24. Molinar, 5 h. 58 m. 32 s.
25. M. Ruiz Trillo, igual temps.
26. Gimeno, igual temps.
27. Montes, 5 h. 58 m. 40 s.
28. Tuero, igual temps.
29. Gonzàlez, igual temps.
30. Valentyn, igual temps.
31. Mula, igual temps.
32. Barral, 5 h. 59 m. 19 s.

CLASSIFICACIO GENERAL

1. G. Deloor, 59 h. 54 m. 48 s.
2. Digneff, 60 h. 3 m. 18 s.
3. Canyardo, 60 h. 3 m. 27 s.
4. Molinar, 60 h. 7 m. 42 s.
5. Barral, 60 h. 16 m. 58 s.
6. Max Bulla, 60 h. 23 m. 49 s.
7. Blackmann, 60 h. 34 m. 1 s.
8. A. Deloor, 60 h. 34 m. 1 s.
9. Bianchi, 60 h. 33 m. 07 s.
10. Fayolle, 60 h. 35 m. 7 s.
11. Van der Ruit, 60 h. 45 m. 52 s.
12. Valentyn, 60 h. 52 m. 25 s.
13. Amberg, 60 h. 54 m. 32 s.

El repartiment de premis del II Gran Premi de Sants

La Secció de Cultura Física de l'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant, assabenta, per mitjà d'aquestes ratlles, que avui, a les deu de la nit, al local de l'Ateneu, es lliuraran els premis de la cursa atlètica II Gran Premi de Sants, precedida per una conferència a càrrec del doctor J. Armengol de Llano, sobre el tema «L'exercici com a medi de guariment».

VII EXPOSICIO INTERNACIONAL del AUTOMOVIL
DEL 3 AL 13 MAIG
PALAUS PARC MONTJUIC
BARCELONA
VISITEU-LA

El Quart Concurs de Teatre Català Amateur

El Jurat --- Més companyies inscrites

Atenent al considerable nombre de companyies concursants, que farà que en un mateix dia coincideixi l'actuació de diverses formacions i en diferents indrets de Catalunya, enguany ha estat també necessari ampliar el Jurat, per a integrar el qual han estat elegits per unanimitat: Ignasi Agustí, Joan Alavedra, Marià Amat, Josep Artís, Andreu A. Artís, J. Bernat i Duran, Prudenci Bertrana, Alexandre Cardunets, Lluís Capdevila, Ambrosi Carrion, Josep Cariteu, Miquel Cliviller, Florenci Cornet, Agustí Collado, Vicenç Coma i Solei, J. Cortés Vidal, Pompeu Crehuet, Joan Cumellas, Guillem Díaz Plaja, Lluís Elies, Domènec Guansé, Angel Ferran, Josep M.ª Folch i Torres, Josep M.ª Francès, Enric Forcada, Francesc Curet, Joan Fernàndez Castanyer, Josep Lleonart, Enric Lluelles, Santiago Marco, Víctor Moré, J. Millàs-Raurell, Martí de Riquer, P. Mauri Ribas, Lluís G. Manegat, Jaume Marill, F. Mas Abril, J. Navarro Costabella, Armand Oliveros, Ricard Opisso, Ventura Plana, Miquel Poal Aregall, Albert Piera, Segimon Rovira, J. Roig-Guivernau, Jaume Rosquellas i Alessan, Tomàs Roig i Llop, Joaquim Renart, J. Soler Parcerisa, Octavi Saltor, Lluís Soler, Gracià Sànchez Boxa, Modest Sabaté, Joan Tomàs, Emili Tintorer, J. F. Vidal Jové, Carles Soldevila, P. Vinyoles Vivet, Ramon Vinyes i Baldomer Xifré. Presideix el Jurat: Lluís Masriera.

De secretaris actuaran: Claudi Fernàndez Castanyer, Josep Güell, Josep Julià, Antoni Massoni, Pere Puig, Lluís M. Puiggari, Gregori Sierra, Martí Soler, Manuel Roca i Josep Vallès.

Més companyies concursants, són: «Quadre escènic Mossèn Cinto», de Barcelona, dirigit per Andreu Guixer. Pertany a la primera categoria de la secció «A». Representarà imposada: «La festa del carrer», d'Enric Lluelles. Lliure elecció: «A posta de sol» (estrena), d'Ambrosi Carrion.

«Casal Catòlic de Sant Andreu», de Barcelona, Sant Andreu. Dirigit per Isidre Aloy i Grau. Pertany a la secció «C». Representarà imposat: el primer acte de «La Creu del Sud» de Ramon Vinyes. Lliure elecció: el segon acte de «La fallida», de Josep Prat.

«Societat Iris», de Mataró. Dirigida per Leandre Vilaret i Padern. Pertany a la primera categoria de la secció «A». Representarà imposada: «La festa del carrer», d'Enric Lluelles. Lliure elecció; el segon acte de «Víctor Daura», de J. Navarro Costabella.

«Unió Liberal», de Granollers. Rigida per Amador Garrell i Alzina. Pertany a la primera categoria de la secció «A». Representarà imposada: «La festa del carrer», d'Enric Lluelles. Lliure elecció: «El crim de mitja nit» (segon acte), de Lluís Capdevila.

«Agrupació d'Art Dramàtic Renaixement», de Cassà de la Selva. Dirigida per Ermengol Roura i Tuneu. Pertany a la segona categoria de la secció «A». Representarà imposat: el primer acte de «La mitja taronja», de Josep M.ª Arnau. Lliure elecció: el primer acte de «La Fosca», de Florenci Cornet.

«Agrupació Teatral Farnès», de Santa Coloma de Farnès. Dirigida per Josep Martí Parramon. Pertany a la primera categoria de la secció «A». Representarà imposada: «La festa del carrer», d'Enric Lluelles. Lliure elecció: el tercer acte de «L'Hostal de la Glòria», de Josep M.ª de Sagarra.

Vegeu demà al CAPITOL
«EL NOVENO HUESPED»
per Genevieve Tobin i Donald Coock. Distribuïda per CIFESA

DEMA ESTRENA AL CINEMA CAPITOL DE L'OBRA MES COMICA DE L'ANY

Caballeros de copa y espada

Divertides aventures viscudes per WHEELER i WOOLSEY
La cosa més divertida al llenç... No deixeu de veure-la... Un film RADIO, naturalment!

«El Nostre Teatre»

Aquesta publicació acaba d'editar en els seus números 28, 29 i 30, respectivament, les obres «Dues dones per un home», de J. Roig-Guivernau, una farsa de fina comicitat; «El jutge està malalt», de Fages de Climent, amb ilustracions musicals del mestre Jaume Pahissa, i «Victor Daura», l'excellent comèdia de J. Navarro Costabella.

Entre les obres d'imminent publicació es destaquen «El veritable amor», l'exquisida comèdia d'Agustí Collado; «Cataclisme», de Joan Oliver, i «Midas, rei de Frígia», l'obra de N. M. Rubió i Tudurí, que en el Concurs Ignasi Iglésies 1934 aconseguí arribar a finalista.

El banquet de comiat a Mercè Nicolau

La Comissió organitzadora del banquet-homenatge a la primera actriu Mercè Nicolau, per la seva excellent labor artística al front de la Companyia Oficial Catalana durant la temporada 1934-35, que acabarà amb les funcions del pròxim diumenge al Teatre Poliorama, continua rebent nombroses inscripcions, prova indubtable de l'enorme simpatia que s'ha guanyat l'homenatjada, la qual, a part els seus èxits personals, ha sabut donar a aquesta temporada oficial un to de dignitat artística que s'ha fet mereixedora dels més sincers elogis.

El banquet se celebrarà el pròxim dissabte, a les dues de la tarda, al Restaurant Joanet, de la Barceloneta. Poden adquirir-se els tiquets a l'Administració del Teatre Poliorama, al preu de 12 pessetes.

TEATRE ESPANYOL
LAS MIL Y DOS NOCHES
MERAVELLOSA I ATREVIDA FANTASIA ORIENTAL

SETMANA DE LA PERFUMERIA NACIONAL

11.500 Ptes. de premis
als compradors de les perfumeries que ostentin aquest cartell
Exigiu un tiquet per cada cinc pessetes de compra
Del 13 al 19 de maig del 1935
OBSEQUIS DE FLORS

Dijous, 9 de maig del 1935

la humanitat

Barcelona — Any IV — Número 1.003

DICTADURA A PORTUGAL

La policia ha descobert un complot cívico-militar contra la Dictadura

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

	Ptes.
Suma anterior	81.746'45
VALLFOGONA DE RIUCORB (segona llista):	
Pasqual Gasol	1'—
Pep del Pere	1'—
Lluís Tudó	1'—
J. C., un que votarà Companys	1'—
Magí Farré Ametlla	1'—
Ramon Llobet Llobet	2'—
Un cubà català	5'—
Ramon Llobet Ametlla	2'—
Jaume Cardona	1'—
Ramon Llobet Morera	1'—
Josep Jou	1'—
Un republicà...	1'—
Casimir Cardona	1'—
Francesc Torres	1'—
Ricard Minguella	1'—
Ramon Corbella...	1'—
Miquel Foix	1'—
Magí Clarabó	0'50
Jaume Benet	0'50
Un que no és res	1'—
Francesc Minguella	1'—
CASTELLO D'EMPURIES:	
A la memòria de J. Compte .	2'—
Corresponsal de LA HUMANITAT	3'—
Pere Batllori Capallera	3'50
Joan Pagès Ferran	3'—
Joan Arlà Resta	3'—
Un agricultor, a la memòria de Jaume Compte	5'—
Patric Brugués	1'—
Pere Parnau	1'—
Pere M. Suñer	2'—
Francecs Bardés	1'—
Josefina Amorós Vidal	2'—
Josep Juncà	1'—
Esteve Llovet	2'—
Un esquerrà	2'—
Un empordanès honrat	2'—
J. Pujol	2'—
Jaume Barceló	2'—
F. B. C.	2'—
Un ex-empresonat	2'50
Carme Vidal	1'—
Enric Hugas	2'—
Joan Batlle, a la memòria de J. Compte	1'—
Antoni Guerra	1'—
Miquel Pairó	1'—
Joaquim Torrent	2'—
Francesc Suñer	1'—
Miquel Puignou	1'—
SEGURA:	
Antoni Tarragó	2'—
Celestí Salvanes	2'—
Ramon Tarragó	2'—
Joan Tarragó	1'—
Antoni Salvanés	1'—
Un simpatitzant d'esquerra.	2'—
Ramon Perelló	1'—
Josep Saltó	1'—
Llorenç Casany	1'—
Jaume Marimón	2'—
Josep Jové	1'—
Magí Gabarró	0'50
Isidre Balcells	1'—
Víctor Tort	1'25
Lluís Marimón	2'—
Martí Perelló	1'—
Evarist Tort	1'25
Grup d'esquerrans d'Olban:	
Un republicà d'esquerra ...	5'—
Una obrera	2'—
Un poca-roba	1'—
Una família esquerrana	1'—
Josep Camprubí	1'—
Josep Faure	0'50
Antoni Armengol	1'—
Gil Vilalta	0'50
Josep Vilalta	1'—
A la memòria de l'Avi	1'—
Josep Companys	1'—
Josep Parella	1'—
Josep Freixa	0'50
Un pres	1'—
Josep Vatllaura	0'50
Pau Prat	1'—
Josep Solé	1'—
Colell	1'—
Llorenç Vilalta	1'—
Un azañista	1'—
Un independent	1'—
Joan Armengol	1'—
Josep Costa	1'—
Pere Turné	1'—
Jaume Gibanya	1'—
Isidre Estrada	2'—
Joan Colell	2'—
Pere Rafart	2'—
Domènec Rafart	2'—
Un pres	1'—
Joan Codina	2'—
Salvador Perarnau	0'20
Marcel·lí Colell	0'20
Ramon Reig	0'20
Una família d'esquerra	5'—
Jaume Casacuberta	0'20
Emili Vilardell	1'—
Josep Reig	1'—
Valentí Vilardell	0'50
Gonçal Solà	0'50
Josep Comellas	0'50
Josep Faura	0'50
Un de bona voluntat	0'30
Joan Casellas Noguera	1'—
Pere Furnell	3'—
Josep Fígols	1'—
Joan Vila	1'—
Ramon Carreras	1'—
Benet Pujol	1'—
Família d'esquerra	2'—
Carme Solà	1'—
A la memòria de l'Avi	1'—
Una família esquerrana	1'—
Ramon Codina	1'—
Ventureta Clotet	1'—
Ramon Pous	1'—
Vicenç Simon	1'—
Valentí Sanz	1'—
Josep Sanz	0'50
Joan Fígols	1'—
Ramon Comellas Macià	1'—
Montserrat Codina	1'—
Josep Pons	0'10
Antoni Besa	1'—
Jaume Colell	1'—
Valentí Carreras	0'50
SABADELL (tercera llista):	
Joan Patiras	0'50
F. D. B.	0'50
Borràs Domènech	0'50
Un de Gironella	0'50
Ramon Sapés	0'50
Joan Barra	0'50
Un de bon cor	0'50
X. X.	0'50
Un català	0'50
Un nacionalista	0'50
Un rabassaire	0'50
Barufer i Prunera... ...	0'50
Català	0'50
Baldomer Bacós	1'—
Un catalanista	1'—
Pep de Roda	1'—
Josep Novell	1'—
Un vigatà	0'50
Un sense treball	0'50
Cisquet Llanes	1'—
Avi rabassaire	1'—
Dos rabassaires	1'70
Joan Carceller	1'—
Un ferm federal	1'—
P. P. P.	0'35
Jaume Alsina	0'50
Joan Pous	0'50
Un federal de cor	0'50
Valentí Codina	1'—
Joan Falguera	1'—
X. X.	1'—
M. E.	0'50
Un rabassaire	1'—
Un rabassaire	1'—
Josep Sànchez	1'—
Dídac Pinyol	1'—
R. Cantó	1'—
A la memòria de Macià	0'50
Joan Fuaté	0'50
Evarist Viliegas	1'—
Per Catalunya	0'50
Un amant de la llibertat ...	2'—
Francesc Linares	2'—
Salvador Domènech	0'25
Un grup de federals de la Creu Alta	119'—
Un de la causa, —95. La seva dona, la seva mare i la seva cunyada	5'—
Angel Mas	0'25
Fecund Papell	0'25
M. Benet	0'25
Josep Llagostera	0'25
Josep Jové	0'25
Josep Esteve	0'25
Eduard Quero	0'25
Francesc Roig	0'25
Llorenç Alonso	0'25
Pere Anglés	0'25
Jaume Aris	5'—
Suma i segueix	82.090'45

Dèl sorteig de l'onze de Maig hem rebut de diversos senyors les següents participacions:

Manuel Fàbregas, una de 0'50 ptes. del núm. 22.699, i una altra del número 34.757.

Apol Nayen, una de 5 ptes. del número 28.796.

Família Domingo, una de pesseta del núm. 32.981.

J. T., una de 50 cèntims del número 34.616 i una altra del número 32.880.

Pere Patau, dues de 50 cèntims del núm. 339.

Angela Azàis, una d'una pesseta del núm. 28.632.

Matrimoni Espel, una d'una pesseta del núm. 30.845.

Valentí Alcrudo, 5 d'una pesseta del núm. 21.657.

Maria Casadevall, una d'una pesseta del núm. 3.226.

Tarsol Service, una de dues pessetes del núm. 26.420.

Comissió de Festes del carrer Trinxant, una d'una pesseta del núm. 8.394.

Del profit d'una rifeta, una d'una pesseta del núm. 19.688.

Un gra de sorra, una d'una pesseta del núm. 9.129.

RECTIFICACIONS

En la llista publicada l'onze d'abril dèiem que Rosa Mas ens havia lliurat una participació d'una pesseta del número 8.436 del sorteig de l'onze de maig, enlloc de l'onze d'abril.

En la llista publicada ahir anotem una pesseta a Montserrat Latorres i Gaya enlloc de 2; amb tot, la suma total estava d'acord amb la quantitat rebuda.

Al Poliorama

FESTIVAL DE GERMANOR CATALANA

El proper divendres a la nit, al Teatre Poliorama, tindrà efecte un festival de Germanor Catalana sota l'interessantíssim programa:

I. Es posarà en escena, el més gran èxit de la temporada de Teatre Català, del celebrat autor Lluís Elies, en tres actes MADAME, per la Companyia Nicolau-Martori.

II. Gran acte de concert, duo de l'obra EL SOMNI DE LA IGNOCENCIA, per la nena A. Giménez i el nen J. Cebrian, de l'Orfeó infantil «Sempre Avant» de l'Ateneu Obrer del Districte VI.è.

Quartet vocal SANTA CECILIA.

El notabilíssim tenor EUSEBI CARASUSAN i la cèlebre parella d'actors còmics, cedits galantment per l'empresa del Teatre Còmic ALADY I LEPE interpretaran el més escollit de llur repertori.

Mestre acompanyant, professor de l'Orfeó infantil, FRANCESC AMER.

Piano cedit galantment per la casa «Izabal».

Aquest acte de concert es podrà modificar si per motius aliens a la voluntat dels organitzadors, així ho obligués.

Per invitacions: Viladomat, 74, baixos, telèfon 32118; Ateneu Català Republicà, Aribau, 98; Bar Sardà, Muntaner, 130 i Bar Alfredo, Mallorca, 142.

Focs de Bengala

ICEBERGS

Aquelles enormes muntanyes de glaç que floten per l'Oceà i produeixen catàstrofes com la del «Titànic», han estat sempre i són encara el terror de la navegació. En altres temps hom s'hi feia a canonades. Avui, però, ha estat descobert un producte, la «thermite», barreja d'òxid de ferro i pols d'alumini, la qual provoca una temperatura de 2.000 a 3.000 graus C. Si hom diposita 50 quilograms del producte damunt el més ben plantat dels «icebergs» aquest es desjà com un bolado, es fon com una dama madura i soltera que escolta una confessió d'amor...

En els nostres oceans polítics és freqüent que s'hi congriïn «icebergs» d'aquests, blocs glacials i enormes, contra els quals s'estabellen les naus de l'honestedat i de l'entusiasme. Els blocs sovint van a la deriva, però això no els priva d'ésser altament perillosos per als navegants d'altura que es proposen, d'una manera digna, solcar les ones proceloses de la política actual.

No sé si algun dels nostres savis «braint-trust» descobrirà una «thermite» per a dissoldre els conglomerats de la «frescura» partidista. Ara com ara són els conglomerats els que ens dissolen a nosaltres.

J. M. FRANCES

EL DOCTOR AIGUADER EN LLIBERTAT PROVISIONAL

L'auditor de la Divisió, senyor Ignasi Grau Singla, manifestà ahir als reporters que fan informació en aquell centre oficial, que havia concedit la llibertat provisional al doctor Jaume Aiguader, el qual es troba en preso atenuada al seu domicili, a fi i efecte que pogués dedicar-se a les seves tasques professionals.

Digué que aquesta era una cosa de justícia, tota vegada que el fiscal no arribà a demanar-li la presó correccional en les seves conclusions i que el jutge ha informat favorablement la petició feta pel doctor Aiguader.

També digué que tan aviat com es complimentessin els tràmits de rigor, es portaria a cap l'alliberament.

El missatge d'A. C. R. al President de la República

En compliment de l'acord adoptat pel Consell General d'Acció Catalana Republicana, el Consell Executiu d'aquest partit ha enviat al President de la República un missatge en el qual se li exposa, en la seva qualitat de Magistrat al qual principalment incumbeix la salvaguarda de la Constitució, la situació de la política a Catalunya.

Aquest missatge comença parlant de la situació irregular de Catalunya dintre la situació equívoca del règim. Diu que els inculpats en els fets d'octubre estan sota la jurisdicció dels tribunals i que cal distingir entre persones o institucions i tot un poble. Per això es necessari donar el crit d'alerta per tal d'evitar que continuï la trista història d'Espanya.

El Comte duc d'Olivares, de tan funesta memòria, en un memorial presentat a Felip IV va aconsellar com a mitjans per a desposseir Portugal i Catalunya de llur autonomia «fer que s'ocasioni un tumulte popular gran». Existeixen avui dia indicis ben concrets per a creure que no són abandonats del tot aquells mitjans. Hi ha paraules ben clares del senyor Gil Robles i de l'ex-ministre de Governació Salazar Alonso, i, sobretot, hi ha l'actitud vacil·lant del general de la Quarta Divisió quan el 6 d'octubre, en la qual no es refusa la possibilitat de sublevar-se.

Davant d'aquests fets tan greus, cal recordar el Sr. President del Consell de Ministres la seva promesa formal de respectar absolutament l'Estatut de Catalunya mentre no sigui revisat dintre de la Constitució. Es ben clar que des del 7 d'octubre impera a Catalunya un règim totalment arbitrari. Això de faltar a la llei amb l'excusa d'imposar-la és un vell sistema de la monarquia sobrerament conegut a Catalunya, el qual va portar, per a reprimir el pistolerisme, la conversió en pistolers els agents del govern.

El primer d'octubre el President del Consell de Ministres, des del banc blau, va manifestar que la llei catalana dels contractes de conreu «s'ajustava en els seus termes a la sentència del Tribunal de Garanties, car el Parlament de Catalunya legisla en allò sobre el qual té atribucions». En efecte, aquesta llei, per una simple ordre del general de la Divisió, fou deixada sense efecte i es digué que quedarien compresos en el ban d'estat de guerra tots els que s'atenguessin al compliment d'aquella llei. Inútil parlar d'altres lleis, com la municipal. N'hi ha prou per a assenyalar un atac directe a la Constitució la llei per la qual es pretén establir a Catalunya un règim provisional.

Segons l'article 11 de la Constitució, l'Estatut, una vegada aprovat, serà la llei bàsica de l'organització de la Regió autònoma i l'Estat espanyol l'emepararà com a part integrant del seu ordenament jurídic. Es anticonstitucional, doncs, qualsevol llei que vulneri l'Estatut de Catalunya; suspensió de les facultats del Parlament català, atribució al Governador general de totes les funcions i facultats que l'Estatut atribueix al President i al Consell Executiu de la Generalitat, nomenament d'una comissió de revisió de traspassos de serveis i d'altres, com la d'ensenyament, que no seria molt difícil de saber com estaran redactades.

El missatge continua dient que, perquè el nou règim establert a Catalunya es diferenciï el menys possible del de la dictadura primoriverista, s'ha usat de la difamació, que ha culminat en la indignitat comesa en els components del Patronat Universitari, i de la delació. Per altra banda, en aixecar-se l'estat de guerra, a Catalunya s'ha lliurat l'ordre públic a l'autoritat militar, com si hi hagués gaire diferència entre ambdós règims.

Tot plegat, afegit a la destitució en bloc dels jutges municipals, fa que Catalunya visqui fora de la Constitució, en plena dictadura, com si l'autonomia fos un règim de posar i treure.

Catalunya, en temps del primer Borbó, ja va travessar una situació semblant, i això avui no pot repetir-se. Catalunya vol governar-se i no vol ésser governada des de fora. Si el poble de Catalunya es desenganya de la República, la conseqüència és òbvia: un extremisme treballa a favor d'un altre.

«Acció Catalana Republicana és una agrupació política de catalans sincers i sincers republicans —diu textualment el missatge, en els seus paràgrafs últims— que posàrem el nostre esforç a preparar l'adveniment de la República i que, després de proclamada, l'hem servida lleialment a les Corts Constituents, al Govern, a l'Administració, a la Premsa, als mítings, al carrer. Vàrem entestar-nos a demostrar al nostre poble, perquè ho crèiem sincerament, que l'enemic de la seva llibertat era solament el règim, el règim monàrquic. Però avui, com a catalans, veiem amb dolor que l'antiga hostilitat es repeteix; veiem el nostre país, al qual les Corts Constituents reconegueren la seva autonomia, sotmès a un règim autocràtic sota la dictadura del caprici; veiem, amb dolor també, com a republicans, que la República està perdent un dels seus més ferms puntals, la càlida adhesió de Catalunya. Per a descàrrec de la nostra consciència de ciutadans, ens adrecem a S. E., personificació del règim, i en S. E. a tots els poders i a tots els ciutadans de la República, per a advertir en temps oportú el perill.

El respecte mateix que debem al President de la República ha posat en les nostres paraules la major franquesa en exposar aquesta petició nostra única, clara, inexcusable: QUE ES COMPLEIXI LA CONSTITUCIO.»

Disposició de Mussolini contra productes espanyols

Roma, 8. — La «Gaceta Oficial» publica un decret del ministre d'Hisenda pel qual es deroga el decret de 28 de desembre del 1934 que aplicava a alguns productes d'origen i procedència d'Espanya taxes especials de compensació.

L'ORDRE PUBLIC

*

LITERATURA PORNOGRAFICA

A la Ronda St. Pere, la policia detingué Amadeu Rodríguez, el qual portava un paquet amb novelles pornogràfiques.

DE L'INTENT D'ATRACAMENT A UNA FABRICA

El Jutjat núm. 13 estigué a la presó per tal de prendre declaració als detinguts processats per l'autoritat militar amb motiu de l'intent d'atracament a una fàbrica de corbates del carrer Camp Sagrat. Els detinguts són estrangers i es diuen: Giulio Giovanni i Georges Atanasse Dinel. Al primer li fou ocupada una pistola.

Els processats negaren que pensessin portar a cap cap delicte i es justificaven dient que feia pocs dies que eren a Barcelona.

El Jutjat acordà ratificar el processament i el sumari ha passat a l'Audiència per al Tribunal d'Urgència.

EN LLIBERTAT

El Jutjat núm. 12 posà ahir en llibertat Josep Pérez, el qual estava detingut com presumpte complicat en un robatori a mà armada.

UN QUE SE'N VA

Visità al cap de policia el general De Miguel per tal d'acomiadar-se d'ell.

DETENCIO D'UN RECLAMAT

Agents de la brigada especial detingueren Francesc Martín Blasco reclamat pel Jutjat núm. 9 per tinència il·lícita d'arma.

LLADRES DE FIL TELEGRAFIC DETINGUTS

Entre Montcada i Sant Andreu, de la línia del F. C. del Nord, foren detinguts Pasqual Bernat Maron i Eusebi Arcos Pubilla, els quals acabaven de tallar els fils telegràfics propietat de l'esmentada Companyia.

Digueren que se l'anaven a vendre perquè no tenien diners per a menjar. En duien 70 quilos.

Els foren ocupades les eines corresponents i a més a més, ambdós tenen antecedents com a professionals del robatori.

LES ELECCIONS DE IUGOSLAVIA

Gratz (Austria); 8. — Informes de bona font, procedents de Zagreb, diuen que han continuat els desordres electorals en diversos llocs de Croàcia, i que en un sol districte electoral hi han hagut 3 morts i diversos ferits, per haver fet foc la policia contra els manifestants.

* * *

Belgrad, 8. — Als cercles ben informats es pronostica una forta dictadura, com a conseqüència de la victòria oficial aconseguida per la candidatura governamental en les eleccions generals del diumenge.

Als cercles oposicionistes es segueix dient que les eleccions no han estat sinceres.

* * *

Belgrad, 8 (oficial). — A primera hora d'aquesta tarda han estat facilitats els resultats definitius de les eleccions celebrades el passat diumenge, que són els següents:

Llista governamental, encapçalada pel senyor Jevtich: 1.738.390.

Llista de l'oposició, encapçalada pel líder croata, doctor Machek: 983.248.

Un comentari francès a la solució de la crisi

Llegiu LA HUMANITAT

París, 8. — «Le Temps» comenta la crisi espanyola en el seu article de fons, i entén que la solució no deixarà de provocar sorpreses en els cercles polítics de l'altre costat del Pireneu.

«En efecte —afegeix— quan des de fa ja diverses setmanes es preconitzava l'ampliació cap el centre esquerra de la majoria parlamentària i del Govern, com a únic mitjà d'obtenir una estabilitat suficient del Poder central, s'assisteix ara, en realitat, a la constitució d'un Ministeri de dreta presidit pel cap del partit radical que assumeix, per dir-ho així, la direcció dels negocis».

Llegiu LA HUMANITAT

«A força de flexibilitat —continua dient el periòdic—, el senyor Lerroux ha aconseguit formar un Govern viable; però no ha pogut fer-ho més que cedint totalment a les exigències del cap d'Acció Popular. Sota el nom del senyor Lerroux, apareix, doncs, una combinació de dretes amb influència preponderant del senyor Gil Robles.

L'esdevenidor depèn ara, a l'altre costat dels Pireneus, de l'habilitat amb què el cap de l'Acció Popular Catòlica sàpiga adaptar-se a les circumstàncies i no deixi comprometre les seves millors possibilitats d'èxit a les impaciències dels seus partidaris».

EL SENYOR VENDRELL VOL ESSER GENERAL D'URBANS

Aquell senyor Vendrell de la Lliga que fou nomenat oficial de la Guàrdia Urbana sense ésser ni empleat municipal, no es conforma. En la reorganització de la Guàrdia Urbana li pertocà passar a Cerimonial, però en venir el senyor Pic i Pon a reorganitzar novament la Guàrdia, tornà a passar al lloc que havia ocupat. Ara, però, la cosa li sembla poc. Vol compensacions pel que es veu. I per cert que entre els oficials li ha correspost un lloc privilegiat, el d'oficial secretari, però l'home, que pel que es veu té ambicions d'arribar amunt, ha dirigit una instància a la superioritat reclamant per a ell el lloc de sots-cap del Cos. Com a mèrits sembla que fa notar l'uniforme preciós que lluïa en altre temps, i que com que d'ara no és massa vistent no li resulta. D'obtenir el que pretén, amb greu perjudici per als seus companys de grau, se n'inventaria un de nou amb torxats i tot.

La protesta de les esquerres

Un document dels regidors esquerrans de Cerdanyola

Heusací el document que pels regidors d'esquerra ha estat adreçada a l'alcalde gestor:

«Els que subscriuen, consellers de l'Ajuntament del poble de Cerdanyola, els domicilis dels quals consten al peu d'aquesta instància, s'adrecen a vós per a exposar-vos.

Que són consellers de l'Ajuntament del poble de Cerdanyola en virtut de la voluntat popular, manifestada en les eleccions municipals del 14 de gener del 1934.

Que, d'acord amb la Llei Municipal Catalana, tenen el Govern Municipal i la majoria Consistorial de Cerdanyola.

Que, com a conseqüència de la proclamació de l'estat de guerra pel mes d'octubre del 1934, se'ls suspengué irregularment de l'exercici de les seves funcions municipals.

Que durant la vigència de l'estat de guerra ningú no els ha acusat de res pels càrrecs públics que ostenten.

Que no havent estat objecte d'expedient ni de reparació judicial queda en peu el seu dret legítim d'ocupar els llocs per als quals foren elegits.

Que després de l'aixecament de l'estat de guerra, hem esperat el restabliment de la Llei Municipal Catalana i la nostra indiscutida i indiscutible reposició.

Però ens acabem d'informar que el retorn a la normalitat no es fa amb respecte a la Llei Municipal Catalana ni a les que, en defecte de no ésser completada, cal aplicar, sinó que, vulnerant tots els preceptes legals vigents per a donar pas a insanes passions polítiques, es tracta de substituir-nos en els nostres llocs municipals, per tal de cedir-los a un Ajuntament estrany de condició antijurídica.

Perquè ens creiem atropellats en els nostres drets,

PROTESTEM, davant vostre, que no podeu ignorar el que exposem, que heu de conèixer les lleis i que per haver-vos encarregat la convocatòria de l'Ajuntament il·legal, teniu a la vostra mà l'aplicació de l'arbitrària disposició, i

RECLAMEM el respecte a la Llei Municipal Catalana i la nostra reposició, i us fem avenç de la nostra resolució, que si no se'ns escolta i es consuma l'atropell, totes les resolucions i acords de l'Ajuntamnet irregular no tindran per a nosaltres ni pels sectors polítics que representem cap mena de validesa.

I sense ànim d'amenaça, sinó simplement amb el desig de prevenir ulteriors conflictes, ens veiem obligats a recordar-vos que la Llei del 5 d'abril del 1904 fa responsables als funcionaris d'ordre governatiu que infringeixin, amb actes o omissions, algun precepte legal, **l'observància del qual hagi estat reclamada per escrit.**

Com sigui que la Llei Municipal Catalana no autoritza el que es projecta i la Llei Municipal del 8 d'octubre del 1887 impideix que se'ns deixi en la situació que es pretén, és aquesta darrera que us recordem pel present als afectes de respondre'ns dels danys i perjudicis d'acord amb la Llei del 5 d'abril del 1904.

Per tot el que exposem, els que subscriuen

US PREGUEN que us serviu tenir per presentada la present protesta al nomenament il·legal de l'Ajuntament anunciat o de qualsevol altre i pel mateix requerida la nostra reposició als llocs que legalment ostentem i també per assabentat del refús de validesa de tots els compromisos que, de prosperar l'acció antijurídica projectada, pugui prendre l'Ajuntament.

Doneu-vos per advertit, ensems, de l'obligació personal de respondre dels perjudicis que ens causi l'aplicació de l'atropell projectat als efectes de la Llei del 5 d'abril del 1904.»

* * *

També els consellers municipals d'elecció popular de Sant Adrià de Besòs han fet públic la seva protesta:

«S'ha de fer patent que la Llei Municipal Catalana preveu que les vacants que es produeixin als Ajuntaments han d'ésser ocupades per **consellers suplents.**

I que el decret del dia 28 d'abril designant els nous Ajuntaments **vulnera** els dits principis, tota vegada que designa per consellers persones que **no han estat elegides pel poble.**

Queda aprovat que a aquest poble **no era de llei** fer-se cap nomenament, donat el cas que **no s'ha produït cap vacant**, i sí solament suspesos quatre regidors per detenció **injustificada**, els quals foren posats en llibertat definitiva per no haver recaigut damunt d'ells cap responsabilitat, pel fet que ni foren processats.

I, per consegüent, serà presentat el recurs corresponent mentre els que signen **protesten** i fan **patent la disconformitat** en nom propi i del de la majoria popular de Sant Adrià de Besòs. Josep Navarro, Mateu Viura i Josep Maò.»

DE L'ENTERRAMENT DE JOAN FERRER I ALVAREZ

DOS TELEGRAMES DE LLUIS COMPANYS I CONSELLERS

La Federació d'Empleats i Tècnics de Catalunya (F. E. T.), rebé ahir de Lluís Companys i consellers reclosos a la Presó Model, de Madrid, els següents telegrames:

Dirigit a la F. E. T.:

«Rebeu condol companys presó i meu pèrdua irreparable Ferrer, patriota exemplar. Rebreu altre telegrama família. Companys.»

Dirigit a la família del malaguanyat Ferrer:

«Consellers i jo us acompanyem vostre dolor mort germà nostre exemple homes i patriotes. Companys.»

ACLARIMENT

Els empleats de la casa Pirelli que acudiren a l'enterrament del seu company de treball Joan Ferrer i Alvarez, alguns dels quals componien una presidència de dol, ens preguen que fem constar que no tenien la representació de la casa en la qual treballen, sinó que anaren a l'acte en l'única i exclusiva representació d'un sector d'empleats de la casa que participen del dol general.

Ho fem constar amb molt de gust.

Cunha Leal i Pereira a l'exili --- El complot tenia vastes ramificacions en l'exèrcit i la marina --- Són detinguts molts militars

DESCOBRIMENT DEL COMPLOT

Lisboa, 8. — Ha estat descobert un vast complot per a enderrocar a tot el Govern i assassinar el President de la República, general Carmona.

En el complot es troben complicats elements civils i militars, especialment mariners, oficials i mariners.

S'han practicat nombroses detencions.

RAMIFICACIONS A LA MARINA

Lisboa, 8. — Hom sap que el complot revolucionari descobert per la policia té ramificacions solament a la Marina de Guerra.

DOS EX-PRESIDENTS DE MINISTRES I MILITARS DETINGUTS

Lisboa, 8. — La policia política ha publicat una nota relacionada amb el descobriment del complot. Es declara que existien als instituts armats algun malestar provocat per agents pertorbadors encarregats de l'organització del complot.

A primeres hores del matí d'ahir es personaren uns agens de policia als domicilis dels antics Presidents del Consell, senyors Cinda Cunha Leal i Domènec Pereira, en els quals practicaren un detingut escorcoll, semblà, sense resultat. Els esmentats polítics foren detinguts i comminats a sortir de Portugal. Al mateix temps foren detinguts diversos oficials de l'exèrcit i de la marina i nombrosos paisans.

A la tarda, estaven ja a la presó d'Aljube uns 83 paisans, mentre els militars detinguts eren conduïts a la presó de Trafària.

A Oporto i Coimbra han estat practicades nombroses detencions.

Els senyors Cunha Leal, Domènec Pereira i Preste Salguero, han sortit amb direcció a Espanya, i es creu que fixaran la seva residència a Madrid.

El President del Consell de ministres de França, que sofrí fractura d'un braç en un accident d'automòbil, durant la campanya electoral, arriba a París per a ésser sotmès a una operació en el membre lesionat
(Foto Urbis Press)

• GOVERN GENERAL •

EL PRIMER CONSELL D'UNS CONSELLERS INTERINS PRESIDITS PER UN PRESIDENT INTERI, NO ES DEL TOT SATISFASTORI

Tots els comentaris — que no eren pas molts — es feien ahir al Govern General entorn el Consell que celebrarien a la tarda els senyors que formen, interinament, el Govern de la Generalitat. El primer Consell d'una Comissió interina, presidida per un president interí, que ha de prendre acords. Acords sobre què? Falta encara constituir la majoria de la Comissió. Els de la Ceda, que seran els més, podran desfer tot el que pogués acordar ara el Consell. Aquests, però, no tenen massa pressa a prendre possessió de llurs càrrecs i, de moment, envien a Madrid el senyor Cirera i Voltà per tal que rebi instruccions

Llegiu LA HUMANITAT

Sobre la posició de la Lliga i dels seus consellers eren el major nombre de comentaris que es feien.

Llegiu LA HUMANITAT

Després de tot, els maldecaps són per als senyors Duran i Ventosa i Vallès i Pujals, que, la veritat sigui dita, no es morien pas de ganes de fer de gestor i es troben ara enredats en un ball que no sabran ni seguir.

Sens dubte, i això ens consta, que tant els consellers, com els directors de la Lliga, com simplement els partidaris, pensaran en aquests moments: «Què farem ara?» La solució no és massa fàcil, buscada des del seu punt de vista. No convé fer estridències. Una vegada que varen fer-ne una al Parlament de Catalunya va sortir-los malament...

El Consell

A dos quarts de cinc de la tarda es trobaven ja a llurs departaments els consellers de Cultura, d'Obres Públiques, d'Economia i el de Finances. A tres quarts de cinc es dirigiren, junt amb el senyor Pic i Pon que acabava d'arribar, al saló de la Presidència, on anava a reunir-se el Consell. Finalment arribà el conseller de Sanitat, senyor Huguet, i quedà constituïda la reunió.

A dos quarts de set el senyor Pic i Pon abandonà per uns moments el Consell per a conferenciar detingudament amb el flamant conseller municipal senyor Ulled al despatx de la Secretaria de presidència. En acabar aquesta conversa, els periodistes intentaren obtenir unes paraules del Governador general interí; però aquest esquivà les preguntes dient que ja facilitarien una nota en acabar el Consell. Es notà que per les dependències de la Presidència hi havia males cares i molt poc humor.

Llegiu LA HUMANITAT

A les set en punt — hora en què el senyor Duran i Ventosa es veié obligat a abandonar la reunió — s'acabà o es donà per acabat el Consell. El senyor Pic i Pon sortí per a dir als periodistes que ja estaven i que l'Oficina de Premsa facilitaria la nota que havien redactat al Consell. Contra el costum el senyor Pic no va somriure ni per un instant. Molt preocupat i poques ganes de parlar. Una modalitat nova en el Governador general interí.

—Han parlat de política? — preguntà, mig escorregut, un periodista.

—La nota — tallà en sec el senyor Pic i Pon.

—S'ha dit que vós...

—No us diré res. Ateniu-vos a la nota.

—Però és que...

—La nota.

I el senyor Pic i Pon tornà a entrar al seu despatx. No havia parlat ni havia somrigut.

El conseller doctor Huguet es disposava a marxar en aquells moments.

—¿Voldreu dir-nos, si us plau, si s'ha parlat de política durant la reunió? — li fou preguntat.

—La nota diu tot el que ha passat.

—¿Han pres possessió els consellers de la Ceda?

—La nota... No, això no hi diu. No hi ha res d'això.

I sense que poguessin treure'n aigua clara, els periodistes marxaren de la Generalitat amb la nota.

La Nota

Del Consell celebrat a la tarda, l'Oficina de Premsa de la Generalitat en facilità la següent nota:

«El Consell de la Generalitat, en la seva primera reunió, ha tingut un ampli canvi d'impressions sobre els principals problemes que hi ha plantejats en aquest període transitori; estudi que anirà seguint en reunions successives.

Ha estat objecte principal de deliberació el Decret del Govern de la República del 17 d'abril que deixa sense efecte les disposicions ministerials posteriors al 6 d'octubre que modificaven el règim transitori. Perquè dita disposició tingui tota l'eficàcia s'han pres diversos acords que s'aniran fent públics en la seva oportunitat.

S'ha pres, també, l'acord d'encarregar la liquidació i formalització dels comtes de la Generalitat durant els passats exercicis a fi que quedin en disposició d'ésser sotmesos al Parlament en la seva oportunitat.

S'ha acordat establir un règim de rigorós control en les despeses, al qual fi serà publicat un Decret perquè en endavant no en pugui ésser ordenada cap sense l'informe previ de la intervenció, assenyalant la consignació adient del pressupost. També es farà una investigació sobre totes les despeses ja fetes i que resten pendents de pagament per manca de consignació.

S'ha acordat restablir la normalitat en l'Institut d'Investigacions Econòmiques, convocant una Junta de Patronat d'aquesta entitat per a fixar les normes de la seva futura actuació.

S'ha acordat igualment constituir de nou el Consell Superior d'Economia amb representacions autèntiques de la producció catalana.»